

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΥΔΟΚΙΑ ΠΛΑΤΗ

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΝΕΟΙ ΚΑΙ ΝΕΕΣ

2002

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΥΔΟΚΙΑ ΠΛΑΤΗ

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΝΕΟΙ ΚΑΙ ΝΕΕΣ

2002

Το θεατρικό έργο ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΝΕΟΙ ΚΑΙ ΝΕΕΣ των Παναγιώτη Παναγόπουλου και Ευδοκίας Πλατή , διανέμεται ελεύθερα στο διαδίκτυο σε μορφή ψηφιακού βιβλίου υπό άδεια

https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/deed.el?fbclid=IwAR2AAIplYxCj3U_MhgspHQtp0lL2ijzQZJzID-cZth_sV-4ghe29-usnIc

Creative Commons BY NC ND

[Αναφορά Δημιουργού – Μη Εμπορική Χρήση – Όχι Παράγωγα Έργα]

***

Εάν κάποιος ενδιαφέρεται να μεταφέρει το παρόν θεατρικό έργο στη σκηνή, παρακαλείται να επικοινωνήσει πρώτα με τον συγγραφέα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Είναι Αριστούχος απόφοιτος του “Εργαστηρίου Επαγγελματικής Δημοσιογραφίας” και Αριστούχος απόφοιτος της “Δραματικής Σχολής Βεάκη”.

Απο το 1993, έχει συνεργαστεί ως ηθοποιός με το Εθνικό Θέατρο, το Θέατρο Τέχνης, το Θέατρο της Οδού Κεφαλληνίας και το ελεύθερο θέατρο. Μεταξύ άλλων, τον έχουν σκηνοθετήσει οι Μίνως Βολανάκης, Μίμης Κουγιουμτζής, Κώστας Τσιάνος, Βαγγέλης Θεοδωρόπουλος, Νίκος Μαστοράκης, Στάθης Λιβαθινός, Γιάννης Μόσχος, Αντώνης Αντύπας, Γεωργία Μαυραγάνη, σε όλα τα θεατρικά είδη με έργα του παγκόσμιου δραματολογίου.

Έχει σκηνοθετήσει παραστάσεις για επαγγελματικές και ερασιτεχνικές ομάδες. Ως θεατρικός συγγραφέας έχει ανεβάσει τα έργα του:

-«**Ζητούνται νέοι και νέες**» (συγγραφή και σκηνοθεσία) Θέατρο «Αλάμπρα» -1998 και Θέατρο «Λαμπέτη» -2002.

-«**314**» “Θέατρο της Άνοιξης”- 2001

-«**Το καμπαρέ του Δρόμου**» – 2006 , Πάτρα Πολιτιστική Πρωτεύουσα

-«**Να πιούμε άλλο ένα ή να φύγουμε;**» (συγγραφή και σκηνοθεσία) Μουσική σκηνή «Αρχιτεκτονική» -2007

-«**Ένα μάτσο βιόλες**» (συγγραφή και σκηνοθεσία μαζί με τον Ταξιάρχη Χάνο), “Studio 104”- 2011

Το 2013 κέρδισε το πρώτο Κρατικό βραβείο στο διαγωνισμό συγγραφής θεατρικού έργου, με το έργο του «**Η ντουλάπα**».

E-Mail: panagiotispanagopoulos@gmail.com

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΝΕΟΙ ΚΑΙ ΝΕΕΣ

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΕΡΓΟ

Το θεατρικό έργο «Ζητούνται νέοι και νέες» παρουσιάστηκε για πρώτη φορά τον Μάιο του 1998 στο θέατρο «Αλάμπρα» για 13 παραστάσεις.

Σκηνοθεσία : Παναγιώτης Παναγόπουλος

Σκηνικά, Επιμέλεια Κοστούμιών : Ντίνος Πετράτος

Μουσική : Φωτεινή Μπαξεβάνη

Φωτισμοί: Γιώργος Ανεστόπουλος

Διανομή

ΔΙΟΝΥΣΗΣ

ΑΛΕΚΑ

ΚΑΤΕΡΙΝΑ

ΓΙΩΡΓΟΣ

ΜΑΡΘΑ

ΜΑΡΙΖΑ-ΛΟΥΙΖΑ

ΑΝΝΑ

ΡΙΤΑ

ΒΑΣΩ

ΦΡΙΞΟΣ

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ

ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ

Γεράσιμος Μαύρος

Χριστίνα Μανουσάκη

Ευδοκία Πλατή

Παναγιώτης Σακελλαρίου

Μαρία Σκαφτούρα

Μαρία Λεκάκη

Τάνια Γεωργουσοπούλου

Σοφία Καραγιάννη

Θωμαΐς Ανδρούτσου

Χριστίνα Γκόλια

Παναγιώτης Παναγόπουλος

Νίκος Σταματιάδης

Δημήτρης Δεγαϊτής

Το έργο παρουσιάστηκε για δεύτερη φορά στην τελική μορφή του, με διαφορετικό φινάλε και μείον έναν ρόλο, κατά την θερινή περίοδο 2002, στη ταράτσα του θεάτρου «Λαμπέτη».

Σκηνοθεσία : Παναγιώτης Παναγόπουλος

Σκηνικά- Κοστούμια : Χριστίνα Κωστέα

Χορογραφίες : Φωκάς Ευαγγελινός

Μουσική Επιμέλεια : Ιάκωβος Δρόσος

Φωτισμοί : Παναγιώτης Μανούσης

Παραγωγή : Γιώργος Λεμπέσης

Διανομή

ΔΙΟΝΥΣΗΣ

ΑΛΕΚΑ

ΚΑΤΕΡΙΝΑ

ΓΙΩΡΓΟΣ

ΜΑΡΘΑ

ΜΑΡΙΖΑ-ΛΟΥΙΖΑ

ΡΙΤΑ

ΒΑΣΩ

ΦΡΙΞΟΣ

ΒΟΗΘΟΣ&ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ

Περικλής Ασημακόπουλος

Χριστίνα Μανουσάκη

Ευδοκία Πλατή

Αντώνης Λουδάρος

Βασιλική Ανδρίτσου

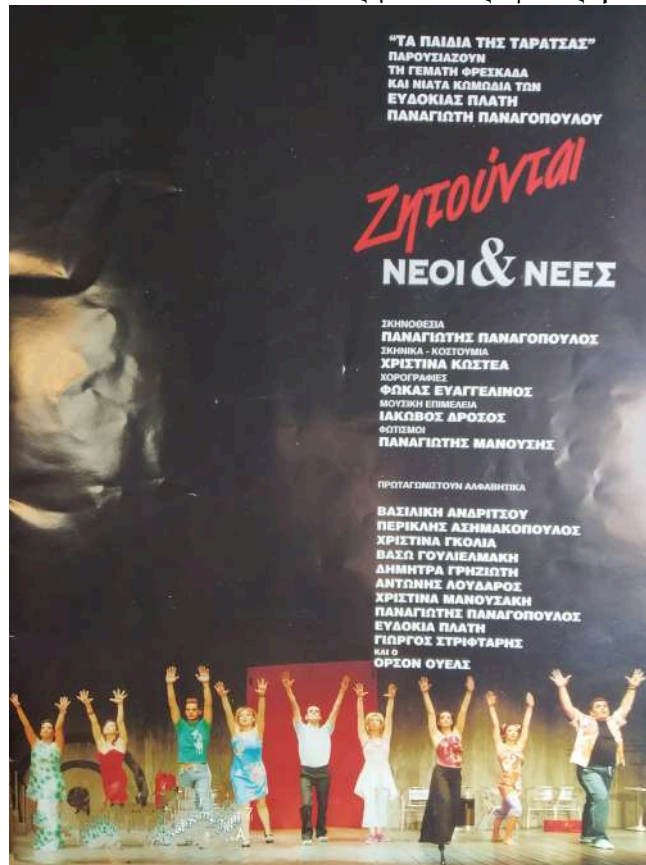
Βάσω Γουλιελμάκη

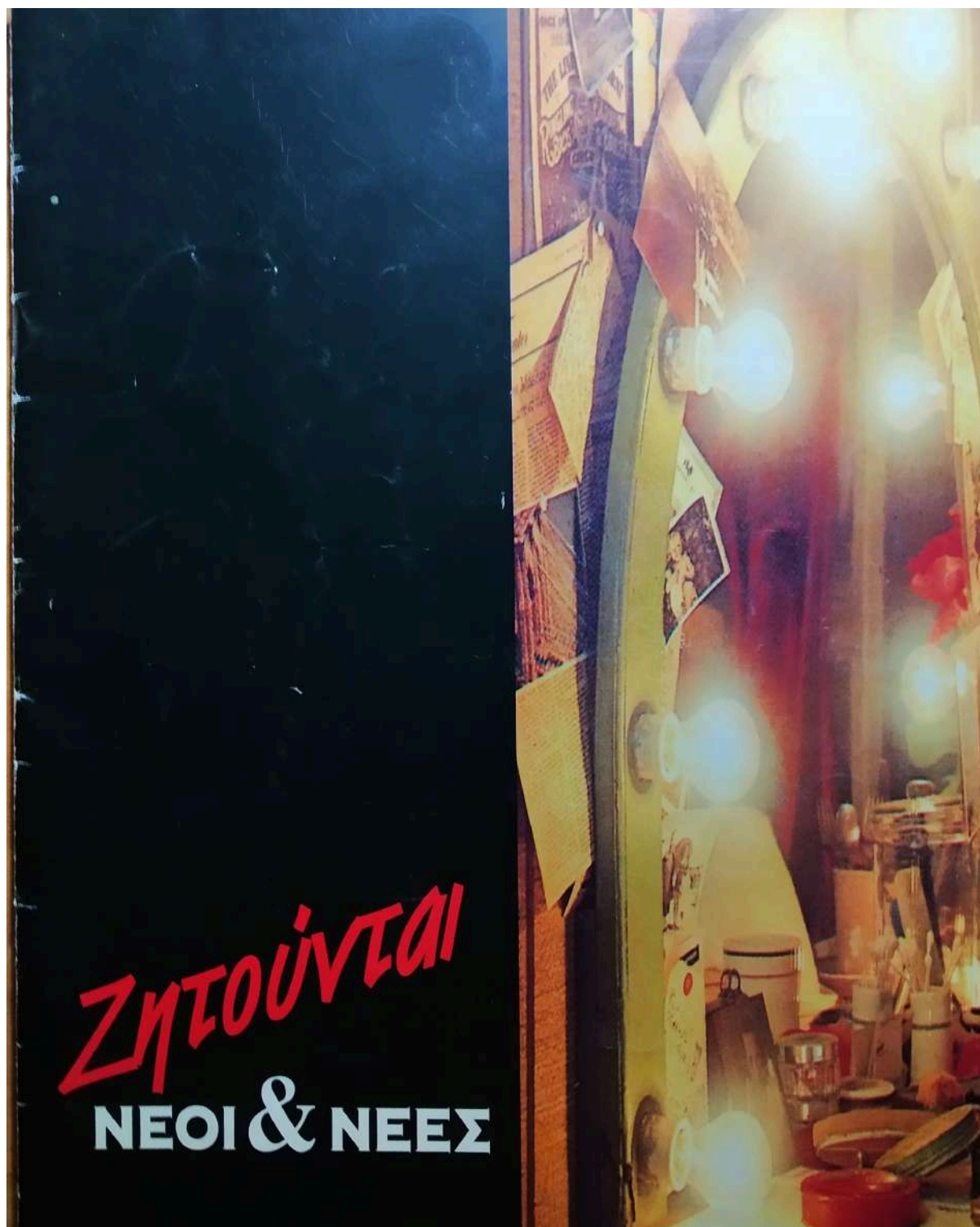
Δήμητρα Γρηζιώτη

Χριστίνα Γκόλια

Παναγιώτης Παναγόπουλος

Γιώργος Στριφτάρης

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΝΕΟΙ ΚΑΙ ΝΕΕΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ 11 (6 γυναίκες + 5 άντρες)

ΔΙΟΝΥΣΗΣ

ΑΛΕΚΑ

ΚΑΤΕΡΙΝΑ

ΜΑΡΘΑ

ΓΙΩΡΓΟΣ

ΜΑΡΙΖΑ ΛΟΥΙΖΑ

ΡΙΤΑ

ΒΑΣΩ

ΦΡΙΞΟΣ

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

ΦΩΝΗ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

ΠΡΑΞΗ ΠΡΩΤΗ

ΣΠΟΤΑΚΙ ΠΡΩΤΟ

(Ανάβει πάνω στον ΔΙΟΝΥΣΗ που διαβάζει εφημερίδα. Δίπλα του κάθεται η ΑΛΕΚΑ που ξεφυλλίζει κάποιο σκανδαλοθηρικό περιοδικό).

ΔΙΟΝΥΣΗΣ (Διαβάζει δυνατά). Ζητούνται νέοι και νέες ηθοποιοί για θεατρική παράσταση. Η ακρόαση θα πραγματοποιηθεί τη Παρασκευή 13 του μήνα, στις δέκα το πρωί, στο θέατρο «ΣΤΟΧΟΣ». Πάμε?

ΑΛΕΚΑ (Τελείως αφηρημένη). Ε?

ΔΙΟΝΥΣΗΣ Θα πάμε ρε?

ΑΛΕΚΑ Που?

ΔΙΟΝΥΣΗΣ (Ξαναδιαβάζει). Ζητούνται νέοι...

ΣΠΟΤΑΚΙ ΔΕΥΤΕΡΟ

(Ανάβει πάνω στην ΚΑΤΕΡΙΝΑ που διαβάζει την ίδια εφημερίδα και ταυτόχρονα μιλάει στο τηλέφωνο).

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ... και νέες ρε Σοφάκι, αφού το λέει. Δε ξέρω τι πληρώνουνε... Ποιος το σκηνοθετεί? Ο Σκορσέζε το σκηνοθετεί!

ΣΠΟΤΑΚΙ ΤΡΙΤΟ

(Πάνω στην ΜΑΡΘΑ και τον ΓΙΩΡΓΟ που είναι αγκαλιασμένοι και φιλιούνται).

ΜΑΡΘΑ Ρε Γιώργο... (Χτυπάει το τηλέφωνο).

ΓΙΩΡΓΟΣ Άστο!

ΜΑΡΘΑ (Το σηκώνει). Ναι?... Α, που?... Αύριο?... Θα έρθουμε!

ΓΙΩΡΓΟΣ Τι κανόνισες βρε Μαρθάκι για αύριο? Αφού έχουμε την επέτειο μας.

ΜΑΡΘΑ Αύριο έχουμε οντισιόν!

ΣΠΟΤΑΚΙ ΤΕΤΑΡΤΟ

(Πάνω στη ΜΑΡΙΖΑ ΛΟΥΙΖΑ που μιλάει μόνη της μπροστά στο καθρέφτη).

Μ.ΛΟΥΙΖΑ Και πως θα πάω? Χωρίς κομμωτήριο? Απροετοίμαστη? Ρεζίλι θα γίνω. Δεν πάω... Μαμάααα!

ΣΠΟΤΑΚΙ ΠΕΜΠΤΟ

(Στην ΡΙΤΑ που μιλάει στο κινητό).

ΡΙΤΑ Audition?... Really? When?... Yes, tomorrow 10 o'clock. Patriarhou Iezekiil and Praxagora. Theater "Stohos". Oki doki! Kisses! (Το κλείνει). Fuck fuck it all fuck!

ΣΠΟΤΑΚΙ ΕΚΤΟ

(Στην ΒΑΣΩ που μιλάει σε καρτοτηλέφωνο).

ΒΑΣΩ Ναι, γεια σας. Μου φωνάζετε παρακαλώ τον Μιχάλη? (Ενώ περιμένει βγάζει ένα τσιγάρο και ψάχνει μετά μανίας στην τσάντα της για φωτιά). Μιχάλη, έλα εγώ είμαι. Χάλασε πάλι το σταθερό και σε παίρνω απέξω. Έπαιρνες σπίτι? Α, όχι... Α, καλά. Γι' αυτό σε πήρα... Α! Μιχάλη! Αύριο έχω οντισιόν. Θα'ρθείς? Να με στηρίξεις... Α, καλά... Σου'χω γιουβαρλάκια, θέλεις? Α, καλά... Γεια.

ΕΙΚΟΝΑ ΠΡΩΤΗ

(Το σκηνικό του έργου είναι το φουαγιέ του θεάτρου «ΣΤΟΧΟΣ». Υπάρχουν τραπέζια, καρέκλες, ένας καθρέφτης, ένα καρτοτηλέφωνο, ένα μπαρ κι ένα παλιό jukebox. Στο κέντρο δεσπόζει μια τεράστια δίφυλλη πόρτα που οδηγεί στην αίθουσα και τη σκηνή. Τα φώτα βρίσκουν τον ΦΡΙΞΟ να κάθεται σε ένα απο τα τραπεζάκια. Στα πόδια του βρίσκεται μια βαλίτσα. Είναι μόνος του και κάνει πρόβα σε μια ατάκα απο τον «Γυάλινο Κόσμο» του Τενεσί Ουίλιαμς. Προσπαθεί και δοκιμάζει να την πει με πολλούς διαφορετικούς τονισμούς).

ΦΡΙΞΟΣ Ναι. Μαντήλια πολύχρωμα βγάζω απο τις τσέπες μου. Ναι, μαντήλια πολύχρωμα βγάζω... (Στην αρχή μιλάει σιγά, επιφυλακτικά. Είναι πολύ νευρικός. Καταλήγει να ουρλιάζει υστερικά). **ΝΑΙ ΜΑΝΤΗΛΙΑ ΠΟΛΥΧΡΩΜΑ ΒΓΑΖΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΤΣΕΠΕΣ ΜΟΥ!**

(Εκείνη τη στιγμή μπαίνει ο **ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ**. Περίεργη φυσιογνωμία, σοβαροφανής και κομπασμένος. Κρατάει ένα ντοσιέ με πολλά χαρτιά. Έχει πολύ ύφος και τουπέ. Ο Φρίξος μόλις τον αντιλαμβάνεται, σταματάει απότομα, φανερά ντροπιασμένος. Πάυση).

ΒΟΗΘΟΣ Είστε ώρα εδώ?

- ΦΡΙΞΟΣ** Α, όχι. Μόλις ήρθα. Για... την οντισιόν...
- ΒΟΗΘΟΣ** (Τον διακόπτει). Που είναι στις δέκα και η ώρα είναι εννιά και τέταρτο. (Τακτοποιώντας τα χαρτιά του). Στον ύπνο σας μας βλέπατε? (Χωρίς να τον κοιτάει). Ουίλιαμς θα δώσετε?
- ΦΡΙΞΟΣ** (Νιώθει πολύ αμήχανος). Γιατί?
- ΒΟΗΘΟΣ** (Τον περιεργάζεται). Τίποτα... Ρώτησα. (Παύση).
- ΦΡΙΞΟΣ** Έχω κι άλλα κομμάτια.
- ΒΟΗΘΟΣ** Ναι, ε?
- ΦΡΙΞΟΣ** Άλμπυ, Λόρκα...
- ΒΟΗΘΟΣ** Ναι, ε?
- ΦΡΙΞΟΣ** Σαίξπηρ, Ίψεν, Ιονέσκο, Τσέχωφ, Στρίντμπερκ, Γκολντόνι, Καμπανέλλη, Σκούρη, Ζενέ... Εσείς είστε ο... σκηνοθέτ... ε?
- ΒΟΗΘΟΣ** Βοηθός του. Πόσων ετών είστε?
- ΦΡΙΞΟΣ** Υπάρχει όριο ηλικίας?
- ΒΟΗΘΟΣ** Που έχετε δουλέψει?
- ΦΡΙΞΟΣ** Είκοσι πέντε. (Παύση).
- ΒΟΗΘΟΣ** Ταξιδάκι?
- ΦΡΙΞΟΣ** Ορίστε?
- ΒΟΗΘΟΣ** Η βαλίτσα λέω. Ταξιδάκι? Καλοκαιράκι? Διακοπούλες?
- ΦΡΙΞΟΣ** Α, όχι...
- (Ο Βοηθός πλησιάζει τον καθρέφτη. Φτιάχνεται με αργές κινήσεις, σαν να ετοιμάζεται για κάτι σπουδαίο).
- ΒΟΗΘΟΣ** Πως με βρίσκετε?
- ΦΡΙΞΟΣ** ... (Σηκώνει τους ώμους).
- ΒΟΗΘΟΣ** (Παίζει τον παρακάτω μονόλογο πολύ σοβαρά, παθιασμένα, τονίζοντας τις λέξεις και το νόημα τους). «Ναι. Μαντήλια πολύχρωμα βγάζω απο τις τσέπες μου». Ακούτε? (Ο Φρίξος δεν απαντά). «Και τραπουλόχαρτα απ'τα μανίκια μου. Όμως δεν είμαι ταχυδακτυλουργός! Κάθε άλλο! Αυτός δίνει ψευδαισθήσεις που έχουν την όψη της αλήθειας. Εγώ δίνω αλήθεια με την ωραία μάσκα της ψευδαισθησης»...(Στον Φρίξο). Κάπως έτσι.
- Παύση.
- ΒΟΗΘΟΣ** Εγώ δεν ήθελα να γίνω ηθοποιός. Ποτέ δε κατάλαβα γιατί είναι ωραίο να κλαίς, να γελάς,

να ουρλιάζεις και να πονάς επειδή «πρέπει»,
επειδή «έτσι είναι ο ρόλος». Εγώ πάντα τα
σιχαινόμουν τα «πρέπει». Πρέπει να είσαι καλός
μαθητής, αφοσιωμένος σύζυγος, ικανός
στρατιώτης, συνειδητοποιημένος πολίτης... Εγώ
πάντα πίστευα πως το μόνο που «πρέπει», είναι
να είσαι ο ευατός σου... Δε συμφωνείτε?

ΦΡΙΞΟΣ
ΒΟΗΘΟΣ

... Συμφωνώ...

Αν κάτι «πρέπει», είναι να ζεις. Την κάθε στιγμή.
(Σιγοτραγουδάει το «I Love Paris in the Morning”).

Το '95 πήγα στο Παρίσι, διακοπές. Έχετε πάει
ποτέ στο Παρίσι? Υπέροχο! Εκεί, γνώρισα τον
Γκιγιώ. Υπέροχος! Τον είχα δεχτεί στη Comedie
Fransais. Είχαμε ξετρελαθεί. Ο Γκιγιώ με τη σχολή,
κι εγώ με τον Γκιγιώ. Πήγαινα κι εγώ στη σχολή,
περισσότερο για να τον παρακολουθώ,
καταλαβαίνετε...

ΦΡΙΞΟΣ
ΒΟΗΘΟΣ

Καταλαβαίνω...

Μετά απο δύο χρόνια, ο Γκιγιώ αυτοκτόνησε. Πως
κρατήθηκα δε ξέρω. Μάλλον γιατί «έπρεπε».

Καταλαβαίνετε. Έπρεπε να κρατηθώ, να
ορθοποδήσω, να ζήσω, να συνεχίσω. ΑΦΗΣΤΕ ΜΕ
ΝΑ ΜΙΛΗΣΩ! Να ηρεμήσω... Μελούρα, ε? Το
ξέρω. Χάλια... Έφυγα. Πήγα με υποτροφία στο
Βασιλικό Θέατρο της Αγγλίας. Εκεί ήρθε και η
πρώτη μου συμμετοχή σε θεατρική παράσταση.
«Όνειρο Θερινής Νυκτός». Όμπερον! Με
ερωτεύτηκε τρελά η Τιτάνια. Sou Ellen. Εκείνη την
εποχή είχα ανάγκη να με ερωτευτούν.

Καταλαβαίνετε.

ΦΡΙΞΟΣ
ΒΟΗΘΟΣ

Καταλαβαίνω...

Ζήσαμε μαζί με τη Sou Ellen ενάμιση χρόνο.
Κάναμε ένα παιδί. Άσχημο. Ήταν μια αρμονική
σχέση. Χωρίς εντάσεις, χωρίς πάθη, χωρίς
ενδιαφέρον, χωρίς προσδοκίες, χωρίς μυστήριο,
χωρίς σεξ! Καταλαβαίνετε.

ΦΡΙΞΟΣ
ΒΟΗΘΟΣ

Εγώ δε καταλαβαίνω?

Εγκατέλειψα τη Sou Ellen και το παιδί μου. Bye bye
Sou Ellen. Bye bye child! Βρέθηκα στο Θιβέτ.

Μπήκα σε μια ομάδα. Ασχολήθηκα με το διαλογισμό και την αυτογνωσία. Δημιουργήθηκε ένα περίεργο δέσιμο με... τον Guru της ομάδας. Vai Baba. Μου έμαθε να αγαπώ το σώμα μου, τη ψυχή μου, το Θέατρο. Μου άνοιξε δρόμους: δεκαεπτά διαφορετικούς τρόπους σκέψης!... Άνοιξα, ψήλωσα, ομόρφυνα, ανάσανα, πέταξα. Στο διακοσιοστό εξηκοστό τρίτο αστρικό μας ταξίδι, με εγκατέλειψε. Bye bye Vai Baba. Bye bye Guru. Γύρισα στην Ελλάδα. Μάζεψα εμπειρίες, ρόλους, κριτικές... Σχέσεις ανούσιες, καταλαβαίνετε. (Πολύ συγκινημένος). Καταλαβαίνω.

ΦΡΙΞΟΣ
ΒΟΗΘΟΣ

Γελάκια, χαχανητά, συμπάθειες, αντιπάθειες... Και να'μαι τώρα βοηθός σκηνοθέτη. Κενό... κενό... (Ξεσπάει σε υστερικό κλαυσίγελο. Παγώνει απότομα. Κοιτάζεται στον καθρέφτη. Φτιάχνεται. Διορθώνει τα μαλλιά του, σκουπίζει τον «ιδρώτα» του. Χαμογελάει στον Φρίξο). Πως σας φάνηκε? (Χαμένος). Εεεε?

ΦΡΙΞΟΣ
ΒΟΗΘΟΣ

Ήταν ένας αυτοσχεδιασμός λόγου. Δε σας κάνανε στη σχολή? (Μαζεύει τα πράγματα του και κάνει να φύγει. Σταματάει και γυρίζει). Πως σε λένε? Φρίξο.

ΦΡΙΞΟΣ
ΒΟΗΘΟΣ

Α proros Φρίξο, στο μονόλογο που πρόβαρες πριν, δοκίμασε να τονίσεις το "πολύχρωμα". Δε θα χάσεις. (Φεύγει).

ΦΡΙΞΟΣ

(Αποσβολωμένος)... Πολύχρωμα... Πολύχ... Να! (Ρίχνει μια μούντζα προς το σημείο που έφυγε ο Βοηθός. Εκείνη τη στιγμή απο την ίδια κατεύθυνση, μπαίνει η Βάσω).

ΒΑΣΩ
ΦΡΙΞΟΣ

(Εκπληκτη). Καλημέρα!
(Την αντιλαμβάνεται). Καλημέρα?... Ναι... όχι... καλημέρα.

ΒΑΣΩ

Καλημέρα. (Περιεργάζεται το χώρο. Μισανοίγει τη πόρτα που οδηγεί στη σκηνή. Βλέπει το καρτοτηλέφωνο. Είναι φανερό πως κάτι την απασχολεί). Μήπως έχεις τηλεκάρτα γιατί έμεινα απο μπαταρία?

- ΦΡΙΕΟΣ** *Ναι. (Ανοίγει τη βαλίτσα και βγάζει απο μέσα περούκες, κοστούμια, καπέλα κλπ).*
- ΒΑΣΩ** *Τελικά έχεις?*
- ΦΡΙΕΟΣ** *Ναι... Μισό... Να!*
(Ξαναβάζει στη βαλίτσα τα πράγματα, ενώ η Βάσω πηγαίνει στο καρτοτηλέφωνο).
- ΒΑΣΩ** *Μιχάλη! Κοιμάσαι ακόμα?... Δέκα παρό τέταρτο ρε Μιχάλη, αφού μου το υποσχέθηκες, σε περιμένω! Αν δεν έρθεις σε μισή ώρα, θα φύγω... Μη μ'αφήνεις μόνη μου ρε γαμώτο, έλα να με στηρίξεις! Μ'ακούς? (Δεν παίρνει απάντηση και το κλείνει. Κάθεται. Βγάζει τσιγάρο). Έχεις φωτιά?*
- ΦΡΙΕΟΣ** *Ναι. (Κάνει να ανοίξει πάλι τη βαλίτσα).*
- ΒΑΣΩ** *Άστο δε πειράζει! Μετά. Θα καπνίσω μετά.*
- ΦΡΙΕΟΣ** *(Έχει βρει σπίρτα). Βρήκα! Τα έβαλα πάνω πάνω. Τα έχω για τον Τομ, στο «Γυάλινο Κόσμο»... Ξέρεις, ε? Η σκηνή Λάουρα- Τομ με τα κεριά... (Η Βάσω ανάβει το τσιγάρο κι αφηρημένα βάζει τα σπίρτα στη τσάντα της). Καλά, αυτή η βαλίτσα έχει μέσα ό,τι μπορείς να φανταστείς!*
(Μπαίνει φουριόζα η Μαρίζα Λουίζα. Μαλλιά έντονα βαμμένα και φόρεμα κολλητό. Μιλάει στο κινητό της. Η Βάσω μόλις τη βλέπει δυσανασχετεί).
- Μ.ΛΟΥΙΖΑ** *Ναι ρε μααα! Μην ανησυχείς. Άπαχο ήταν το γιαούρτι.*
- ΒΑΣΩ** *Μμμ...*
- Μ.ΛΟΥΙΖΑ** *Ναι, μόλις μπήκα. (Φιλάει πεταχτά τη Βάσω). Καλά? (Στο τηλέφωνο). Τίποτα, μια κοπέλα συνάδελφος, φίλη μου. Α, μααα, καλά που το θυμήθηκα. (Χαμηλώνει τον τόνο της φωνής της). Αν πάρουν τηλέφωνο απο... ξέρεις... ξέρεις εσύ, ε? Μη πεις ότι πήγα σε οντισιόν. (Δυνατά). Το ξέρω ότι το ξέρεις... Α, να σου πω μαααα. Μη ξεχάσεις να βγάλεις τη Λουλού βόλτα!... Όχι, μόνο δύο άτομα είναι. Ναι. Όχι... τελείως άγνωστοι. Έλα μααα... μάκια. (Το κλείνει. Στη Βάσω). Τι κάνεις αγάπη μου?*
- ΒΑΣΩ** *Τι έγινε?*

Μ.ΛΟΥΙΖΑ Καλέ πως έχεις ομορφύνει έτσι? Μάκρυναν τα μαλλάκια σου, τα έβαψες? ... έφτιαξες και τη μυτούλα σου! Αχ, μια κούκλα είσαι! (Στο Φρίξο). Γεια! Μαρίζα Λουίζα!

ΦΡΙΞΟΣ Φρίξος Λακιώνης.

Μ.ΛΟΥΙΖΑ Έχουμε γνωριστεί?

ΦΡΙΞΟΣ (Γνέφει «όχι», «δε νομίζω»).

Μ.ΛΟΥΙΖΑ Κάτι, κάτι, κάτι μου λέει η φάτσα σου... (Σκέφτεται). Να σου πω... Ήσουνα στοσο... αυτό μωρέ, με τοσοον... αχ! κόλλησα...αυτό το σήριαλ στη τηλεόραση...

ΦΡΙΞΟΣ Δεν έχω παίξει σε σήριαλ.

Μ.ΛΟΥΙΖΑ Ριάλιτι ήτανε?

ΦΡΙΞΟΣ Ούτε σε ριάλιτι.

Μ.ΛΟΥΙΖΑ Τότε ρε, αχ καλέ, είσαι αυτός που ήσουνα στο... (Δείχνει κάπου)... που είχε ανέβει στοσο... στη Πατησίων?

ΦΡΙΞΟΣ Όχι.

Μ.ΛΟΥΙΖΑ Δεν είσαι ηθοποιός?

ΦΡΙΞΟΣ Ηθοποιός είμαι.

Μ.ΛΟΥΙΖΑ Απλά δεν έχεις δουλέψει... Καλά παιδιά, έχω πάρα πολύ άγχος, τι θα κάνουμε? Γνωρίζεστε?

ΒΑΣΩ Όχι.

ΦΡΙΞΟΣ Όχι.

Μ.ΛΟΥΙΖΑ Η Βάσω, ο Φρίξος.

ΦΡΙΞΟΣ Χάρηκα.

ΒΑΣΩ Χάρηκα. (Στη Μ.Λουίζα που έχει ξεκινήσει ασκήσεις ορθοφονίας). Μήπως έχεις φωτιά?

Μ.ΛΟΥΙΖΑ Ναι, αμέ!

ΦΡΙΞΟΣ Δε σου δωσα πριν τα σπίρτα μου?

Μ.ΛΟΥΙΖΑ Έλα! (Δίνει στη Βάσω τον αναπτήρα της).

ΒΑΣΩ Ε, δε στα δωσα?

ΦΡΙΞΟΣ Μου τ'άδωσες? (Αρχίζει να ψάχνει αγχωμένος τη βαλίτσα του).

Μ.ΛΟΥΙΖΑ Πόσο χάρηκα που σε είδα! (Βγάζει κι αυτή τσιγάρο. Η Βάσω της το ανάβει και βάζει πάλι ασυναίσθητα τον αναπτήρα στη τσάντα της). Καλά εμείς μόνο στις οντισιόν θα βρισκόμαστε? Να βγούμε ρε παιδί μου, να πιούμε κάνα καφέ.

(Ο Φρίξος έχει πέσει στα τέσσερα και ψάχνει κάτω απο το τραπέζι).

ΒΑΣΩ Ε μωρέ αυτή την εποχή δεν είμαι και πολύ καλά... δεν έχω και λεφτά... Δεν πολυβγαίνω.

Μ.ΛΟΥΙΖΑ Είσαι κάπου τώρα?

ΒΑΣΩ Μπα, ψάχνω...

Μ.ΛΟΥΙΖΑ Χάλια μωρέ, ναι, το ξέρω. (Αρχίζει να τραγουδάει φάλτσα).

(Μπαίνουν η Μάρθα κι ο Γιώργος).

ΜΑΡΘΑ (Εκνευρισμένη). Ε, μα και βέβαια έχω δίκιο ρε Γιώργο! Μ'έχεις κατααγχώσει απο χτες το βράδυ.

ΓΙΩΡΓΟΣ Εντάξει ρε Μαρθάκι, έχεις δίκιο, αλλά...

ΜΑΡΘΑ Έχω δίκιο αλλά... που να το βρω? Α!!! Τι κάνεις Μαρίζα Λουίζα μου?

Μ.ΛΟΥΙΖΑ Μια χαρά Μαρθάκι μου. Γεια σου Γιώργο!

ΓΙΩΡΓΟΣ Γεια.

ΜΑΡΘΑ Τι έγινε? Έχει αρχίσει?

Μ.ΛΟΥΙΖΑ Όχι καλέ. Μόλις ήρθα κι εγώ.

ΓΙΩΡΓΟΣ Δε βλέπω και πολύ κόσμο, ε?

ΜΑΡΘΑ Φαγώθηκες ρε Γιώργο να έρθουμε πρώτοι.

Μ.ΛΟΥΙΖΑ Παιδιά να σας συστήσω. Η Μάρθα, ο Γιώργος, φίλοι μου... η Βάσω και οσοο... Φρέντυ.

ΦΡΙΞΟΣ (Βγαίνει κάτω απο το τραπέζι). Φρίξος! Καλημέρα.

ΟΛΟΙ «Χάρηκα», «Γεια» κ.ο.κ...

ΦΡΙΞΟΣ Έχω χάσει ένα... Μήπως έχει κανείς σας να μου δανείσει σπίρτα?

ΜΑΡΘΑ Σπίρτα? Μπα, στον εικοστό αιώνα, δε νομίζω.

ΓΙΩΡΓΟΣ Αναπτήρας σου κάνει?

ΦΡΙΞΟΣ Όχι... τα είχα για ένα κομμάτι, αλλά τ'αχασα... Για τον Τομ στο «Γυάλινο Κόσμο», τη σκηνή με τα κεριά, τη ξέρετε, ε? Τέλος πάντων, θα βγω να πάρω. Θα προλάβω λέτε, ε?

Μ.ΛΟΥΙΖΑ Οουου, σίγουρα... Έχουμε ώρες... με το τσουβάλι!

(Ο Φρίξος βγαίνει ψάχνοντας τις τσέπες του και κοιτώντας το πάτωμα).

ΓΙΩΡΓΟΣ Τον θυμάσαι αυτόν Μάρθα, ε? Τον είχαμε δει και στην οντισιόν για το «Οι άντρες προτιμούν τις ξανθιές».

ΜΑΡΘΑ Ναι. Γνωστή φάτσα. Οντισιονική.

ΓΙΩΡΓΟΣ Έχω ακούσει πως είναι λιγάκι ατάλαντος.

- ΜΑΡΘΑ** Δε με νοιάζει Γιώργο.
ΓΙΩΡΓΟΣ Γί'αυτόν νομίζω μου έλεγε η Ηρώ του Μιχάλη πως πηγαίνει σε όλες τις οντισιόν και δεν τον παίρνουνε ποτέ, γιατί έχει λέει «αστεία φάτσα».
- ΜΑΡΘΑ** Δε με νοιάζει Γιώργο.
ΓΙΩΡΓΟΣ Του'χουνε βγάλει και διάφορα ανέκδοτα επειδή γυρνάει μ'ένα βαλιτσάκι και μεταμφιέζεται...
- Μ.ΛΟΥΙΖΑ** *(Τους έχει πλησιάσει κι έχει στήσει αυτί, προσπαθώντας να τραβήξει τη προσοχή του Γιώργου).* Α! Νάτο το βαλιτσάκι! *(Χτυπάει το κινητό της, το σηκώνει).*
- ΜΑΡΘΑ** *(Κοροιδευτικά).* Αχ! Νάτο το βαλιτσάκι.
ΓΙΩΡΓΟΣ Σσστ.
ΜΑΡΘΑ Συγγνώμη τί'ναι αυτό που φοράει? Τι νομίζει πως είναι ? Οντισιόν για το Big Brother?
ΓΙΩΡΓΟΣ Θυμάσαι εκείνον τον ψηλό... με τις γραμμώσεις... που έπαιζε στο σήριαλ της Δροσούλας κι έκανε το γκόμενο?
ΜΑΡΘΑ Όχι.
ΓΙΩΡΓΟΣ Έλα μωρέ, αυτόν που είχε γίνει χαμός τότε, που μας τ'άχανε πρήξει πως είναι το νέο ταλέντο...? Εξαφανίστηκε αυτός, ε?
Μ.ΛΟΥΙΖΑ Όχι ρε μααα! Δεν αρχίσαμε ακόμα!
ΓΙΩΡΓΟΣ Τελικά... δεν έχει σημασία και ωραίος να'σαι και να'χεις κάνει κι επιτυχίες... άμα δεν τό'χει η μοίρα σου, σε τρώει η μαρμάγκα... Αυτήν απο που τη ξέρουμε?
ΜΑΡΘΑ Δε με νοιάζει Γιώργο που τη ξέρουμε.
ΓΙΩΡΓΟΣ ... και είχε και ωραία φωνή αυτός... Κρίμα, κρίμα...
Μ.ΛΟΥΙΖΑ Ρε μααα! Δε σου'πα να την βγάλεις? Αμάν! Βάλ'τη μου λίγο στο ακουστικό... Αγάπη μου, μου'λειψες μωράκι μου, ω πολύ, πολύ, πολύ...
ΜΑΡΘΑ Εγώ ξέρω πως με ξύπνησες απο τ'άγρια χαράματα και θα μου σπάσουνε τα νεύρα εδώ μέσα! *(Ξαφνικά).* Η Σοφία που είναι?
(Η Μ.Λουίζα βάζει το κινητό της στο αυτί της Βάσως. Η Βάσω πετάγεται).
ΒΑΣΩ Αααα! Τρόμαξα!

- Μ.ΛΟΥΙΖΑ** Κόκερ Σπάνιελ! Μακρύτριχο! Γιώργο, έλα ν'ακούσεις!
- ΜΑΡΘΑ** (Στο καρτοτηλέφωνο). Καλά, τι να σου πω, είσαι απαράδεκτη. Ακόμα σπίτι είσαι? (Μπαίνει η Κατερίνα). Α! Μόλις μπήκε η Κατερίνα. Κάτσε να σου μιλήσει αυτή, γιατί εγώ δε τα βγάζω πέρα μαζί σου. Παραιτούμαι. (Δίνει το ακουστικό στην Κατερίνα).
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Η Σοφία?
- ΜΑΡΘΑ** Ναι... Μίλα της εσύ, γιατί... τα νεύρα μου! (Βλέποντας τον Γιώργο που χασκογελάει με τη Μ.Λουίζα). Γιώργο!
- ΓΙΩΡΓΟΣ** Πάω να πάρω καφέ.
- ΜΑΡΘΑ** Πάρε μου κι εμένα.
- ΓΙΩΡΓΟΣ** Ναι, αλλά να μου τα δώσεις τα λεφτά γιατί δεν έχω. (Βγαίνει).
- ΜΑΡΘΑ** Τι καρμίζης. (Στην Κατερίνα). Πάω κι εγώ μαζί, αυτός είναι ικανός να τη πέσει και στη καφετζού. (Βγαίνει).
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Έλα Σοφάκι, θά'ρθεις?
- Μ.ΛΟΥΙΖΑ** (Στο κινητό). Θά'ρθω ρε μααα! Αμέσως μόλις τελειώσω!
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** (Κρατάει το ακουστικό στον αέρα). Δε μπορώ να σ'ακούω.
- Μ.ΛΟΥΙΖΑ** Άντε μαμά! Κλείσε να μη πληρώνουμε! Μάκρια!
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Ναι, όμως κοίταξε Σοφάκι, δε σε υποχρεώνει κανείς να έρθεις, δε νομίζεις όμως κι εσύ πως κάποτε πρέπει ν'αρχίσεις να συνηθίζεις τις οντισιόν?
- (Μπαίνουν η Αλέκα κι ο Διονύσης).
- ΔΙΟΝΥΣΗΣ** Μπα, δεν έχει καθόλου κόσμος. Φαντάσου να μη το γράφανε κι οι εφημερίδες.
- ΑΛΕΚΑ** Μήπως να φεύγαμε όπως ήρθαμε?
- ΔΙΟΝΥΣΗΣ** Κάτσε μωρέ, αφού ξεσηκωθήκαμε κι ήρθαμε... Να δούμε περί τίνος πρόκειται. Εξάλλου ένα βιβλίο που παραμένει αδιάβαστο, δεν είναι τίποτε άλλο παρά άγραφο χαρτί.
- ΑΛΕΚΑ** Λίγο δευτεράντζα μου μυρίζει βρε Διονυσάκη. Τι παρακμή θέατρο είν'αυτό? Κατ'αρχήν για να την

- γράφουν κι οι εφημερίδες, που λες κι εσύ, στημένη
θα'ναι!
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** (Φωνάζει στο τηλέφωνο). Για την εμπειριά, ρε
Σοφία γαμώτο! Για την εμπειριά! Αμάν!
- ΑΛΕΚΑ** Καλέ πως φωνάζει έτσι αυτή?
- ΒΑΣΩ** (Στην Κατερίνα). Έχεις φωτιά?
(Η Βάσω κι η Αλέκα κοιτάζονται έντονα).
- ΑΛΕΚΑ** (Στον Διονύση). Ααα, όλα τα καλά παιδιά εδώ...
ΔΙΟΝΥΣΗΣ Αυτή δεν είναι που...
ΑΛΕΚΑ Αυτή.
ΔΙΟΝΥΣΗΣ Δε μιλάτε?
ΑΛΕΚΑ Δε μιλάμε.
ΒΑΣΩ Άσε, έχω σπίρτα. (Βγάζει απο τη τσάντα της τα
σπίρτα του Φρίξου. Να γίνει σαφές ότι η Βάσω δε
κλέβει. Είναι όμως πάρα πολύ αφηρημένη).
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** (Ακόμη στο καρτοτηλέφωνο). Όχι, δεν έχω πάει
κομμωτήριο Σοφία...
- ΒΑΣΩ** Πάω να πάρω κάτι να φάω, γιατί μ'έχει πιάσει το
στομάχι μου. (Κοιτάζοντας την Αλέκα). Θα
ξεράσω.
- ΑΛΕΚΑ** Τώρα αυτό το πραγματάκι... γιατί?
ΔΙΟΝΥΣΗΣ Έλα μωρέ τώρα, περασμένα ξεχασμένα.
ΑΛΕΚΑ Τρία χρόνια συγκατοικοι και να με βλέπει και να
μη μου μιλάει?... Γιατί?
- Μ.ΛΟΥΙΖΑ** Διονύση!
ΔΙΟΝΥΣΗΣ Μαριλούκι! (Φιλιούνται).
ΚΑΤΕΡΙΝΑ Σοφία, κι εγώ έχω δέκατα όμως και είμαι εδώ.
Μ.ΛΟΥΙΖΑ Καλά έχεις ανοίξει πάρα πολύ! Πας γυμναστήριο?
ΚΑΤΕΡΙΝΑ Τι γιατί σου μιλάω έτσι? Εκτός αν θες να κάνεις
καριέρα στο Χόντος Σέντερ... Ε, αφού σ'ενδιαφέρει,
έλα!
- Μ.ΛΟΥΙΖΑ** Έπαθα deza vue μόλις σε είδα. Τώρα σε
σκεφτόμουνα.
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** ... Βάλε κάτι που να νιώθεις άνετα βρε Σοφάκι!
Βάλε μαύρα, ξέρω 'γω? (Κλείνει το τηλέφωνο. Την
υπόλοιπη ώρα κλαίει και γκρινιάζει σιωπηλά.
Περισσότερο γκρινιάζει).
- Μ.ΛΟΥΙΖΑ** (Στον Γιώργο που μπαίνει με καφέδες). Γιώργο! Τον
Διονύση τον ξέρεις?

ΓΙΩΡΓΟΣ Τι έγινε φίλε μου? Γερός? Δυνατός?
ΔΙΟΝΥΣΗΣ Power.
ΓΙΩΡΓΟΣ Έχεις ακούσει καθόλου τι ψάχνουν?
ΔΙΟΝΥΣΗΣ Ό,τι διάβασα στις εφημερίδες.
ΓΙΩΡΓΟΣ Έλεγε τίποτα για τραγούδι?
Μ.ΛΟΥΙΖΑ Παιδιά... ξέρω εγώ γι' αυτή την οντισιόν...!
ΓΙΩΡΓΟΣ (Πολύ αγχωμένος). Θέλουν τραγούδι? Θα ζητήσουν τραγούδι?
Μ.ΛΟΥΙΖΑ (Στην Αλέκα). Αχ! Τέτοια παπούτσια έψαχνα! Που τα πήρες?
ΑΛΕΚΑ Εξάρχεια. Διονυσάκη, βάφτηκα. Μήπως να φεύγαμε?
ΔΙΟΝΥΣΗΣ Κάτσε ρε Αλέκο! Μαριλούκι τι ξέρεις?
Μ.ΛΟΥΙΖΑ Παιδιά... (Εμπιστευτικά). Θα είναι και γαμώ τις δουλειές!
ΓΙΩΡΓΟΣ Μιούζικαλ?
(Μπαίνει η Ρίτα με πολύ ύφος και τουπέ).
ΡΙΤΑ Καλημέρα. (Μικρή παύση, την κοιτούν). Hello.
ΟΛΟΙ Καλημέρα, γεια κ.ο.κ.
ΡΙΤΑ Πρέπει να γράψουμε κάπου το όνομα μας?
ΔΙΟΝΥΣΗΣ Πρέπει να γράψουμε κάπου το όνομα μας?
ΑΛΕΚΑ Πρέπει να γράψουμε κάπου το όνομα μας?
ΓΙΩΡΓΟΣ Πρέπει να γράψουμε κάπου το όνομα μας? (Στην Κατερίνα). Έχεις χαρτί?
ΚΑΤΕΡΙΝΑ Ναι. (Του δίνει ένα χαρτομάντηλο καθώς τα έχει στο χέρι της αφού έκλαιγε).
ΓΙΩΡΓΟΣ Παιδί μου χαρτί, όχι χαρτομάντηλο. Για να γράψουμε.
ΚΑΤΕΡΙΝΑ Τι να γράψουμε?
ΡΙΤΑ Είστε όλοι συνάδελφοι?
ΟΛΟΙ Ναι.
ΡΙΤΑ Δεν υπάρχει δηλαδή εδώ κάποιος υπεύθυνος?
 What kind of a shithole is here anyway?
(Γελάκι απο Μ.Λουίζα που χαριεντίζεται με Γιώργο. Μπαίνει η Μάρθα και τους βλέπει. Εκείνη τη στιγμή, σαν να παγώνει ο χρόνος, η τεράστια δίφυλλη πόρτα που οδηγεί στη σκηνή, ανοίγει μόνη της. Ταλαντεύεται τρίζοντας για λίγο. Όλοι σταματούν ότι κάνουν και κοιτάζουν το σκοτάδι, μέσα. Παύση. Η πόρτα κλείνει όπως άνοιξε).
ΜΑΡΘΑ (Στην Κατερίνα). Τι έπαθες καλέ?

- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** *(Μυξοκλαίει, φοράει μαύρα γυαλιά και βγάζει απο τη τσάντα της διάφορα χάπια).* Δε μπορώ ρε Μάρθα άλλο. Μου γαμάει τη ψυχολογία η Σοφία! Μια ώρα της μίλαγα... Θάρθει, δε θάρθει, θάρθει δε θάρθει κι αυτή στη κοσμάρα της.
- ΜΑΡΘΑ** Δηλαδή τώρα κλαίς για τη Σοφία? Άσ'την να κάνει ότι θέλει. Είναι δειλή. Τώρα θα τη μάθεις? Δεν έχει έρθει ποτέ σε καμία οντισιόν.
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Καταρχήν τι οντισιόν είναι αυτή?
- ΜΑΡΘΑ** *(Στον Γιώργο).* Καλά που πήγες εσύ για καφέ? Στη Βραζιλία?
- ΓΙΩΡΓΟΣ** Εδώ απέναντι...
- ΜΑΡΘΑ** Κι εγώ γιατί δεν σε είδα? Τέλος πάντων, πάρε και τα δύο ευρώ σου να μη σου'χω υποχρέωση.
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Τι οντισιόν είναι, ε? Ποιος τη κάνει? Και ξέρεις τι θα γίνει? Μμμμ? Κανέναν δε θα πάρουνε. Στημένη θά'ναι. Σαν τα γουρούνια στη σφαγή πάμε...
- ΓΙΩΡΓΟΣ** Γιατί κλαίει πάλι αυτή?
- ΜΑΡΘΑ** Νομίζω για τη Σοφία.
- ΜΑΡΘΑ** Σιγά μη κλαίω για τη Σοφία! Μια οικογένεια με πέντε παιδιά θέλω να κάνω... μπορώ? Αν δε μπορώ, τότε τι? Γλυκός είναι ο καφές σου?
- ΜΑΡΘΑ** Ναι. Θέλεις?
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Γάλα έχει?
- ΜΑΡΘΑ** Ναι.
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Χάλια θά'ναι. Με στενεύουν και τα παπούτσια μου... Όλα λάθος. Αϊ στο διάολο!
- ΜΑΡΘΑ** Κατερίνα σταματάς τη γκρίνια?
- ΓΙΩΡΓΟΣ** Πάω να πάρω λίγο αέρα. Δεν έχει οξυγόνο εδώ μέσα.
- Μ.ΛΟΥΙΖΑ** Γιώργο! Πας έξω?
- ΓΙΩΡΓΟΣ** Ναι.
- Μ.ΛΟΥΙΖΑ** Περίμενε, θάρθω κι εγώ να σου πω το μονόλογο μου.
- (Βγαίνουν Γιώργος και Μαρίζα Λουίζα).*
- ΜΑΡΘΑ** Αυτό τώρα τι ήταν?

- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Α, τ'άκουσες κι εσύ? Το στομάχι μου ρε γαμώτο, γουργουρίζει. Έχω αυτές τις παλινδρομήσεις. Δεν έχω φάει τίποτα, ούτε καφέ έχω πιεί.
- ΑΛΕΚΑ** (Στον Διονύση). Κολλητές ρε παιδί μου σου λέω, πολύ δεμένες, σαν αδελφές. Χαιρότανε η Βάσω, χαιρόμουνα κι εγώ. Έκλαιγε η Βάσω, έκλαιγα κι εγώ.
- ΔΙΟΝΥΣΗΣ** Εμ, έτσι είναι Αλέκο μου... Όπως λέει και μια Τούρκικη παροιμία: «όποιος κλαίει για τα βάσανα όλου του κόσμου, στο τέλος θα χάσει τα μάτια του».
- ΑΛΕΚΑ** Ρε Διονύση, παροιμίες θα λέμε τώρα?
- ΡΙΤΑ** Έχει αρχίσει η audition?
- ΔΙΟΝΥΣΗΣ** Λες? Και να μη τό'χουμε πάρει χαμπάρι?
- ΡΙΤΑ** I hope they will let us know.
- ΔΙΟΝΥΣΗΣ** Ok. Me no English.
(Η Ρίτα απομακρύνεται στο μπαρ).
- ΑΛΕΚΑ** Τέλος των πάντων... η Βάσω λοιπόν είχε ένα ελάττωμα: Ήταν πολύ ακατάστατη. Εγώ πάλι, υστερική με την καθαριότητα, ξέρεις...
- ΔΙΟΝΥΣΗΣ** Η καθαριότητα είναι μισή αρχοντιά.
- ΑΛΕΚΑ** Δηλαδή βλέπω ίχνος σκόνης και γυαλίζει το μάτι μου... Αυτός ήταν ο μόνιμος τσακωμός μας. Και δε λέμε να καθαρίζει κάθε μέρα το σπίτι όπως έκανα εγώ. Δεν είχα τέτοια απαίτηση. Αλλά πάρε ρε Βασούλα το πιατάκι που έφαγες το σουβλακάκι, βάλ'το στο νεροχυτάκι, ρίξε λίγο νεράκι και πλύν'το το ρημάδι. «Βάσω» τίποτα! Όχι πως δεν ήταν καθαρή, τα έκανε τα μπάνια της κι αφρόλουτρα και όλα... αλλά, για το σπίτι χέστηκε... Τόσο αφηρημένη και στο κόσμο της γιατί?
- ΔΙΟΝΥΣΗΣ** Κατάλαβα. Ζήσε Μάη μου.
- ΑΛΕΚΑ** Γυρνάω ένα βράδυ στο σπίτι, πτώμα... Ώρες ατέλειωτες στη σχολή, ξέρεις, δούλευα και σ'ένα μπαράκι... τέλος των πάντων, ζούσα ένα δράμα. Γυρνάω λοιπόν με πάρα πολλά νεύρα, γιατί είχα τσακωθεί και μ'έναν τύπο στο μπαρ που μου την έπεφτε άγρια... και τι βλέπω ως παιδί την ώρα που

- Ξαπλώνω το κουρασμένο μου κορμί στο ζεστό το κρεβατάκι?
- ΔΙΟΝΥΣΗΣ** Τι?
- ΑΛΕΚΑ** Ξαπλώνω ρε παιδί μου να κοιμηθώ, κάνω μια έτσι ν'αγκαλιάσω το μαξιλαράκι μου και τι βρίσκω απο κάτω?
- ΔΙΟΝΥΣΗΣ** Ε, λέγε ντε!
- ΑΛΕΚΑ** Μια μπριζόλα.
- ΔΙΟΝΥΣΗΣ** Τι?
- ΑΛΕΚΑ** Μπριζόλα ρε παιδί μου! Μια μπριζόλα.
- ΔΙΟΝΥΣΗΣ** Κάτω απο το μαξιλάρι σου?
- ΑΛΕΚΑ** Φαντάζεσαι τι σοκ έπαθα? Κατάλαβα βέβαια αμέσως, είπα η Βασούλα την έκανε τη δουλειά. Καλά, τα είδα όλα. Παίρνω τη μπριζόλα, πάω στη κόμισσα στο άλλο δωμάτιο που κοιμόταν σα τη μοσχάρα και της τρίβω τη μπριζολίτσα στη μουρίτσα. Ε, ύστερα απο αυτό, άρχισε ο εμφύλιος πόλεμος, καταλαβαίνεις. Λαμπόγυαλο το σπίτι. Απίστευτο. Μήπως όμως θα'πρεπε να μιλήσετε μωρε πια, φτάνει. Άνθρωποι είμαστε. Δεν είναι ότι σου'φαγε και τη δουλειά.
- ΔΙΟΝΥΣΗΣ** Να φάει σκατά.
- ΑΛΕΚΑ** Υπομονή. Έχει ο καιρός γυρίσματα, να πληρωθούν τα πείσματα. *(Πηγαίνει στο jukebox).*
- ΔΙΟΝΥΣΗΣ** Δουλεύει αυτό? Πεθαμένο μου φαίνεται.
- ΑΛΕΚΑ** Φαντάζεσαι να μας πάρουν και τις δύο στη δουλειά σήμερα? Πως θα συνεργαστώ εγώ μαζί της? Δε γίνεται, θα σκοτωθούμε.
- ΔΙΟΝΥΣΗΣ** Ρε αυτό έχει ωραία τραγουδάκια, να βάλουμε κανένα για ζέσταμα. Με κέρματα δε δουλεύει αυτό? *(Βάζει κέρμα. Προσπαθεί μάταια να το κάνει να δουλέψει).*
- (Η Κατερίνα που τόση ώρα μυξόκλαιγε, βγάζει τα μαύρα γυαλιά. Η Μάρθα καπνίζει φορτισμένη).*
- ΜΑΡΘΑ** Σου πέρασε η κρίση?
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Θ'αρχίσει ποτέ αυτή η οντισιόν?
- (Μπαίνει τρέχοντας ο Φρίξος, κρατώντας ένα κουτάκι σπίρτα).*
- ΦΡΙΞΟΣ** Βρήκα! Έφαγα όλο το κόσμο, αλλά βρήκα!
- ΜΑΡΘΑ** *(Χωρίς ενδιαφέρον).* Μπράβο.

- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Ποιος είν'αυτός?
ΜΑΡΘΑ (Στην Κατερίνα). Μπορείς να μου εξηγήσεις τι παίζει τώρα έξω με τη Μαρίζα Λουίζα και το Γιώργο, γιατί δεν έχω καταλάβει...?
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Δεν ξέρω, πάντως αυτή όποτε τη βλέπω, με όλους πάει και τρίβεται και ψιλοκουνιέται. Καριερίστα. Όλο χαχαχα και χουχουχου είναι, κώλο δεν έχει βάλει κάτω. (Έχει βγάλει ένα καθρεφτάκι και κοιτάζεται). Α!
- ΜΑΡΘΑ** Τι είναι καλέ?
ΚΑΤΕΡΙΝΑ Αχ ρε Μάρθα! Κριθαράκι ρε γαμώτο βγάζω! Τς, τς, πω πω, απο το άγχος, ε? Τι θα κάνω τώρα?
- ΜΑΡΘΑ** Άσ'το. Μη το τρίβεις, για να δώ.
ΚΑΤΕΡΙΝΑ Αααααχ!
ΜΑΡΘΑ Τίποτα δε φαίνεται, άσ'το.
ΚΑΤΕΡΙΝΑ Είπα εγώ ότι φαίνεται? Γί'αυτό το λένε κριθαρά-κι ρε Μάρθα. Επειδή είναι μικρό και δε φαίνεται...
ΜΑΡΘΑ Αααχ!
- ΜΑΡΘΑ** Πως κάνεις έτσι ρε παιδάκι μου? Τόση ώρα δε σ'ενοχλούσε?
ΚΑΤΕΡΙΝΑ Επειδή δε μιλάω ρε Μάρθα? Και βέβαια μέ'ενοχλούσε... Μα όλα σε μένα ρε γαμώτο? Μια φορά να πάω σε οντισιόν και νά'μαι καλά και τι στο κόσμο! Όταν έρχεται τέτοια ώρα, δε μπορώ ούτε να ντυθώ, ούτε να βαφτώ, ούτε να χτενιστώ... Την άλλη φορά, θυμάσαι... που'χα πάει σε κείνο το δοκιμαστικό, ε?
- ΜΑΡΘΑ** Ε?
ΚΑΤΕΡΙΝΑ Ε, τι? Να'χω ιδρώσει και να μη στέκεται η βάση το make up με τίποτα! Εν τω μεταξύ όσο μου λέγανε «Ηρέμησε, εντάξει, δεν είναι τίποτα», εγώ μούσκεμα να γίνομαι, ολοένα και πιο μούσκεμα. Και διαπράτουν το λάθος βέβαια να κάνουν μπούκλες τα μαλλιά μου... Εμένα έτσι και γίνουν μπούκλες τα μαλλιά μου, μαζεύουνε, κολλάνε, μεγαλώνει το κεφάλι μου, πετάνε τ'αυτιά μου... τι να λέμε? Miss Piggy! Τέλος πάντων, να μη στα πολυλογώ, έρχεται ένας τύπος εκεί, μου λέει «Μην

αγώνεσαι, σε περίπτωση που συνεργαστούμε, θα τα βολέψουμε με καμιά περούκα».

ΜΑΡΘΑ

Ε, εντάξει ρε παιδί μου, για να σε ηρεμήσει το είπε, δίκιο είχε ο άνθρωπος.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ

Τι εντάξει ρε Μάρθα? Μια φορά σε μια παράσταση έβαλα περούκα, δε θυμάσαι, και γέμισε το κεφάλι μου μ'εκείνα τα κόκκινα τα πράγματα, τα τεράστια... που μ'έτρωγαν... (Αρχίζει να ξύνεται). Ορίστε, το θυμήθηκα και με τρώει το κεφάλι μου.

ΜΑΡΘΑ

Μωρέ κάτι άλλο σε τρώει μου φαίνεται... Τόση ώρα μιλάς και ξέχασες και το κριθαράκι και όλα. (Μπαίνει ο Γιώργος και τις πλησιάζει). Μη το τρίβεις, θα μουτζουρωθείς!

ΚΑΤΕΡΙΝΑ

Ναι, θα μουτζουρωθώ και κάτι τρέχει in the gypsy's place.

ΡΙΤΑ

What?

ΚΑΤΕΡΙΝΑ

What what? (Στη Μάρθα). Ποια είν'αυτή? Ούτε η μάνα της δε τη ξέρει.

(Ο Γιώργος κάνει νοήματα πίσω απο τη πλάτη της Κατερίνας τύπου «τι έπαθε η τρελή, πάλι τα ίδια» κ.ο.κ. Η Μάρθα δεν ανταποκρίνεται, του κρατάει μούτρα).

ΚΑΤΕΡΙΝΑ

(Τον αντιλαμβάνεται). Τι έγινε Γιώργο? (Ο Γιώργος γελάει). Τι γελάς μωρέ? Δηλαδή εσείς περνάτε μια χαρά? Εγώ είμαι η περιέργη?

ΓΙΩΡΓΟΣ

Κοίτα Κατερινάκι, εδώ που τα λέμε...

ΜΑΡΘΑ

Έξω τα λέτε.

ΓΙΩΡΓΟΣ

Εδώ που τα λέμε, είσαι λιγάκι υπερβολική. Ούτε η πρώτη φορά είναι, ούτε η τελευταία που θα περάσεις απο οντισιόν.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ

Ακριβώς! Μακάρι να έλεγα «τέρμα, τελειώσε, είναι η τελευταία φορά που πάω σε οντισιόν». Άμα με θέλουν στο θέατρο, να έρθουν να με βρουν. Άμα δε θέλουν, να μη μ'ενοχλήσουν κιόλας.

ΜΑΡΘΑ

Κάτσε τότε σπίτι με τη Σοφία. Σε τραβάει κανείς με το ζόρι να'ρχεσαι?

(Μικρή παύση).

- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** *(Ξαναβάζει τα μαύρα γυαλιά)*. Το σύστημα ρε Μάρθα. Το σύστημα.
- ΓΙΩΡΓΟΣ** Αυτό είναι το αξιοκρατικό όμως. Αν έχεις αξία, θα βρεις δουλειά. Είναι προτιμότερο απο το να πας να πηδηχτείς με κάνα σκηνοθέτη και μετά να σε δείχνουν όλοι με το δάχτυλο στο χώρο και να λένε “αυτή παίζει επειδή είναι η γκόμενα του τάδε ή του δείνα”.
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Μωρέ ας ήμουνα εγώ η γκόμενα του τάδε ή του δείνα κι ας με δείχναν με το δάχτυλο.
- ΜΑΡΘΑ** Είσαι σίγουρη πως έτσι θα βρῖσκες δουλειά?
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Όχι, θα καθόμουνα.
- ΓΙΩΡΓΟΣ** Τι εννοείς Μάρθα?
- ΜΑΡΘΑ** *(Τον κοιτάει έντονα)*. Μήπως έχεις ξεχάσει τίποτα έξω εσύ?
- ΓΙΩΡΓΟΣ** *(Απτόητος)*. Ήσουνα ποτέ η γκόμενα του τάδε ή του δείνα κι έχεις εμπειρίες που δεν ξέρουμε?
- ΜΑΡΘΑ** Ανάκριση μου κάνεις? Δε κατάλαβα.
- ΓΙΩΡΓΟΣ** Μάρθα, έχουμε δύσκολη μέρα μπροστά μας, μην αρχίζεις τη μουρμούρα.
- ΜΑΡΘΑ** Ναι, πες μας πως σου χαλάμε και το κέφι, βγάλε μας και Κατίνες.
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Ορίστε. Όλο αυτό το άσχημο κλίμα, όλη αυτή η ένταση, οφείλεται στην αμηχανία που νιώθουμε ενόψει αυτής της επιλογής: Δεν ξέρουμε ούτε τι ζητάνε, ούτε περί τίνος πρόκειται, ούτε ποιο είναι... Τίποτα!
- ΜΑΡΘΑ** *(Κοιτάζοντας ειρωνικά τον Γιώργο)*. Ναι. Η συγκεκριμένη οντισιόν φταίει για όλα όσα μας συμβαίνουν. *(Ο Γιώργος κοιτάζει έντονα τη Μάρθα, τσατίζεται και φεύγει)*. Ααα, φιρί φιρί το πάει αυτός σήμερα... Έχεις μια αναβράζουσα?
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Μαρθάκι, να σου κάνω μια ερώτηση, για να τελειώνουμε τη κουβέντα. Για μια γυναίκα, υπάρχει σπουδαιότερος ρόλος απο αυτόν της μητέρας? Ρολάρα! ΡΟΛΑΡΑ! Εγώ έτσι κι έμενα έγκυος, θα τα παρατούσα όλα χωρίς δεύτερη σκέψη.

- ΜΑΡΘΑ** (Ξεσπάει πάνω της). Ποια όλα ρε Κατερίνα? Ποια όλα? Το θέατρο, το σήριαλ ή τη ταινία? Βρες πρώτα δουλειά κι ύστερα κάνεις δηλώσεις.
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Μπράβο ρε, ωραίος τρόπος.
- ΜΑΡΘΑ** Κοίτα, να μου πεις ότι είναι πιο εύκολο να βρεις πατέρα για το παιδί σου απ'ότι δουλειά στο θέατρο, το καταλαβαίνω. Όχι όμως, δουλειά δεν έχουμε, τι να κάνουμε δεν έχουμε, ας κάνουμε παιδάκια!
- ΦΡΙΞΟΣ** (Έχει πιάσει κουβέντα με τη Ρίτα στο μπαρ). Κι ήταν ωραία στην Αγγλία, ε?
- ΡΙΤΑ** Actually, εγώ σπούδασα και στην Αγγλία και στο Παρίσι.
- ΦΡΙΞΟΣ** Παρίσι? Ωραίο? Δεν έχω πάει.
- ΡΙΤΑ** Εγώ προτιμώ το London.
- ΦΡΙΞΟΣ** London ωραίο? Δεν έχω πάει.
- ΡΙΤΑ** Καλά εγώ ήμουν on the road συνέχεια με το τραίνο, έκανα διάφορα trips London- Παρίσι, very often.
- ΦΡΙΞΟΣ** Often ωραίο? Δεν έχω πάει.
- ΡΙΤΑ** Look, εδώ στα θεατρικά, όπως και σε όλα δηλαδή, είμαστε ακόμα τρίτος κόσμος, υπανάπτυκτοι. Βλέπεις παραστάσεις London, Paris... και δεν υπάρχει καμία... Cooon...Cooonnn...
- ΦΡΙΞΟΣ** Κονκάρδα?
- ΡΙΤΑ** Cooommm...
- ΦΡΙΞΟΣ** Κόμμωση?
- ΡΙΤΑ** Comparison! Σύγκριση. Ούτε που τολμάς να κάνεις σύγκριση μεταξύ ενός μιούζικαλ στο West End ας πούμε, με μια παρωδία μιούζικαλ όπως αυτά που ανεβαίνουν εδώ. Διότι, αν σε ακούσει κάποιος που ξέρει, θ' αρχίσει να γελάει.
- ΦΡΙΞΟΣ** (Αθώα). Και πως και γύρισες πίσω? Δεν έβρισκες δουλειά εκεί?
- ΡΙΤΑ** What a jerk. Ξέρεις τίποτα γι' αυτή την audition?
- ΦΡΙΞΟΣ** Όχι, ήταν πολύ ασαφής η αγγελία.
- ΡΙΤΑ** You don't know ποιος σκηνοθετεί?
- ΦΡΙΞΟΣ** Μπα, μόνο το βοηθό σκηνοθέτη είδα μόλις ήρθα, αλλά δε μου φάνηκε και πολύ στα καλά του.

- ΡΙΤΑ** Τι έργο θ'ανεβάσουν, ξέρεις?
- ΦΡΙΕΟΣ** Μπα, όχι, δε ξέρω τίποτα.
- ΡΙΤΑ** You are stupid. Εντάξει, ευχαριστώ.
- ΦΡΙΕΟΣ** Παρακαλώ.
- ΡΙΤΑ** *(Τηλεφωνεί απο το κινητό της)*. Hi baby... ήρθα να... όχι ακόμα... Διάφορος λαϊκός κόσμος, πολύ χαμηλό το επίπεδο... God! Ναι, το ξέρω, έχω προβάδισμα, είναι μεγάλο προσόν που σπούδασα στο εξωτερικό. *(Κάπως επιδεικτικά, δυνατά)*. Τρία χρόνια National London Theater και σεμινάρια στη Commedie Francaise. Mais oui. Θα τα πούμε μόλις τελειώσω. Oki doki. Kisses.
- ΑΛΕΚΑ** Διονυσάκη, εγώ πάω λίγο τουαλέτα.
- ΔΙΟΝΥΣΗΣ** Μην αργήσεις. Πιστεύω θα μας φωνάξουν να ξεκινήσουμε όπου να'ναι.
- ΑΛΕΚΑ** Δέκα φορές τσισάκια απο το πρωί. Συχνουουρία απο το άγχος, είναι δυνατόν? *(Ανοίγει τη τσάντα της και βγάζει ένα ρολό χαρτί υγείας)*.
- ΔΙΟΝΥΣΗΣ** Είσαι απίστευτη. Κουβαλάς και κωλόχαρτο?
- ΑΛΕΚΑ** Φύλαγε τα ρούχα σου να'χεις τα μισά Διονυσάκη.
- ΔΙΟΝΥΣΗΣ** Σωστή.
- ΑΛΕΚΑ** Που ξέρω εγώ την κάθε βρωμο-υπόγα που βαφτίζουν θέατρο αν έχει χαρτί στη τουαλέτα. *(Στον Φρίξο)*. Να σου πω, ξέρεις που είναι η τουαλέτα?
- ΦΡΙΕΟΣ** Νομίζω βγαίνοντας δεξιά.
(Βγαίνοντας με φόρα η Αλέκα, πέφτει καταλάθος επάνω στη Βάσω που μπαίνει εκείνη την ώρα, κρατώντας μια τυρόπιτα κι ένα χυμό. Κουτουλάνε, η τυρόπιτα πέφτει,κραυγάζουν, κοιτάζονται έντονα. Η Αλέκα βγαίνει).
- ΒΑΣΩ** Ε, όχι! Αυτό, όχι!
- ΦΡΙΕΟΣ** Αχ, σου'πεσε, ε? *(Μαζεύει τη τυρόπιτα)*. Θέλεις να πάω να σου πάρω μια άλλη?
- ΒΑΣΩ** Θα μου το πληρώσει.
- ΦΡΙΕΟΣ** Έλα μωρέ, ατύχημα ήτανε, δε πειράζει. Δεν μου κάνει κόπο πάντως, αν θέλεις να πεταχτώ...
- ΒΑΣΩ** *(Απότομα)*. Μπορείς σε παρακαλώ να μ'αφήσεις ήσυχη? Καταντάς ενοχλητικός.
- (Ο Φρίξος οπισθοχωρεί στο μπαρ, φανερά στεναχωρημένος. Ο*

Διονύσης που παρακολούθησε το σκηνικό, πάει και κάθεται μαζί του. Μπαίνουν ο Γιώργος κι η Μαρίζα Λουίζα χασκογελώντας).

- Μ.ΛΟΥΙΖΑ** Καλέ εγώ δε θυμάμαι? (Χτυπάει το κινητό της, το σηκώνει). Ναι? Έλα μάαα... Όχι... ναι... όχι, στο φουαγιέ περιμένουμε ακόμα να μας ενημερώσουν...
- ΜΑΡΘΑ** Γιώργο, τι έγινε? Το διασκεδάζουμε? Ν'ανέβουμε σε κάνα τραπέζι?
- ΓΙΩΡΓΟΣ** Τι λες μωρε?
- ΜΑΡΘΑ** Λέω... Όλα καλά?
- ΓΙΩΡΓΟΣ** Μια χαρά. Εσύ, καλά?
- ΜΑΡΘΑ** Μια χαρά. (Απομακρύνεται).
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Εγώ έχω μια καούρα... Άφησα το θερμοσίφωνο ανοιχτό? Δε θυμάμαι...
- ΦΡΙΞΟΣ** (Έχει πιάσει κουβέντα με τον Διονύση). Σε θυμάμαι. Σ'έχω δει και σ'άλλες οντισιόν.
- ΔΙΟΝΥΣΗΣ** Ναι κι εγώ. Τ'είχες Γιάννη τ'είχα πάντα, ε?
- ΦΡΙΞΟΣ** Όχι, Φρίξο με λένε.
- ΔΙΟΝΥΣΗΣ** Μμμμ... Χάρηκα!
- ΦΡΙΞΟΣ** Ποια σχολή έχεις τελειώσει?
- ΔΙΟΝΥΣΗΣ** Εγώ φίλε ήθελα να γίνω αεροπόρος. Κάποια φάση έμπλεξα με μια γκόμενα που έδινε εξετάσεις σε δραματική σχολή, ήθελα να τη βλέπω, ξέρεις... και λέω, δε δίνω κι εγώ? Κι έτσι κόλλησα το μικρόβιο της Τέχνης κι έγινα... τεχνικός. (Γελάει).
- ΦΡΙΞΟΣ** Α, καλό.
- ΔΙΟΝΥΣΗΣ** Πετάω κανένα που και που. Εσένα πάντως φιλοχεσμένο σε βλέπω. Έχεις τρακ?
- ΦΡΙΞΟΣ** Όχι, πάντα τρέμω. Είναι το φυσικό μου. Νομίζω μου λείπει μια βιταμίνη.
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** (Στον Γιώργο). Μες στη φύση. Πάπιες, κότες, σκυλιά, γατιά. Ιδανικό περιβάλλον για να μεγαλώσουν τα παιδιά τους.
- ΓΙΩΡΓΟΣ** Πόσα έχουνε?
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Έξι. Κι αυτή τώρα είναι πάλι έγγυος στο έβδομο.
- ΓΙΩΡΓΟΣ** Άκου έξι. Κουνέλα είν'η ξαδέρφη σου?
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Να'ναι όλα μαζεμένα, να κλαίνε, να ουρλιάζουνε, να ξερνάνε... μπιμπερό, καροτσάκια, πάνες-βρακάκια... μια γλύκα...

- ΓΙΩΡΓΟΣ** Κανόνισε να τα πεις αυτά στη Μάρθα, να της μπουν ιδέες και να τρέχουμε.
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Αυτή δεν ακούει. Σε σένα τα λέω, που έχεις μυαλό. Που θα πάει αυτή η ιστορία? Οχτώ χρόνια είσαστε μαζί.
- ΓΙΩΡΓΟΣ** Ωραίο περιβάλλον βρήκες να μου κάνεις οικογενειακό προσανατολισμό.
- Μ.ΛΟΥΙΖΑ** (Ακόμη στο κινητό). Φιλιά στη Λουλού μααα, γεια. (Το κλείνει).
- ΡΙΤΑ** Γεια. Είμαι η Ρίτα.
- Μ.ΛΟΥΙΖΑ** Γεια. Μαρίζα Λουίζα.
- ΡΙΤΑ** I was wondering... αν μπορείς να με βοηθήσεις σε κάτι...
- Μ.ΛΟΥΙΖΑ** If I can... Γιώργο! Δε με ξέχασες?
- ΓΙΩΡΓΟΣ** Εγώ εσένα? Ποτέ!
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Τι θέλω και μιλάω? Αφού... ακατοίκητο.
- ΡΙΤΑ** (Στη Μ.Λουίζα). Ξέρεις, επειδή έχω σπουδάσει στο εξωτερικό...
- Μ.ΛΟΥΙΖΑ** Οκ...
- ΡΙΤΑ** ... και δεν γνωρίζω πολύ καλά πως ακριβώς λειτουργούν τα πράγματα εδώ... θα ήθελα να μου πεις τι είναι αυτή η audition.
- Μ.ΛΟΥΙΖΑ** Τι εννοείς?
- ΡΙΤΑ** Τι έργο θ'ανεβάσουν, ποιος είναι ο σκηνοθέτης, ξέρεις?
- Μ.ΛΟΥΙΖΑ** Α, δεν ξέρω τίποτα. Συγγνώμη, Γιώργο! (Την αφήνει).
- ΡΙΤΑ** Fuck fuck it all fuck! Is everybody idiot in here?
- Μ.ΛΟΥΙΖΑ** Γιώργο, αυτή εκεί πέρα πήγε να με ψαρέψει. Αλλά εγώ δεν είμαι χαζή, ε, είμαι?
- ΓΙΩΡΓΟΣ** 'Οχι βέβαια.
- Μ.ΛΟΥΙΖΑ** Σκασίλα μου. Εγώ θα γίνω σταρ!
- ΜΑΡΘΑ** Γιώργο! Έρχεσαι λίγο? (Ο Γιώργος την πλησιάζει). Αν σε ξαναδώ να χαριεντίζεσαι μ'αυτήν, θα σου βγάλω τα μάτια.
- ΓΙΩΡΓΟΣ** Δε το πιστεύω ότι μου κάνεις σκηνή!
- ΜΑΡΘΑ** Πίστεψε το.
- ΦΡΙΕΟΣ** (Στον Διονύση). Το πιστεύεις? Κι όλοι μου λένε πως έχω αστεία φάτσα. Σε δεκαπέντε σκηνοθέτες έχω

πάει κι οι δεκαπέντε αυτό: «Δε μου κάνεις γιατί έχεις αστεία φάτσα». Τι θα πει αυτό, μου λες? Γιατί δηλαδή, τι έχουν οι αστείες φάτσες? Δεν είχε αστεία φάτσα ο Σαρλό, ή ο Λιγνός, ή ο Τζέρου Λιούις? Στο κάτω κάτω μια αστεία φάτσα είναι καλύτερη απο μια κακιά φάτσα, ή απο μια ουδέτερη φάτσα.

ΔΙΟΝΥΣΗΣ

Μωρέ, ότι έχει κανείς καλό είναι. Το παν είναι ν'αγαπάμε τον εαυτό μας, το σώμα μας, το πρόσωπο μας. Με δυο λόγια, ν'αγαπάμε τα ελαττώματα μας. Κι άς τους σκηνοθέτες να σου λένε ότι θέλουν. Οι περισσότεροι αποτυχημένοι ηθοποιοί είναι έτσι κι αλλιώς. Όσα δε φτάνει η αλεπού...

(Μπαίνει η Αλέκα. Αγριοκοιτάζονται με τη Βάσω. Όλα τα παιδιά παρακολουθούν τον Φρίξο που άθελα του, δίνει παράσταση).

ΦΡΙΞΟΣ

ΤΙ ΘΑ ΠΕΙ ΡΕ ΦΙΛΕ ΑΣΤΕΙΑ ΦΑΤΣΑ? Στο κάτω κάτω δουλειά του ηθοποιού είναι ν'αλλάζει τη φάτσα του. Να μεταμορφώνεται, πως το λένε? Κι αφού κι εμένα δε τους αρέσει η φάτσα μου, παίρνω κι εγώ το βαλιτσάκι μου, τα σύνεργα μου, και την αλλάζω τη φάτσα μου. *(Πάει να πάρει τη βαλίτσα του, αλλά επειδή δεν την είχε ασφαλίσει πριν καλά, εκείνη ανοίγει κι απο μέσα ξεχύνονται περούκες, μουστάκια, μαντήλια κ.ο.κ Ο Φρίξος χρησιμοποιεί ότι βρεί μπροστά του. Το σόου αρχίζει).* Έμαθα και πενήντα μονολόγους και τους παίζω, ανάλογα τη περίπτωση. Με τη κατάλληλη φάτσα φυσικά. Γίνομαι Θεός Βάνιας: «Σε λίγο θα βρέξει... Στη φύση όλα θα δροσιστούν, θα ξανασάνουν... Μονάχα εμένα δε θα δροσίσει αυτή η μπόρα. Μέρα και νύχτα η σκέψη πως χάθηκε η ζωή μου άσκοπα, θα με πνίγει σαν εφιάλτης"»... Αν δε σας αρέσει, γίνομαι ο Τομ απο το «Γυάλινο Κόσμο»: «ΝΑΙ ΜΑΝΤΗΛΙΑ ΠΟΛΥΧΡΩΜΑ ΒΓΑΖΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΤΣΕΠΕΣ ΜΟΥ!»... Μήπως σας αρέσει ο Πουκ? «Εγώ είμαι αυτός! Ο πρόσχαρος, ο γυρολόγος της νυκτός, που κάνω χωρατά για να γελάει ο Όμπερον!»... Μωρέ τι Πουκ? Και Τιτάνια

γίνομαι: (Χασμουριέται). «Ποιος άγγελος με ξύπνησε στο λουλουδένιο μου κρεβάτι? (Γκαρίζει). Σε παρακαλώ ευγενικέ θνητέ, τραγούδα πάλι. Η ακοή μου ερωτεύτηκε το τραγούδι σου»... (Φωνάζει). «ΠΟΙΟΣ ΦΟΒΑΤΑΙ ΤΗ ΒΙΡΤΖΙΝΙΑ ΓΟΥΛΦ? ΘΑ ΜΕΤΡΗΣΩ ΒΡΕ ΜΠΙΑΣΤΑΡΔΟΙ ΩΣ ΤΟ ΠΕΝΤΕ ΚΙ ΑΛΙΜΟΝΟ ΣΑΣ ΑΝ ΔΕ ΒΓΕΙΤΕ ΑΠΟ ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΚΡΥΒΕΣΤΕ!!!». Γιατί ο Διόνυσος? «Είμαι ο Διόνυσος. Ήρθα. Εφανερώθηκα εδώ, στη γη της Θήβας»... Ότι θέλουνε γίνομαι, αρκεί να με πάρουνε σε μια δουλειά κι ας λέω μία ατάκα: «Μέντες, καραμέλες, σοκολάτες». Αυτό ας λέω μόνο κι ύστερα βλέπουμε...θα έρθουν κι οι μεγάλοι ρόλοι. Η μία δουλειά φέρνει την άλλη. Κι άμα λάχει βάφομαι και μαύρος κι έχω και μαύρη φάτσα. Και γίνομαι και Οθέλλος και πνίγω και τη Δυσδαιμόνα. Και τη Δυσδαιμόνα άμα θέλουνε τη κάνω. Όλα τα κάνω. Αρκεί να με πάρουνε. Γιατί ρε γαμώτο δε με παίρνετε? Ε? ΓΙΑΤΙ?

(Παγωμάρα κι αμηχανία απο όλους. Ο Φρίξος βγαίνει κλαίγοντας. Παύση).

Μ.ΛΟΥΙΖΑ ... Συγγνώμη, τώρα αυτό ήταν το κομμάτι που θα δώσει ή τ'όκανε στ'αλήθεια?

Σκοτάδι.

ΕΙΚΟΝΑ ΔΕΥΤΕΡΗ

(Ωρες μετά. Στο φουαγιέ. Η Αλέκα έχει βγάλει τα παπούτσια της και κάνει ασκήσεις χαλάρωσης με τα πόδια στο τοίχο. Η Μάρθα, η Κατερίνα κι ο Διονύσης είναι στο καρτοτηλέφωνο. Ο Φρίξος χτενίζει μια περούκα. Η Βάσω τρώει μια τυρόπιτα και διαβάζει. Η Μαρίζα Λουίζα φτιάχνεται στο καθρέφτη. Η Ρίτα κάνει ασκήσεις φωνητικής κι ο Γιώργος την παρακολουθεί με μεγάλο ενδιαφέρον).

ΡΙΤΑ Αααα... Εεεε... Ιιι... Οοοο... Οουουουου...
ΓΙΩΡΓΟΣ Δηλαδή λέτε να ζητήσουν τραγούδι?
ΡΙΤΑ (Πνίγεται, βήχει). Fuck fuck it all fuck!

- ΓΙΩΡΓΟΣ** Α, καλά, άμα ζητήσουν τραγούδι... κήκα! Όχι πως δεν είμαι σωστός δηλαδή... Σωστός είμαι... νομίζω... αλλά μόνος μου... με τίποτα. Άμα... άμα είναι κάποιος δίπλα μου και μου δίνει το τόνο.
- ΡΙΤΑ** Ντο Ρε Μι Φα Σολ Λα Σι Ντοοο... Ντο Σι Λα Σολ Φα Μι Ρε Ντοοοο...
- ΓΙΩΡΓΟΣ** Πάντως... δε θα ζητήσουν να κάνουμε και τέτοιες ασκήσεις, ε? Το μόνιμο άγχος μου απο τη σχολή ήταν αυτές οι ασκήσεις. *(Προσπαθεί να πιάσει το τόνο. Η Ρίτα κλείνει τ'αυτιά της και συνεχίζει απτόητη).*
- ΡΙΤΑ-ΓΙΩΡΓΟΣ** Ντο Ρε Μι Φα Σολ Λα...
- ΜΑΡΘΑ** *(Φωνάζει).* Ρε Γιώργο! Έλεος!
- ΓΙΩΡΓΟΣ** Ρε Μαρθάκι, θα ζητήσουν τραγούδι.
- ΑΛΕΚΑ** *(Απο το πάτωμα).* Ας ξεκινούσαν κάποτε κι ας ζητούσαν και striptease...
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Βρε Γιωργάκη! Κάντε λίγο ησυχία!
- Μ.ΛΟΥΙΖΑ** *(Στον Γιώργο).* Έλα μωρέ, μην αγχώνεσαι. Θες να σου κάνω shiatsu για το στρες?
- ΓΙΩΡΓΟΣ** *(Την αποφεύγει).* Ναι, για shiatsu είμαι εγώ τώρα.
- ΔΙΟΝΥΣΗΣ** *(Στο καρτοτηλέφωνο).* Σοφία είπαμε, ε?
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ-ΜΑΡΘΑ** Ναι, Σοφία, Σοφία...
- ΔΙΟΝΥΣΗΣ** *(Στο καρτοτηλέφωνο).* Ναι? Γεια σας. Η Σοφία?
- Μ.ΛΟΥΙΖΑ** *(Χορεύει τσα-τσα στον καθρέφτη).* Γιώργο! Έλα να σου πω μια ιστορία να πεθάνεις στα γέλια!
(Εκείνος δεν ανταποκρίνεται).
- ΔΙΟΝΥΣΗΣ** Ναι, Σοφία... όχι δε με ξέρεις, αλλά εγώ έχω ακούσει πολλά για σένα απο τις φίλες σου... Είμαστε εδώ τώρα στο θέατρο "Στόχος" και περιμένουμε... Διονύση με λένε... ΔΙΟΝΥΣΗ!... Νιόνιο, ναι... Κοίταξε να δεις, μη πιστεύεις όσα ακούς κι όσα βλέπεις τα μισά... Κι εγώ αγχώνομαι στις οντισιόν, ποιος δεν αγχώνεται? Αλλά... εδώ είμαστε μια ωραία παρέα, δεν έχεις να φοβηθείς τίποτα. Στο κάτω κάτω έλα να πιούμε ένα καφέ, να γνωριστούμε... κι άμα δε σ'αρέσει το κλίμα, δε μπαίνεις κιόλας να δώσεις οντισιόν... ε? Τι λες?

(Η Ρίτα τραγουδάει πολύ δυνατά, ο Γιώργος προσπαθεί να τη μιμηθεί).

- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Τι λέει?
- ΜΑΡΘΑ** (Στη Ρίτα και στον Γιώργο). Ρε παιδιά!
(Η Μάρθα όπως διαμαρτύρεται απότομα, κουνάει το χέρι της και σκουντάει καταλάθος πολύ δυνατά την Κατερίνα. Παράλληλα η Βάσω έχει σηκωθεί να πετάξει το χαρτί της τυρόπιτας και σχεδόν ταντόχρονα, πατάει το χέρι της Αλέκας που κείτεται στο πάτωμα. Κατερίνα κι Αλέκα κραυγάζουν δυνατά).
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Ρε Μάρθα!
- ΑΛΕΚΑ** Αααα!!!
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** (Στη Μάρθα). Πρόσεχε ρε παιδί μου! Ο φακός μου!
- ΑΛΕΚΑ** (Σηκώνεται αγριεμένη). Επίτηδες το έκανες?
- ΒΑΣΩ** (Που δεν κατάλαβε ότι πάτησε κάποιον). Ορίστε?
- ΑΛΕΚΑ** Μου πάτησες το χέρι κοπέλα μου με το τακούνι, επίτηδες το έκανες?
- ΒΑΣΩ** Όχι. (Μικρή παύση. Αναμετριούνται). Εσύ πριν που μου έριξες τη τυρόπιτα επίτηδες το έκανες?
- ΑΛΕΚΑ** Α, γ' αυτό μου πάτησες το χέρι? Για μια τυρόπιτα? Έχεις πρόβλημα κορίτσι μου. Νομίζεις δε σε έχω δει απο την ώρα που μπήκα, πως με κοιτάς?
- ΒΑΣΩ** Εγώ? Ούτε που σε είδα.
(Φεύγει. Η Αλέκα τρέχει και της κόβει το δρόμο).
- ΑΛΕΚΑ** Γιατί έχεις δει ποτέ πέρα απο τη μύτη σου? Μια ζωή ο εαυτούλης σου ήσουν. Δε σ' ενδιέφερε και τίποτ' άλλο. Μόνο ο εαυτός σου κι ο γκόμενος σου!
- ΒΑΣΩ** Εγώ τουλάχιστον είχα γκόμενο.
- ΑΛΕΚΑ** Κράτα τον καλά να μη σου φύγει.
- ΒΑΣΩ** (Όλοι τις κοιτάζουν, αισθάνεται άσχημα). Μη στεναχωριέσαι, έχω εγώ τον τρόπο μου.
- ΑΛΕΚΑ** Τον ξέρω τον τρόπο σου... Όλη η πολυκατοικία τον ήξερε τον τρόπο σου έτσι που λύσσαγες κάθε φορά! (Την παρωδεί). "Ναι Μιχάλη, δώσ' του Μιχάλη, είσ' ο καλύτερος Μιχάληρη, ΧΤΥΠΗΣΕ ΜΕ ΜΙΧΑΛΗ!"
- ΒΑΣΩ** (Έχει καταντραπεί). Δε κατάλαβα το πρόβλημα σου! Ο καθένας πάνω στον έρωτα εκφράζεται όπως θέλει!
- ΑΛΕΚΑ** Όπως και τα ζώα.
- ΒΑΣΩ** (Εξαλλη). ΖΩΟΝ ΕΙΣΑΙ! Που θα με πεις εμένα ζώνον!

- ΑΛΕΚΑ** (Ουρλιάζοντας). ΣΤΑΜΑΤΑ ΝΑ ΦΩΝΑΖΕΙΣ!
ΓΙΝΑΜΕ ΡΕΖΙΛΙ!
- (Η Βάσω κάνει πάλι να φύγει αλλά η Αλέκα της κόβει πάλι το δρόμο).
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Τι έγινε τώρα ρε γαμώτο?
ΔΙΟΝΥΣΗΣ Άμα σου πω πως όλο αυτό που βλέπεις γίνεται για μια μπριζόλα, θα με πιστέψεις?
- ΒΑΣΩ** Μπορείς να κάνεις στην άκρη? Θέλω να περάσω.
ΑΛΕΚΑ Εγώ εδώ θέλω να σταθώ. Να περάσεις απο κει? Χωράς?
- ΒΑΣΩ** Μ' έχεις εκνευρίσει πάρα πολύ! Κάνε τώρα στην άκρη γιατί θα σου χώσω καμιάν ανάποδη!
- ΑΛΕΚΑ** Μπα θα μας δείρεις κιόλας? Έλα, για να σε δώ, για τόλμα να σηκώσεις το χεράκι.
- ΓΙΩΡΓΟΣ** Σταματήστε βρε κορίτσια! Δεν είναι μέρος τώρα εδώ πέρα να λύσετε τις διαφορές σας. Σεβαστείτε και το δικό μας το άγχος!
- Μ.ΛΟΥΙΖΑ** Δίκιο έχει ο Γιώργος. Το θέατρο κάπου είναι και πολιτισμός! Έχουμε που έχουμε τα άγχη μας.
- ΜΑΡΘΑ** (Σε υστερία). ΕΓΩ ΔΕΝ ΕΧΩ ΑΓΧΟΣ. ΚΑΙ ΗΡΕΜΗΣΤΕ ΟΛΟΙ. ΤΩΡΑ!
- Παύση παγωμένη.
- ΒΑΣΩ** (Ψιθυριστά στην Αλέκα). Και ζώνον είσαι.
ΑΛΕΚΑ (Ψιθυριστά στην Βάσω). Ηλίθια! (Βγαίνει τρέχοντας έξω, όπου ακούγεται κατευθείαν, σπαρακτικό, το κλάμα της).
- ΔΙΟΝΥΣΗΣ** (Στο καρτοτηλέφωνο). Ναι, κοίτα Σοφία... όπως σου έλεγα... μια παρέα είμαστε... υπάρχει βέβαια κι εκνευρισμός αλλά μες στο πρόγραμμα είναι όλα. Άντε έλα να με γνωρίσεις κιόλας. Είμαι τρομερός ζεν πρεμιέ. Ποτέ δεν ξέρεις... ναι, ναι. Φιλάκια. (Το κλείνει). Οκ, αποστολή εξετελέσθη.
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Καλά σωθήκαμε, σιγά μην έρθει. Δε πας να παρηγορήσεις τώρα λίγο τη φίλη σου?
- ΔΙΟΝΥΣΗΣ** Να πάω λέτε, ε? Με τρομάζετε λίγο όταν κλαίτε.
ΜΑΡΘΑ Έλα μωρέ πήγαινε, πρέπει να ηρεμήσει. Πως θα δώσει οντισιόν?
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Μμμ... αν αρχίσουμε ποτέ.
ΔΙΟΝΥΣΗΣ Πάω. Στον άρρωστο το γιατρικό, στον πονεμένο ο λόγος. (Βγαίνει κάνοντας το σταυρό του).

- ΡΙΤΑ** (Αρχίζει πάλι τις φωνητικές ασκήσεις). Μα, με, μι, μο, μουουου...
- ΦΡΙΞΟΣ** (Πετάγεται ξαφνικά). Μήπως έχει κανείς ώρα?
- ΒΟΗΘΟΣ** (Εισβάλλει ξαφνικά μέσα απο τη δίφυλλη πόρτα). Δύο παρά είκοσι ακριβώς. Πως είμαστε? Αγχωμένοι? Εκνευρισμένοι?
- Μ.ΛΟΥΙΖΑ** Δε ξέρω για τα κορίτσια, εγώ μόνο λίγο συναχωμένη.
- ΒΟΗΘΟΣ** Μ'αυτά που φοράτε απορώ πως δε πάθατε και πνευμονία. Επίσης... άκουσα τη δεσποινιδούλα στο βάθος που ζέσταινε τη φωνή της. Το θεωρώ μία καλή κίνηση, αν και η άσκηση αυτή είναι πια τόσο ντεμοντέ όσο κι αυτό το jukebox.
- ΓΙΩΡΓΟΣ** Θα μας ζητήσετε τραγούδι?
- ΒΟΗΘΟΣ** Εγώ προσωπικά δε ζητάω τίποτα. Υπάρχει μέσα στην αίθουσα σκηνοθέτης γι'αυτή τη δουλειά.
- ΓΙΩΡΓΟΣ** Όχι, έτσι αναρωτιόμουν αν τυχόν πρόκειται να ανεβάσετε κανένα μιούζικαλ.
- ΒΟΗΘΟΣ** Δεν νομίζω.
- ΓΙΩΡΓΟΣ** Α, ωραία?
- ΒΟΗΘΟΣ** Αλλά δεν είμαι και σίγουρος. Με τους σκηνοθέτες ποτέ δε ξέρεις τι σου ζημερώνει. Τα ζητάνε όλα και τίποτα. Ή ζητάνε το τίποτα που τα εμπεριέχει όλα. Φαντάζομαι γίνομαι αντιληπτός.
- Μ.ΛΟΥΙΖΑ** Καλέ απόλυτα!
- ΒΟΗΘΟΣ** Θα ήθελα να σας παρακαλέσω όλους, απο δω και στο εξής να κλείσετε τα κινητά σας τηλέφωνα για ευνόητους λόγους: συγκέντρωση, προσήλωση, στοχοπροσήλωση και τα λοιπά. Προσωπική μου συμβουλή, να προσπαθήσετε να είστε πλήρως συγκεντρωμένοι στο κέντρο σας- όσο δυνατόν μπορεί να είναι αυτό. Σας υπενθυμίζω, διότι φαντάζομαι όλοι το γνωρίζετε, πως σοκολάτες και ξηροί καρποί κάνουν κακό στην ορθοφωνία και πως τα ψηλά τακούνια είναι για γυναίκες που ξέρουν να τα περπατάνε. Δυστυχώς για όλους μας, ο Ερμής και αυτή την εποχή είναι ανάδρομος, και ως εκ τούτου, μη περιμένετε και πολλά πολλά.

(Κάνει να φύγει, αλλά γυρίζει απότομα προς τον Φρίξο). Τι ζώδιο είσαι?

ΦΡΙΞΟΣ

Ιχθύς.

ΒΟΗΘΟΣ

Το ήξερα! *(Μπαίνει απο τη δίφυλλη πόρτα στην αίθουσα).*

(Μικρή παύση όπου όλοι κοιτούν ερευνητικά τον Φρίξο).

ΚΑΤΕΡΙΝΑ

Συγγνώμη αυτός ποιος είναι? Κάτι κάνει τώρα εδώ μέσα αυτός, κάποιος είναι, αλλά ποιος είναι?

ΓΙΩΡΓΟΣ

Καταλάβετε εσείς αν θα ζητήσουν τελικά τραγούδι?

ΚΑΤΕΡΙΝΑ

Το θέμα είναι εμείς τι θα ζητήσουμε. Εγώ άμα μου πούνε με το βασικό, δε πάω.

ΦΡΙΞΟΣ

Ω, εγώ το κάνω και τζάμπα.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ

Το'χω καταλάβει.

ΦΡΙΞΟΣ

Συγγνώμη για τη κρίση που πάτησα πριν... σαν πρωτάρης έκανα... τόσα χρόνια κι ακόμα να συνηθίσω τις οντισιόν.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ

Τουλάχιστον εσύ τα έχωσες και ξέσπασες. Εγώ τι να πω που μ'έχει πιάσει κολίτιδα, με κόβει ο φακός...

ΦΡΙΞΟΣ

(Αθώα). Όταν έχεις κολίτιδα σε κόβει ο φακός?

ΚΑΤΕΡΙΝΑ

Όχι, αλλά όταν έχεις τα νεύρα μου, σου βγαίνουν όλα τα ψυχοσωματικά. Πως σε λένε?

ΦΡΙΞΟΣ

Φρίξο.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ

Κατερίνα.

ΜΑΡΘΑ

Γιώργο!

(Εκείνη τη στιγμή, σαν να παγώνει ο χρόνος, η τεράστια δίφυλλη πόρτα που οδηγεί στη σκηνή, ανοίγει μόνη της. Ταλαντεύεται τρίζοντας για λίγο. Όλοι σταματούν ότι κάνουν και κοιτάζουν το σκοτάδι, μέσα. Παύση. Η πόρτα κλείνει όπως άνοιξε).

ΜΑΡΘΑ

Γιώργο! Έρχεσαι λίγο?

ΒΑΣΩ

(Στην Κατερίνα). Έχεις φωτιά? *(Η Κατερίνα της δίνει. Η Βάσω πάλι ασυναίσθητα, βάζει τον αναπτήρα της Κατερίνας στη τσάντα της).* Ρεζίλι γίναμε πριν που ουρλιάζαμε σα καρακάξες, ε?

ΚΑΤΕΡΙΝΑ

Εσείς? Σιγά! Τώρα μ'αυτούς τους δύο να δεις τι έχει να γίνει. *(Δείχνει τη Μάρθα με το Γιώργο που κάθονται σε τραπεζάκι).*

- ΜΑΡΘΑ** (Στον Γιώργο). Αν δε σέβεσαι εμένα, σεβάσου τουλάχιστον το χώρο.
- ΓΙΩΡΓΟΣ** Τι λες τώρα βρε Μάρθα?
- ΜΑΡΘΑ** Τι «τι λέω» ρε Γιώργο? Απο το πρωί που σε χάνω που σε βρίσκω δίπλα στο βρακί της Μαρίζας Λουίζας είσαι.
- (Οι υπόλοιποι έχουν αναστατωθεί με τα λόγια του Βοηθού και επικρατεί αναστάτωση και φασαρία: ασκήσεις φωνητικής, μονόλογοι, τεντώματα κ.λ.π).
- ΓΙΩΡΓΟΣ** Καλά είναι δυνατόν? Ζηλεύεις τη Μαρίζα Λουίζα?
- ΜΑΡΘΑ** Χα! Όχι βέβαια! Αλλά μου τη δίνει που με τη συμπεριφορά σου με αναγκάζεις να κατεβαίνω σ' αυτό το επίπεδο και να μου βγάζεις τον χειρότερο μου εαυτό.
- ΓΙΩΡΓΟΣ** Εγώ βρε Μαρθάκι?
- ΜΑΡΘΑ** (Φωνάζει). Μια παλιοκατίνα γίνομαι!
- (Οι υπόλοιποι σταματούν την ηχορύπανση και τους κοιτούν αμήχανα. Μικρή παύση).
- ΓΙΩΡΓΟΣ** Ωραία. Μπορείς να μου πεις τι θέλεις?
- ΜΑΡΘΑ** Όχι Γιώργο. Θέλω να καταλαβαίνεις μόνος σου τι θέλω, τι έχω ανάγκη.
- ΓΙΩΡΓΟΣ** Κι εγώ το θέλω Μάρθα. Αλλά ώρες ώρες δε παίζεσαι. Ό,τι κι αν κάνω σ' ενοχλεί: σου μιλάω σ' ενοχλώ, δε σου μιλάω τσατίζεσαι, σε χαϊδεύω και τραβιέσαι. Προσπαθώ να σε πλησιάσω να επικοινωνήσουμε και δε μ' αφήνεις. Πες μου τι θες να κάνω, τι σου λείπει...
- ΜΑΡΘΑ** (Είναι σαφές ότι δεν ξέρει τι θέλει). Τίποτα.
- ΓΙΩΡΓΟΣ** Με κοροϊδεύεις?
- ΜΑΡΘΑ** Εγώ σε κοροϊδεύω?
- ΓΙΩΡΓΟΣ** Εσύ με κορ...ε... εγώ σε κορ... με... (Μπερδεύεται).
Εγώ σε κοροϊδεύω?
- ΜΑΡΘΑ** Ναι, καλά Γιώργο. Όταν χάνουμε τα λόγια μας, σημαίνει πως κάτι θέλουμε να κρύψουμε... είναι ψυχολογικό.
- ΓΙΩΡΓΟΣ** Τι να κρύψω?
- ΜΑΡΘΑ** Δε χρειάζεται να κρύψεις τίποτα. Μου τό'χες πει ότι έχεις πάει με τη Μαρίζα Λουίζα. Αν θυμάσαι! (Μπαίνουν αγκαλιασμένοι ο Διονύσης με την κλαμένη Αλέκα).

- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Τσακώνεστε?
- ΜΑΡΘΑ** ΝΑΙ!
(Η Κατερίνα βάζει πάλι τα μαύρα της γυαλιά κι αρχίζει να κλαίει βουβά).
- ΓΙΩΡΓΟΣ** Είσαι άδικη Μάρθα.
- ΜΑΡΘΑ** Εσύ αδικείς τον εαυτό σου Γιώργο. Με τις επιλογές σου.
- ΓΙΩΡΓΟΣ** Κι εσύ τι είσαι Μάρθα?
- ΜΑΡΘΑ** Τι είμαι Γιώργο?
- ΓΙΩΡΓΟΣ** Άδικά τον εαυτό μου που είμαι μαζί σου?
- ΜΑΡΘΑ** ΤΙ ΕΙΜΑΙ ΕΓΩ ΓΙΩΡΓΟ?
- ΓΙΩΡΓΟΣ** Επιλογή ΜΟΥ είσαι Μάρθα! Επιλογή ΜΟΥ!
(Πάυση).
- ΜΑΡΘΑ** Ευχαριστώ πολύ. Εγώ νόμιζα πως ήταν επιλογή ΜΑΣ.
- ΓΙΩΡΓΟΣ** ΜΑΣ ρε Μάρθα, ΜΑΣ!
(Μπαίνει απο τη δίφυλλη πόρτα ο Βοηθός Σκηνοθέτη. Όλοι γυρίζουν προς το μέρος του).
- ΒΟΗΘΟΣ** Μπορώ να έχω λίγο τη προσοχή σας παρακαλώ? Δεν ξέρω αν το ξέρετε, αλλά... κυκλοφορεί μια ίωση η οποία ταλαιπώρησε χτες όλη νύχτα το σκηνοθέτη μας, ο οποίος βέβαια ως γνήσιος επαγγελματίας πιστός στο καθήκον... είμαι μαζί μας τώρα εδώ! Η γαμω-ίωση είναι κι ο λόγος που έχουμε καθυστερήσει. Θα ήθελα να ζητήσω την κατανόηση σας, την υπομονή σας και... μμμ... ένα Deron? Έχει κανείς?
- (Τσακίζονται όλοι κατευθείαν να ψάξουν τσάντες, τσέπες κ.λ.π. Η Ρίτα βρίσκει ευκαιρία να τον πλησιάσει).*
- ΡΙΤΑ** Να σας ρωτήσω κάτι please? Επειδή εγώ έχω έρθει απο το εξωτερικό και δεν γνωρίζω πως ακριβώς λειτουργούν τα πράγματα εδώ, μήπως θα μπορούσατε να με ενημερώσετε για την διαδικασία?
- ΒΟΗΘΟΣ** Η διαδικασία είναι η ίδια σε όλες τις χώρες δεσποινίς. Περιμένετε, μπαίνετε, εξετάζετε, βγαίνετε.
- ΔΙΟΝΥΣΗΣ** Όπως και στο γιατρό δηλαδή. *(Γελάει μόνος του).*
- ΒΟΗΘΟΣ** Γελάει καλύτερα όποιος γελάει τελευταίος.

- ΒΑΣΩ** (Έχει βρει *Deron*). Βρήκα!
- Μ.ΛΟΥΙΖΑ** (Αρπάζει τα *Deron* απο το χέρι της Κατερίνας).
Βρήκα!
- ΦΡΙΞΟΣ** Βρήκα!
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Ασπιρινούλα σας κάνει?
- ΒΟΗΘΟΣ** (Παίρνει τα *Deron* απο το χέρι της Μ.Λουίζας).
Ευχαριστώ.
- (Εκείνη τη στιγμή χτυπάει το κινητό της Μ.Λουίζας. Ο Βοηθός την κοιτάζει έντονα καθώς εκείνη το κρύβει σαν χαζή πίσω απ'τη πλάτη της).
- ΜΑΡΘΑ** (Στη Μ.Λουίζα). Το κινητό σου.
- ΒΟΗΘΟΣ** Νομίζω σας ενημέρωσα για τα κωλοκινητά, ε?
- Μ.ΛΟΥΙΖΑ** Ναι, χίλια συγγνώμη, έχετε δίκιο, δεν το έκλεισα γιατί... γιατί... έχω τη μαμάκα μου άρρωστη στο νοσοκομείο και πρέπει ναααα... συγγνώμη!
- (Πάει σε μια γωνιά να μιλήσει ψιθυριστά. Οι υπόλοιποι μαζεύονται γύρω απο τον Βοηθό και τον περικυκλώνουν).
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Να σας πω, εσείς τελικά είστε ο βοηθός?
- ΒΟΗΘΟΣ** Αν μπορώ να σας βοηθήσω κάπου, είμαι και βοηθός.
- ΜΑΡΘΑ** Βοήθεια μας.
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Τι ακριβώς ψάχνετε?
- ΓΙΩΡΓΟΣ** Αν είναι για μιούζικαλ, να το ξέρουμε να φύγουμε απο τώρα.
- ΔΙΟΝΥΣΗΣ** Θα μας δώσετε εσείς κάποιο μονόλογο να διαβάσουμε ή πρέπει να πούμε δικό μας?
- ΑΛΕΚΑ** Μήπως ζητάτε και γυμνό?
- ΒΟΗΘΟΣ** Παρακαλώ. Οι απορίες σας θα λυθούν απο τον σκηνοθέτη μας.
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Ποιος είναι ο σκηνοθέτης μας?
- ΒΑΣΩ** Μα πείτε μας τουλάχιστον για τι έργο πρόκειται.
Κωμωδία, δράμα, τραγωδία, παράλογο, τι?
- ΒΟΗΘΟΣ** Ηθοποιοί είστε. Πρέπει να είσαστε έτοιμοι για όλα. Νομίζω πως τελειώσαμε για την ώρα. (Κάνει να φύγει, αλλά γυρίζει απότομα προς τον Φρίξο).
Φρίξο, όλα καλά?
- ΦΡΙΞΟΣ** (Αμήχανα). Καλά...
- (Όλοι γυρίζουν και κοιτούν τον Φρίξο με ύφος που υπονοεί «που τον ξέρει»).

ΒΟΗΘΟΣ (Χαμογελώντας). Σκατά! (Εννοεί «καλή επιτυχία»). (Μπαίνει κι εξαφανίζεται πάλι απο τη δίφυλλη πόρτα μέσα στην αίθουσα. Με την έξοδο του, όλοι, ο καθένας με τον τρόπο του, αμήχανα, καχύποπτα, πλησιάζουν τον Φρίξο).

ΦΡΙΞΟΣ (Σε τρομερά δύσκολη θέση). Τον γνώρισα πριν... εδώ... Ήμουν ο πρώτος που ήρθε, γι' αυτό... Είναι ο βοηθός σκηνοθέτη... μου έλεγε διάφορα... δεν τον είχα ξαναδεί, δεν τον ξέρω... Αυτό το jukebox δε λειτουργεί, ε? Να ακούγαμε κανένα τραγουδάκι για ζέσταμα...

ΑΛΕΚΑ Δε σου είπε τι έργο θ' ανεβάσουνε?

ΦΡΙΞΟΣ Όχι.

ΜΑΡΘΑ Ούτε τι ζητάνε?

ΦΡΙΞΟΣ Όχι, μου...

ΓΙΩΡΓΟΣ Ούτε αν θέλουν τραγούδι?

ΦΡΙΞΟΣ Όχι.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ Ούτε ποιος είναι τέλος πάντων αυτός ο μυστηριώδης σκηνοθέτης?

ΦΡΙΞΟΣ Όχι παιδιά! Δεν μου είπε τίποτα για την οντισιόν, αλήθεια σας λέω. Μου έλεγε κάτι τρελές ιστορίες για τη ζωή του... ότι... ψέματα ήταν όμως τελικά και...

(Χτυπάει το κινητό της Μ.Λουίζας. Όλοι γυρίζουν και την κοιτούν έξαλοι).

Μ.ΛΟΥΙΖΑ (Απαντά κομπλαρισμένη). Ναι?... Έλα μαμά... Αμάν πια! Κάθε πέντε λεπτά με παίρνεις τηλέφωνο!... Όχι, δεν αρχίσαμε ακόμα... και μη με ξαναπάρεις!... ΧΕΣΤΗΚΑ ΓΙΑ ΤΟ ΣΚΥΛΙ! (Το κλείνει). Μ' έπρηξε ρε γαμώτο.

ΜΑΡΘΑ Γιατί δεν ερχόσασταν μαζί? Θα γλιτώνατε και τα τηλεφωνήματα.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ (Στη Μάρθα). Θέλεις τίποτα απέξω?

ΜΑΡΘΑ Εσύ τι θα πάρεις?

ΚΑΤΕΡΙΝΑ Ξέρω 'γω? Κανένα καφέ?... τίποτα να φάω... τσιγάρα, εφημερίδα... καμιά κονσέρβα... ποιος ξέρει πόσο καιρό θα μείνουμε κλεισμένοι εδώ μέσα...

ΜΑΡΘΑ Πήγαινε πάρε λίγο αέρα, γιατί δε σε βλέπω καλά. (Η Κατερίνα βγαίνει. Όλοι έχουν απομακρυνθεί απο τον Φρίξο, εκτός

απο τη Ρίτα).

ΡΙΤΑ

Καλά κι αφού δεν έχουμε δώσει τα ονόματα μας, εσένα το όνομα σου που το ήξερε?

ΦΡΙΕΟΣ

Νομίζω του το είπα το πρωί.

ΡΙΤΑ

Α! Σ' έχει συστήσει κανείς?

ΦΡΙΕΟΣ

Δηλαδή?

ΡΙΤΑ

Στην audition ρε παιδί μου εννοώ, πας συστημένος? Με μέσον?

ΦΡΙΕΟΣ

Εγώ? Απο που κι ως που? Δεν έχω κανένα γνωστό στο χώρο να με προωθήσει.

ΡΙΤΑ

Anyway, είναι καλό που ξέρεις τον βοηθό σκηνοθέτη.

ΦΡΙΕΟΣ

Μα δεν τον ξέρω!

ΡΙΤΑ

Anyway, ενδιαφέρθηκε για σένα, σου είπε και προσωπικά «σκατά»... Πάντως, αν μπορείς... όταν τον ξαναδείς... αν θέλεις βέβαια... θα του πεις κάτι και για μένα? Θα του πεις? Γιατί εγώ έχω έρθει απο το εξωτερικό, είμαι άσχετη, δε ξέρω κανέναν! Όχι να με πάρει, αν δεν αξίζω. Απλά να με προσέξουνε μωρέ, μη με ξεπετάξουνε... καταλαβαίνεις. Θα του πεις?

ΦΡΙΕΟΣ

Θα του πω...

Μ.ΛΟΥΙΖΑ

(Που είχε στήσει αυτή). Αχ! Και για μένα βρε αγοράκι μου! Εγώ που σε συμπάθησα κιόλας, είσαι τόσο ταλαντούχος! Κι εγώ να δεις μετά... καμιά τηλεορασίτσα, κανένα σηριαλάκι, ότι περνάει απ' το χέρι μου... Θα του πεις?

ΦΡΙΕΟΣ

(Που τον έχουν στριμώξει). Θα του πω.

Μ.ΛΟΥΙΖΑ

Ευχαριστώ! Είσαι κούκλος! Που είναι ο Γιώργος? (Τον βλέπει που μιλάει με τη Μάρθα). Α!... Φρέντυ!

ΦΡΙΕΟΣ

Φρίξο.

Μ.ΛΟΥΙΖΑ

Φρίξο. Ξέρεις που είναι η τουαλέτα?

ΦΡΙΕΟΣ

Κάτσε, πάμε μαζί.

Μ.ΛΟΥΙΖΑ

Τι γλυκός! (Τον πιάνει αγκαζέ και βγαίνουν).

ΡΙΤΑ

What a whore! Oh God... Fuck fuck it all fuck! (Βγάζει ένα φλασκό και πίνει μια γουλιά).

ΒΑΣΩ

Μήπως έχεις φωτιά?

ΡΙΤΑ

Φωτιά? Όχι, όχι, δεν καπνίζω. Απαπαπαπαπα. Το τσιγάρο καταστρέφει εκτός των άλλων ΚΑΙ τη

φωνή. Οι ηθοποιοί δεν πρέπει να καπνίζουν. Στο εξωτερικό είναι impossible να δεις ηθοποιό να καπνίζει, no way... Μόνο οι Έλληνες ηθοποιοί πάφα-πούφα all the time. Στην Αγγλία είναι όλοι very fit and healthy, γίνεται τρομερή propagande κατά του καπνίσματος. Γιατί στη Γαλλία? Στη σχολή, σου βάζουνε... amende... πρόστιμο, έτσι και σε πιάσουν να καπνίζεις. Καταστρέφονται οι πνεύμονες, οι φωνητικές χορδές, το συκώτι...

ΒΑΣΩ
ΔΙΟΝΥΣΗΣ

Εντάξει, εντάξει, μια φωτιά ζήτησα, όχι σεμινάριο. (Έχει αράξει σε ένα τραπεζάκι με την Αλέκα). Πιάσ' το αυγό και κούρευτο Αλέκο. Τι δουλειά έχω εγώ εδώ μέσα, δεν έχω καταλάβει. Καλά εσείς, είστε ηθοποιοί?

ΑΛΕΚΑ
ΔΙΟΝΥΣΗΣ

Γιατί ρε Διονυσάκο, εσύ τι είσαι, μανάβης? Όχι ρε παιδάκι μου, δεν εννοώ αυτό. Απλώς εγώ καμία σχέση με εσάς. Εσείς έχετε πάθος με το θέατρο.

ΑΛΕΚΑ
ΔΙΟΝΥΣΗΣ

Πάθος μου, λάθος μου. Όπως το λες. Λάθος μου. Αλλά... στερνή μου γνώση να σ'είχα πρώτα. Εσύ το ξέρεις, ποτέ δεν είχα ψώνιο με το ηθοποιηλίκι. Ούτε ποιήματα διάβαζα στο δημοτικό, ούτε σε σχολικές παραστάσεις συμμετείχα, ούτε τίποτα... Μια δουλειά με καλά λεφτά ήθελα. Πως τη πάτησα έτσι, δε μπορώ να καταλάβω. Νόμιζα ότι ηθοποιός σημαίνει χρήμα, φώτα, δόξα, δημοσιότητα... Μέχρι που μπήκα στη σχολή.

ΑΛΕΚΑ
ΔΙΟΝΥΣΗΣ

Μωρέ καλά μπήκες. Εγώ απορώ πως βγήκες! Και τι έγινε? Έχει τρία χρόνια που τέλειωσα τη σχολή, έπαιξα σε πέντε παιδικά και πήρα τρεις κι εξήντα. Ξέρεις που κατέληξα? Πως για να επιβιώσω, πρέπει να κάνω τηλεόραση. ΤΗ-ΛΕ-Ο-ΡΑ-ΣΗ! Μόνο η τηλεόραση σε κάνει πλούσιο...

ΑΛΕΚΑ

Καλέ τι λες? Πενήντα ευρώ μου δώσανε για γύρισμα σε σήριαλ.

ΔΙΟΝΥΣΗΣ

Ναι, αλλά αν παίζεις συνέχεια σε σήριαλ, όλο και θα ανεβαίνει το κασέ σου και γίνεσαι και γνωστός

και χτυπάς μετά και τους ρόλαρους στο θέατρο και τις Επιδαύρους.

ΑΛΕΚΑ

Τα μαλλιά μου να τ' αφήσω κάτω ή να τα πιάσω κοτσιδάκια?

ΔΙΟΝΥΣΗΣ

Τρεις λαλούν και δυό χορεύουν είναι το θέατρο, δουλεύουμε σαν είλωτες για ψίχουλα. Όποιος θέλει να έχει μέλλον στο επάγγελμα, πρέπει να κάνει τηλεόραση. Τέλος. Άλλωστε το θέατρο είναι πλέον παρακμή. Πηγαίνει ο κόσμος στο θέατρο να κάνουνε ουρές όπως πήγαιναν παλιά? Όχι. Γιατί? Γιατί όποιον θέλει να δει, τον βλέπει και στη τηλεόραση. Πέρασαν ανεπιστρεπτί οι εποχές που ο κόσμος έβλεπε το θέατρο σαν τελετουργία: ντυνόταν, στολιζόταν, φορούσαν τα καλά τους και πήγαιναν στο θέατρο να δουν τον «Μύθο». Τώρα κλατς! Πατάς το κουμπί και νά'τος ο «μύθος» στο δωμάτιο επικοινωνίας να μιλάει με τον Big Brother.

ΑΛΕΚΑ

Ρε Διονυσάκη, κάτι ώρες που βρίσκεις για στοχασμούς. Για κοίτα λίγο: έτσι είναι κάτω, έτσι κοτσιδάκια, μμμμ?

ΔΙΟΝΥΣΗΣ

Άλλα λέει η θειά μου άλλα ακούν τ' αυτιά μου.

ΑΛΕΚΑ

Έλα πες, είναι πολύ σημαντικό. Τι να τα κάνω?

ΔΙΟΝΥΣΗΣ

Έλα ρε Αλέκο με τις τρίχες. Εδώ δεν έχω ένα μονόλογο να δώσω.

ΑΛΕΚΑ

Σοβαρά? Δεν έχεις ετοιμάσει κομάτι?

ΔΙΟΝΥΣΗΣ

Τι κομάτι μωρέ και πράσιν'άλογα. Αφού έτσι κι αλλιώς τις φάτσες κοιτάνε. Άμα τους κάνει η φάτσα σου για το ρόλο θα σε πάρουνε, δε πα νά'σαι κι αγγούρι. Κι άμα έχεις κάνει και λίγη τηλεόραση και σε θεωρούνε κι ονοματάκι, στα λόγια μου έρχομαι, τότε σε παίρνουνε και σου λένε κι «ευχαριστώ», γιατί πουλάς.

ΑΛΕΚΑ

Ναι, τα είδα και με τη τηλεόραση. Ας αφήσουμε τους μισθούς της πείνας και την τρελή εκμετάλλευση που παίζει κι εκεί. Σε τόσους σκηνοθέτες πήγα, όλοι την ίδια ερώτηση μου έκαναν: «θα σας πείραζε να κάνετε γυμνό?». Ασφαλώς και θα με πείραζε. Γι' αυτό έφαγα εγώ

τρία χρόνια να χτυπιέμαι με τις αρχαίες τραγωδίες και τον Σαίξπηρ στη σχολή? Για να βγω να παίζω με τα μπούτια? Δεν ήταν αυτή η επένδυση μου.

ΔΙΟΝΥΣΗΣ

Δε σκέφτεσαι επαγγελματικά Αλέκο. Καλή κι η Τέχνη αλλά πρέπει και να τρώμε. Τι πρόβλημα έχεις? Κορμάρα είσαι. Μέρος της δουλειάς μας είναι. Όταν κάνεις γυμνό, είναι σαν να φοράς ένα ελαφρύ κοστούμι.

ΑΛΕΚΑ

Καλά. Θα μου πεις τώρα τι να κάνω με τα μαλλιά μου? Έχω πολύ άγχος.

ΒΑΣΩ

(Στο καρτοτηλέφωνο). Έλα Μιχάλη. Είναι δυνατόν? Σπίτι είσαι ακόμα?... Έλα μωρέ, τι να κάνω? Είμαστε τόσες ώρες εδώ πέρα περιμένουμε, δεν έχουμε αρχίσει ακόμα, το πιστεύεις? Μου χουνε σπάσει τα νεύρα. Θα ρθείς?

ΜΑΡΘΑ

(Στον Γιώργο). Όχι, όχι Γιώργο. Εσύ να μη μιλάς καλύτερα. Σου προτείνανε δέκα δουλειές φέτος...

ΓΙΩΡΓΟΣ

Έξι.

ΜΑΡΘΑ

Έξι και είπες και στις έξι όχι. Δε σου φταίει κανένας που είσαι άνεργος. Μόνο η κομπορημοσύνη σου φταίει.

ΓΙΩΡΓΟΣ

Ρε Μάρθα τι? Να πάω πάλι να παίζω τριτοτέταρτους ρόλους? Τα έκανα αυτά. Πρέπει να πάρω τη μερίδα της πίτας που μου ανήκει δικαιωματικά. Είμαι δέκα χρόνια στο θέατρο...

ΜΑΡΘΑ

Έξι.

ΓΙΩΡΓΟΣ

Έξι! Έκανα μιά-δυό επιτυχίες, γραφτήκανε καλές κριτικές, δε μ'έσπρωξε κανείς. Βαρέθηκα πια να παίζω για τον κάθε άσχετο και να παίρνει αυτός τα εύσημα που ανεβάζω το επίπεδο εγώ στις παραστάσεις του. Αν δεν μου προτείνουν ένα καλό πρωταγωνιστικό ρόλο πλέον, γιατί να πάω? Με τα όχι χτίζονται οι καριέρες. Αν λέμε σε όλα ναι, τότε ευτελίζουμε τη Τέχνη μας. Πρέπει να κάνουμε επιλογές.

ΜΑΡΘΑ

Είσαι μεγάλο ψώνιο. Δε βλέπεις τι γίνεται? Την ανεργία? Πεντακόσιοι βγαίνουν κάθε χρόνο.

ΓΙΩΡΓΟΣ

Δηλαδή δουλειά να'ναι κι ότι να'ναι? Διαφωνώ.

- ΒΑΣΩ** Μήπως έχετε φωτιά?
- ΜΑΡΘΑ** (Ψάχνει στη τσάντα της για φωτιά ενώ συνεχίζει τη κουβέντα της). Είσαι μίζερος.
- ΓΙΩΡΓΟΣ** Γιατί είμαι μίζερος? Επειδή πιστεύω πως μου αξίζει κάτι καλύτερο?
- ΜΑΡΘΑ** Όχι Γιώργο μου. Είσαι μπίχλας γενικά. (Δίνει αναπτήρα στη Βάσω). Έλα!
- ΒΑΣΩ** Ευχαριστώ. (Πάλι ασυναίσθητα, βάζει τον αναπτήρα της Μάρθας στη τσάντα της).
- ΜΑΡΘΑ** ... και στη δουλειά σου και στη ζωή σου και στη σχέση σου, σε όλα. Μί-ζε-ρος.
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** (Μόλις έχει μπει). Μάρθα, τσακώνεστε πάλι?
- ΜΑΡΘΑ** Όχι, έλα.
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Τι λέτε?
- ΜΑΡΘΑ** Μίζερα πράγματα.
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Πως το λένε αυτό που δε μπορείς να πάρεις ανάσα?
- ΜΑΡΘΑ** Δε μπορείς να πάρεις ανάσα.
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Σα χαζή περπατούσα έξω, δεν ήξερα που βρίσκομαι, τι κάνω σ' αυτή τη ζωή... Πήρα εφημερίδα...
- ΜΑΡΘΑ** Που θυμήθηκες καλέ την εφημερίδα? Υπάρχουν ακόμα εφημερίδες?
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Μου λείπουν οι εφημερίδες.
- ΜΑΡΘΑ** Θυμάσαι που διαβάζαμε μαζί τα ζώδια? Έλα! Διάβασε ζώδια.
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Λοιπόν. (Ανοίγει εφημερίδα, διαβάζει). «Το άγχος και η νευρικότητα...
- ΜΑΡΘΑ** Το δικό σου διαβάζεις ή το δικό μου?
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Δικό μου. «Το άγχος και η νευρικότητα θα είναι τα βασικά χαρακτηριστικά αυτής της ημέρας...». Είδες? «Δώστε χρόνο στον εαυτό σας γιατί υπάρχει περίπτωση να εμφανιστούν ψυχοσωματικά προβλήματα ή κάποιες αδιαθεσίες». Να, είδες? Το λέει και το ζώδιο: «Δώστε χρόνο στον εαυτό σας». Τι χρόνο μωρέ να μου δώσω απο το πρωί κλεισμένοι εδώ μέσα?
- ΜΑΡΘΑ** Διάβασε Καρκίνο.

- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** «Καρκίνος: Αμάν αυτή η κτητικότητα σας και η υπερβολή σας. Θέλετε να πάρετε όλες τις επιβεβαιώσεις απο το ταίρι σας και του κάνετε σκηνές επειδή σας νταντεύει. Μαζευτείτε!».
- ΜΑΡΘΑ** Να μαζευτώ εγώ να αλωνίζει αυτός.
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** «Πρέπει να γίνετε μαχητές στα επαγγελματικά σας και να αποδείξετε ότι μπορείτε να τα βγάλετε πέρα γιατί σίγουρα μπορείτε».
- ΜΑΡΘΑ** Αυτό μάλιστα.
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** «Τυχερή σας μέρα το Σάββατο».
- ΜΑΡΘΑ** Το Σάββατο? Αύριο δηλαδή... Γίνεται καμιά οντισιόν αύριο, γιατί σήμερα δε το βλέπω.
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Χαλάρωσε καλέ. Έτσι όπως πάμε, μέχρι αύριο εδώ θα'μαστε.
- ΜΑΡΘΑ** Ε, όχι που θα μου πεις εσύ εμένα «χαλάρωσε».
- ΡΙΤΑ** (Τις πλησιάζει). Ζώδια διαβάζετε?
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Ναι, σκοτώνουμε την ώρα.
- ΡΙΤΑ** Μπορώ να ρίξω μια ματιά? (Σκύβει απο πάνω τους και διαβάζει). Ζώδια... Αυτή τη μικροαστική συνήθεια, ποτέ δε τη κατάλαβα. Όλα αυτά δεν ισχύουν. Ισχύουν?
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Και βέβαια ισχύουν.
- ΡΙΤΑ** Όχι. Η νονά μου, η οποία είναι αστρολόγος- μεταφυσικός- αριθμολόγος- διπλωματούχος, πάρα πολύ συχνά κάνει λάθη στις προβλέψεις της.
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Η νονά σου? Εδώ Αθήνα? Πως τη λένε?
- ΡΙΤΑ** Λειτουργεί μόνο με προσωπικά ραντεβού κι έχει πελάτες απ'όλο το κόσμο. Δε την ξέρεις σίγουρα. Είναι πολύ ακριβή. Δουλεύει αποκλειστικά με jet-set.
- ΜΑΡΘΑ** Μωρέ σα το καφέ που μας λέει η γειτόνισα μου η κυρία Βούλα... Όλα μας τα βρίσκει, ε?
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Τρομερή! Σμυρνιά κι επίσης πολύ ακριβή, αλλά εντάξει, σε κρατάει και δύο ώρες.
- ΡΙΤΑ** Δύο ώρες σας λέει το καφέ?
- ΜΑΡΘΑ** Καφέ ΚΑΙ χαρτιά.
- ΡΙΤΑ** Α, και χαρτιά... Πάντως, σύμφωνα με τη νεότερη ψυχολογία, ο άνθρωπος καταφεύγει σε τέτοιου είδους λύσεις, για να βρεί παρηγοριά. Εγώ στο

Παρίσι που σπύδαζα, μελέτησα όλο τον Ζαν Ζακ Ρουσσώ, ο οποίος υποστηρίζει πως “η παρηγοριά, όταν μας παρέχεται αδιάκριτα, μεγαλώνει μόνο τον πόνο μας κι επιδεινώνει τη θλίψη μας”.

Touché!

(Παύση).

ΚΑΤΕΡΙΝΑ

Βάσω! Έμαθα πως λες καταπληκτικό χέρι, θα μου πεις?

ΒΑΣΩ

Όχι τώρα μωρέ, δεν είμαι και πολύ καλά... Κάτσε να δώσουμε πρώτα.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ

Εντάξει, μετά. Αλλά μη με ξεχάσεις.

ΒΑΣΩ

Καλά. Αν κι έχω σταματήσει καιρό να το λέω γιατί γυρνάνε όλα πάνω σου.

ΜΑΡΘΑ

Αλήθεια? Αρνητική ενέργεια ή θετική?

ΒΑΣΩ

Τα πάντα όλα.

ΡΙΤΑ

Oh my goodness! Τι δεισιδεμονίες είν'αυτές? Έχουμε 21^ο αιώνα!

ΓΙΩΡΓΟΣ

Βάσω, έμαθα τραγουδάς ωραία. Έλα λίγο να σε ρωτήσω κάτι.

ΡΙΤΑ

(Μικρή παύση). Κορίτσια, θα μου δώσετε το τηλέφωνο αυτής της κυρίας που σας λέει τον καφέ? Όχι πως θα πάω...

ΜΑΡΘΑ

Εσύ θα μας δώσεις το τηλέφωνο της νονάς σου?

ΡΙΤΑ

Θα πάτε?

ΚΑΤΕΡΙΝΑ

Σιγά που δε θα πάμε! Να της πεις να μας κάνει καλή τιμή μόνο.

ΡΙΤΑ

Ok.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ-ΜΑΡΘΑ Ok.

ΡΙΤΑ

Deal.

ΒΑΣΩ

(Στον Γιώργο). Πες ένα Χατζιδάκι. Τόσα τραγούδια έχει γράψει ο Χατζιδάκις.

ΓΙΩΡΓΟΣ

Σαν ποιο δηλαδή?

ΒΑΣΩ

Μμμ... ξέρω 'γω? Πες «Τ'Αστέρι του Βοριά», το θυμάσαι?

ΓΙΩΡΓΟΣ

Για θύμησε το μου λίγο πως πάει.

ΒΑΣΩ

(Τραγουδάει): «Τ'αστέρι του βοριά, θα φέρει η ξαστεριά...»

(Επιστρέφουν απο τη τουαλέτα ο Φρίξος κι η Μ.Λουίζα).

- ΡΙΤΑ** (Τραγουδάει): “Μα σαν φανεί μέσα απ’το πέλαγο πανί...”
- ΒΑΣΩ** Το θυμάσαι κι εσύ?
- ΡΙΤΑ** Ε, είπαμε... πήγαμε στο εξωτερικό, ξεχάσαμε λίγο τα Ελληνικά μας, δε ξεχάσαμε και τον Χατζιδάκι.
- ΓΙΩΡΓΟΣ** Για πείτε το λίγο ρε παιδιά.
(Η Βάσω κι η Ρίτα αρχίζουν να τραγουδούν. Σιγά σιγά, αρχίζουν όλοι να τραγουδούν).
- ΟΛΟΙ** Τ’αστέρι του βοριά
θα φέρει η ξαστεριά
μα σαν φανεί μέσα απ’το πέλαγο πανί
θα γίνω κύμα και φωτιά
να σ’αγκαλιάσω ξενιτιά.
Κι εσύ χαμένη μου Πατρίδα μακρινή
θα γίνεις χάδι και πληγή
σαν ξημερώσει σ’άλλη γη.
Τώρα πετώ για της ζωής το πανηγύρι
Τώρα πετώ για της χαράς μου τη γιορτή
Φεγγάρια μου παλιά
καινούρια μου πουλιά
διώξτε τον ήλιο και τη μέρα απ’το βουνό
για να με δείτε να περνώ
σαν αστραπή στον ουρανό.
*(Στιχουργός Νίκος Γκάτσος)
(Παύση. Όλοι στο κόσμο τους ονειροπολώντας. Ξαφνικά, ακούγεται απο το μεγάφωνο ψηλά, ένα φύσημα).
- ΦΩΝΗ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ** Κυρίες και κύριοι, ωραίο το μουσικό διάλειμα. Μπορώ τώρα να έχω λίγο τη προσοχή σας? (Βήχει).
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Τι είν’αυτό?
- ΜΑΡΘΑ** Ο Θεός!
- ΦΩΝΗ** Η οντισιόν θ’αρχίσει σε ένα λεπτό. Παρακαλώ... (Βήχει).
- Μ.ΛΟΥΙΖΑ** Περαστικά!
- ΔΙΟΝΥΣΗΣ** Σταμάτα λίγο ν’ακούσουμε!
- ΦΩΝΗ** Παρακαλώ μέχρι να εξεταστεί κι ο τελευταίος, να μην εγκαταλείψει κανείς το φουαγιέ. Ίσως μετά το τέλος, να χρειαστεί να επανεξεταστούν κάποιοι.
- ΦΡΙΞΟΣ** Μάλιστα.

ΦΩΝΗ Παρακαλώ επίσης... (Φτάρνισμα).
Μ.ΛΟΥΙΖΑ Γείτσες! Πέντε τρία έξι οκτώ!
ΦΩΝΗ ... ο κάθε εξεταζόμενος, κατά τη προσέλευση του
στη σκηνή, να βγάζει τα παπούτσια του.
Ευχαριστώ. Καλή επιτυχία.
(Παύση. Όλοι κοιτάζονται με αγωνία. Σβήνουν αργά τα φώτα).
Σκοτάδι.

ΠΡΑΞΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

(Όλοι εκτός του Φρίξου, στο φουαγιέ, σε αναστάτωση).

PITA (Προβάρει τον μονόλογο της Οφηλίας απο τον «Άμλετ» του Ουίλλιαμ Σαίξπηρ).

«Τον πήραν ξέσκεπο για 'κεί
ω νάνι νάνι, ω νάνι νάνι!
πέφτουν τα δάκρυα βροχή.
Στο καλό περιστέρι μου...»

M.ΛΟΥΙΖΑ (Που είναι κοντά της). «Στο καλό περιστέρι μου?»

PITA «Να εδώ, δεντρολίβανο είναι για θυμητικό,
θυμήσου αγάπη μου να ζείς...»

M.ΛΟΥΙΖΑ & PITA (Συγχρόνως):

«Κι εδώ είναι πανσέδες για να με συλλογίζεσαι.
Εδώ μάραθο για σένα και καμπανάκια.
Να μια μαργαρίτα! Θα σου δίνω λίγα γιούλια,
αλλά μαράθηκαν όλα...»

M.ΛΟΥΙΖΑ Οφηλία θα δώσεις?

PITA (Συγχρόνως). Θα δώσεις Οφηλία?

M.ΛΟΥΙΖΑ Εγώ θα δώσω Οφηλία.

PITA (Συγχρόνως). Οφηλία θα δώσω εγώ.

M.ΛΟΥΙΖΑ Όχι, όχι, δε παίζει...

PITA Wait, wait, wait! Wait a minute! I was suppose to perform...

M.ΛΟΥΙΖΑ Είναι ο αγαπημένος μου ρόλος! Και να μιλάς Ελληνικά.

PITA Κοίτα. Εγώ έχω διδαχτεί αυτόν τον ρόλο στον τόπο που γεννήθηκε. Θα προτιμούσα να δώσεις κάτι άλλο.

M.ΛΟΥΙΖΑ Κοίτα. Η Οφηλία είμαι εγώ! (Χτυπάει το κινητό της). Περίμενε! Ναι...

PITA I don't believe this. Fuck fuck it all fuck! (Βγάζει το φλασκί της και πίνει μια γουλιά).

M.ΛΟΥΙΖΑ (Στο κινητό). Μαμά, έτσι όπως πάει, σε λίγο θ'αρχίσω να γαβγίζω κι εγώ! Γεια! (Το κλείνει).

PITA «Τον πήραν ξέσκεπο για 'κεί
ω νάνι νάνι, ω νάνι νάνι!»

M.ΛΟΥΙΖΑ Κατ'αρχήν στο σημείο αυτό η Οφηλία τραγουδάει.

PITA Εμείς στο Λονδίνο το κάναμε πρόζα.

- Μ.ΛΟΥΙΖΑ** (Επιμένει). Έχει τρελαθεί η κοπέλα και τραγουδάει: (Τραγουδώντας):
«Τον πήραν ξέσκεπο για 'κει
ω νάνι νάνι, ω νάνι νάνι!»
- ΡΙΤΑ** Νο, no, no, είναι πιο... πιο δυνατό, πιο υποβλητικό, πιο παρανοϊκό, πιο σπαρακτικό χωρίς τη μελωδία. Έτσι όπως το παίζεις, απονευρώνεις τη Σαιξπηρική προβληματική προς τη κατεύθυνση της γκροτέσκας παρωδίας.
- Μ.ΛΟΥΙΖΑ** Ρε Γιώργο. Δε τραγουδάει αυτή?
ΓΙΩΡΓΟΣ Τραγουδάει.
ΡΙΤΑ (Απαγγέλει με στόμφο). «Τον πήραν ξέσκεπο για 'κει, ω νάνι νάνι, ω νάνι νάνι!». Το ντελίριο της τρέλας είναι κάτι περισσότερο απο απλός εξυπηρετικός δραματουργικός μοχλός δράσης γι' αυτό και η Οφηλία...
- Μ.ΛΟΥΙΖΑ** (Την διακόπτει). Κοπέλα μου στο κείμενο ο συγγραφέας το λέει καθαρά: "Τραγουδάει. ΤΡΑ-ΓΟΥ-ΔΑ-ΕΙ!!! (Τραγουδώντας):
«Τον πήραν ξέσκεπο για 'κει
ω νάνι νάνι, ω νάνι νάνι!»
- ΡΙΤΑ** Μα δε το καταλαβαίνεις πως ευτελίζεις τη στιγμή? Πυροδοτείς το γέλιο και αφοπλίζεται όλη η συγκίνηση. Σου λέω κάναμε ολόκληρη ανάλυση γι' αυτό το σημείο στο Λονδίνο όταν μελετούσα το ρόλο. Η τρέλα αναδεικνύεται καλύτερα μέσα απο το πεζό λόγο, δε χρειάζονται μουσικά υποστηρίγματα. Δεν το αιθάνεσαι?). «Τον πήραν ξέσκεπο για 'κει, ω νάνι νάνι, ω νάνι νάνι!».
- Μ.ΛΟΥΙΖΑ** (Μικρή παύση. Το σκέφτεται). Χέστηκα. Θα δώσω «Γέρμα».
- (Οι υπόλοιποι έχουν μαζεντεί σαν σμάρι στη δίφυλλη πόρτα και προσπαθούν να κρυφοκοιτάξουν μέσα στη σκηνή).
- ΔΙΟΝΥΣΗΣ** Σοσστ! Ησυχία βρε κορίτσια, δεν ακούμε τίποτα.
ΓΙΩΡΓΟΣ Για κοίτα, έχει πιάνο στη σκηνή?
ΚΑΤΕΡΙΝΑ Δε βλέπω βρε Γιωργάκη.
ΜΑΡΘΑ Τι γίνεται?
ΒΑΣΩ Δε ξέρω. Πριν τον έβλεπα, τώρα τον έχασα.

(Σβήνουν τα φώτα κι ανάβει προβολέας που απομονώνεται πάνω στον Φρίξο, ο οποίος υποτίθεται πως βρίσκεται επάνω στη σκηνή του θεάτρου, όπως θα γίνει στη συνέχεια και με τις οντισιόν όλων των υπόλοιπων εξεταζόμενων. Το φως τον τυφλώνει. Κοιτάζει ψηλά, ψάχνοντας τον Σκηνοθέτη, τον οποίο δεν βλέπουμε ποτέ, παρά ακούμε την φωνή του. Όλοι οι εξεταζόμενοι, του απευθύνονται κάπου ψηλά, σαν εκείνος να είναι σε εξώστη).

ΦΩΝΗ ΣΚΗΝ. Υπάρχει κάποιο πρόβλημα?

ΦΡΙΞΟΣ Όχι... Λίγο... τα φώτα... τα φώτα... λίγο.

ΦΩΝΗ Θα συνηθίσεις.

ΦΡΙΞΟΣ Ναι...

ΦΩΝΗ Έχεις τρακ?

ΦΡΙΞΟΣ Λί... λίγο.

ΦΩΝΗ *(Βήχει δυνατά βγάζοντας τα σωθικά του).* Αυτός ο βήχας... μ'έχει τσακίσει απο χτες...

ΦΡΙΞΟΣ Κρίμα...

ΦΩΝΗ Πήρα του κόσμου τα φάρμακα, μαλακίες όλα, πεταμένα λεφτά... Κάτσε. Έχουμε καρέκλα.

ΦΡΙΞΟΣ *(Κοιτάζει την άδεια καρέκλα).* Όχι εντάξει, είμαι εντάξει... εντάξει είμαι.

ΦΩΝΗ Χαλάρωσες?

ΦΡΙΞΟΣ Αρκετά.

ΦΩΝΗ Φρίξο, πες μου...

ΦΡΙΞΟΣ Μάλιστα. *(Ετοιμάζεται να ανοίξει τη βαλίτσα του για να βγάλει τα props του).*

ΦΩΝΗ Πιστεύεις στον Θεό?

ΦΡΙΞΟΣ *(Παύση. Αιφνιδιάζεται, τα έχει εντελώς χαμένα. Κοιτάζει μια τη βαλίτσα του και μια ψηλά, ερευνητικά).*

ΦΩΝΗ Λοιπόν?

ΦΡΙΞΟΣ Συγγνώμη, νομίζω δεν άκουσα καλά. Μήπως μπορείτε να επαναλάβετε την ερώτηση?

ΦΩΝΗ Στο Θεό λέω, πιστεύεις?

ΦΡΙΞΟΣ *(Μηχανικά).* Ναι.

ΦΩΝΗ Πιστεύεις σε κάποιον ή σε κάτι που δεν έχεις δει ποτέ?

ΦΡΙΞΟΣ ... Ναι.

ΦΩΝΗ Δεν είναι λίγο παράλογο αυτό?

- ΦΡΙΞΟΣ** ... Ναι, είναι...
- ΦΩΝΗ** Πιστεύεις και στην μετενσάρκωση?
- ΦΡΙΞΟΣ** *(Ετοιμος να καταρρεύσει, καθώς δεν περιμένε τέτοιες ερωτήσεις).* Όχι... δε νομίζω...
- ΦΩΝΗ** Δηλαδή είσαι της γνώμης πως ο άνθρωπος, ο αρτιότερος μηχανισμός του σύμπαντος, κάποια στιγμή, κλείνει τα μάτια του και τρώγεται απ' τα σκουλήκια.
- ΦΡΙΞΟΣ** Μπορώ να καθίσω? *(Κάνει να κάτσει).*
- ΦΩΝΗ** ΟΧΙ! Θέλω να μου κάνεις έναν αυτοσχεδιασμό.
- ΦΡΙΞΟΣ** *(Κοιτάζει λυπημένος την βαλίτσα, καθώς συνειδητοποιεί πως τελικά δεν θα ερμηνεύσει τους μονολόγους που προετοίμασε. Μικρός αναστεναγμός).* Μάλιστα.
- ΦΩΝΗ** Έχεις πεθάνει... είσαι μέσα στον τάφο σου...
- ΦΡΙΞΟΣ** *(Μικρή παύση. Παίρνει την βαλίτσα του και την κάνει ταφόπλακα. Ξαπλώνει απο κάτω της).* Μάλιστα.
- ΦΩΝΗ** Βρίσκεσαι σε ένα τούνελ και στο βάθος, πέρα μακριά, βλέπεις ένα φως. *(Ο Φρίξος κάνει ότι του λέει με περίσσιο ζήλο).* Ωραία. Το φως αυτό, σε τραβάει σαν μαγνήτης. Εσύ, αντιστέκεσαι, παλεύεις... *(Ο Φρίξος παλεύει μανιασμένα).* Και ξαφνικά... αρχίζεις να τραγουδάς! *(Ο Φρίξος παγώνει απορημένος).* Πάμε?
- ΦΡΙΞΟΣ** *(Χωρίς να το πολυσκεφτεί, τραγουδάει αρχικά με αγωνία αλλά στη συνέχεια όλο και πιο θαρραλέα, «Το καλοκαιράκι» των Φατμέ).*
 Το καλοκαιράκι στην ακρογιαλιά
 Μέσα στο νεράκι, πλέουμε αγκαλιά
 Πέφτει το βραδάκι πιάνει η δροσιά
 Δως μου ένα φιλάκι κι έλα πιο κοντά.
 Εγώ κι εσύ εσύ κι εγώ
 Μόνοι πάνω στη γη
 Ω ω ω... μόνοι στη γη.

(Σβήνει ο προβολέας, κανονικός φωτισμός. Είμαστε πάλι στο φουαγιέ).

ΓΙΩΡΓΟΣ Όχι ρε γαμώτο! Τι γκαντεμιά είν' αυτή! Παιδιά είναι μιούζικαλ!

ΟΛΟΙ Μιούζικαλ?

ΦΡΙΞΟΣ Δε ξέρω.

ΓΙΩΡΓΟΣ Φεύγω!

ΜΑΡΘΑ Να κάτσεις σ' αυγά σου. Κότα!

ΓΙΩΡΓΟΣ Κι αν μου ζητήσει τραγούδι τι θα πω?

ΜΑΡΘΑ Κό κό κό κό κό κό κό.

Μ.ΛΟΥΙΖΑ Θες να μπούμε μαζί να τραγουδήσουμε ένα ντουετάκι?

ΓΙΩΡΓΟΣ Μαρίζα Λουίζα, σε παρακαλώ. Τα πράγματα είναι σοβαρά.

ΜΑΡΘΑ Πολύ σοβαρά.

ΔΙΟΝΥΣΗΣ Μιούζικαλ, ε? Ωραία, γουστάρω. Θα έχει και χορεύτριες, μια χαρά θα περάσουμε.

ΦΡΙΞΟΣ Το ότι μου ζήτησε τραγούδι, δε σημαίνει απαραίτητα πως θα είναι μιούζικαλ. Μπορεί έτσι να τού'ρθε. Αυτοσχεδιασμό έκανα βασικά.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ Παιδιά δε θα το πιστέψετε. Μόλις άκουσα μιούζικαλ, έπαθα κράμπα.

(Σβήνουν τα φώτα. Προβολέας στην Αλέκα).

ΑΛΕΚΑ *(Κρατώντας τα παπούτσια της στο χέρι).* Μα πως να μην εκνευρίζομαι? Με το καλησπέρα σας και μου ζητάτε κάτι τέτοιο?

ΦΩΝΗ Έχετε κάποιο πρόβλημα με το σώμα σας? Με τα κιλά σας?

ΑΛΕΚΑ Όχι βέβαια.

ΦΩΝΗ Με τον εαυτό σας γενικότερα?

ΑΛΕΚΑ Καθόλου, καμία σχέση. Αλλά... να μην ξέρω για ποιο ρόλο πρέπει να γδυθώ?

ΦΩΝΗ Τι μπορεί να σε κάνει να φοβηθείς?

ΑΛΕΚΑ Τίποτα! *(Τραβάει την καρέκλα και κάθεται).* Πειράζει που κάθισα?

ΦΩΝΗ Αν αυτό σε βοηθάει να χαλαρώσεις, όχι.

ΑΛΕΚΑ Είμαι χαλαρή αλλά και λίγο βιαστική. Περιμέναμε αρκετές ώρες έξω κι εγώ δε φαντάστηκα πως θα

- φάμε όλη τη μέρα εδώ πέρα κι έχω και κάποιο άλλο ραντεβού, επαγγελματικό.
- ΦΩΝΗ** Γιατί ήρθες στην ακρόαση?
- ΑΛΕΚΑ** Τι ερώτηση! Για να βρω δουλειά.
- ΦΩΝΗ** Οι φίλοι σου τι γνώμη έχουν για σένα?
- ΑΛΕΚΑ** Την καλύτερη. Αφού είναι φίλοι μου. Αλλά είμαι πολύ ωραίος τύπος. *(Γελάει μόνη της)*. Σαν να είμαι στον ψυχαναλυτή αισθάνομαι.
- ΦΩΝΗ** Έχεις κάνει ψυχανάλυση?
- ΑΛΕΚΑ** Όχι βέβαια. Αν και ίσως θα έπρεπε κάποια στιγμή.
- ΦΩΝΗ** Μίλησε μου λίγο για σένα.
- ΑΛΕΚΑ** Ααα, μάλιστα. Ωραίο παιχνιδάκι τώρα αυτό. Απ'ότι κατάλαβα, ακροασούλα ΔΕΝ...! Γιατί? Τεσπά... Θα ανάψω τότε κι εγώ ένα τσιγαράκι. Μου επιτρέπετε? *(Παύση. Εφόσον δεν παίρνει απάντηση, βγάζει τα τσιγάρα της απο την τσάντα της κι ανάβει ένα)*. Εσείς καπνίζετε?... Όλο λέω να το κόψω το ρημάδι... Μ'αρέσει όμως, τι να κάνω? Είμαι εξαρτημένη... Μμμ... να σας μιλήσω για μένα... Δεν κατεβαίνετε όμως λιγάκι απο κει πάνω να τα πούμε απο κοντά?... Τώρα αυτό το πραγματάκι δεν είναι διάλογος.
- ΦΩΝΗ** Δεν είπα πως θα κάνουμε διάλογο δεσποινίς.
- ΑΛΕΚΑ** Ο πολός ο κόσμος. Να τι με φοβίζει. Η πολυκοσμία. Αγοραφοβία τύπου έχω... καλά, και μικροβιοφοβία... Θα σας τό'λεγα και πιο πριν αλλά δεν είχαμε γνωριστεί αρκετά καλά. *(Γελάει μόνη της)*. Βέβαια, τώρα που το σκέφτομαι, φοβάμαι να μένω και μόνη μου. Φοβάμαι τη μοναξιά... Χάλια είμαι, ε? Σιγά... Λοιπόν. Περνάω πάρα πολύ ωραία. Με στεναχωρήσατε λιγουλάκι στην αρχή με κείνο το γυμνούλι, αλλά δε πειράζει, σας συγχωρώ. *(Μικρή παύση)*. Να με συγχωρήσετε κι εσείς, αλλά θα βάλω τα παπουτσάκια μου διότι αυτή τη ξυποληταρία, εγώ δε τη μπορώ. *(Τα βάζει αγκομαμώντας)*. Ωραία! Να λύσω και τα μαλλάκια μου μισό λεπτό γιατί με σφίγγουν, δεν έπρεπε να

κάνω κότσο.... Έτοιμη! Να σας κάνω τώρα ένα μονολογάκι?

(Σβήνει ο προβολέας, κανονικός φωτισμός. Είμαστε πάλι στο φουαγιέ).

- ΔΙΟΝΥΣΗΣ** Δηλαδή όλα πήγαν ρολόι.
ΑΛΕΚΑ Μέχρι εκεί. Γιατί τι μονολογάκι λες μου ζήτησε?
ΔΙΟΝΥΣΗΣ Τι?
ΑΛΕΚΑ Τραγωδία.
ΔΙΟΝΥΣΗΣ Όχι ρε! Και τι έκανες?
ΑΛΕΚΑ Ξαναμάζεψα κότσο τα μαλλάκια, ξανάβγαλα τα παπουτσάκια κι έπαιξα Ανδρομάχη.
ΔΙΟΝΥΣΗΣ Και?
ΑΛΕΚΑ Τι και? Έδωσα ένα άσχημο τέλος σε μια ωραία γνωριμία Διονυσάκη. Εμένα το φόρτε μου είναι η κωμωδία. Όλα λάθος! ΜΑ ΤΡΑΓΩΔΙΑ?
Μ.ΛΟΥΙΖΑ *(Βγάζοντας τα παπούτσια της, ετοιμάζεται να μπει).* Τραγωδία?
ΜΑΡΘΑ Τραγωδία?
ΡΙΤΑ Τραγωδία?
ΚΑΤΕΡΙΝΑ Όχι ρε γαμώτο τραγωδία!
Μ.ΛΟΥΙΖΑ Α πα πα, θα τρελαθώ. *(Μπαίνει απο τη δίφυλλη πόρτα).*
ΒΑΣΩ *(Στο καρτοτηλέφωνο).* Έλα Μιχάλη. Μάλλον για χορό τραγωδίας είναι τελικά η οντισιόν. Ναι... ε, κάτι θα πω. Κλυταιμνήστρα?... Θα έρθεις? Μα και βέβαια σε χρειάζομαι ρε Μιχάλη. Τόσα τηλεφωνήματα σου έχω κάνει.... Τι εννοείς «πρέπει να μιλήσουμε»? Για ποιο θέμα?... Τώρα?... Δεν καταλαβαίνω τι μου λες. Θα σε πάρω μόλις δώσω. *(Το κλείνει).*
ΚΑΤΕΡΙΝΑ Είναι δυνατόν? Περιμένουμε τόσες ώρες μήπως και μας πάρουνε σε χορό τραγωδίας?
ΜΑΡΘΑ Γιατί, λίγο θα σου'πεφτε?
ΓΙΩΡΓΟΣ Το όνειρο μου είναι να παίξω στην Επίδαυρο.
ΜΑΡΘΑ Ωραίο θεατράκι, πως σου ξέφυγε?
ΓΙΩΡΓΟΣ Αμάν ρε Μάρθα αυτή η ειρωνία σου! *(Απομακρύνεται).*
ΚΑΤΕΡΙΝΑ Και τι θα δώσω τώρα εγώ που δεν έχω τραγωδία?

ΦΡΙΞΟΣ Θέλεις να σου μάθω το μονόλογο της Αγαύης?
Δεν είναι τίποτα. Σε δυο λεπτά θα τ'όχεις μάθει.
«Αγάλλομαι. Μεγάλα. Μεγάλα. Λαμπερά
πράγματα έγιναν σ' αυτή τη Γη. Εσείς της Γης της
Θηβαίας, ελάτε κοντά».

ΚΑΤΕΡΙΝΑ Κάτσε καλέ μισό να πάρω μολύβι και χαρτί. Που
να τα θυμάμαι? Ποια είμαι? Η Κονιόρδου?

(Σβήνουν τα φώτα. Προβολέας στην Μαρίζα Λουίζα).

Μ.ΛΟΥΙΖΑ Η Μέριλιν Μονρό.

ΦΩΝΗ Μάλιστα. Αυτή θεωρείτε δηλαδή πως είναι η
σπουδαιότερη ηθοποιός που πέρασε απο τον
πλανήτη μας.

Μ.ΛΟΥΙΖΑ Βέβαια. ΘΕΑ!

ΦΩΝΗ Κι απο άντρες...τον...

Μ.ΛΟΥΙΖΑ Μά... *(Ετοιμάζεται να πει «Μάρλον Μπράντο).*

ΦΩΝΗ ...Τζέημς Ντιν φαντάζομαι.

Μ.ΛΟΥΙΖΑ Καλέ... που το καταλάβατε?

ΦΩΝΗ Ο καθρέφτης σας τρώει πολλές ώρες?

Μ.ΛΟΥΙΖΑ Οουου... Άλλωστε υπάρχει καλύτερος εραστής
για μια κοπέλα?

ΦΩΝΗ Προβάρετε και τους ρόλους σας μπροστά στον
καθρέφτη, ε?

Μ.ΛΟΥΙΖΑ Καλέ που το καταλάβατε?

ΦΩΝΗ Είμαι μάντης.

Μ.ΛΟΥΙΖΑ Όλοι οι σκηνοθέτες είσαστε λίγο μάγοι. Να σας
πω κάτι? Η φωνή σας μου είναι πολύ γνωστή.

ΦΩΝΗ Είστε σίγουρος πως δεν γνωριζόμαστε?

ΦΩΝΗ Ποιος ξέρει? Μπορεί σε κάποια προηγούμενη ζωή
να είσαταν η Μέριλιν κι εγώ ο Τζέημς και να
κάναμε μαζί μαθήματα στο Actors Studio.

Μ.ΛΟΥΙΖΑ *(Ξεκαρδίζεται).* Καταπληκτικό! Να σας πω...

ΦΩΝΗ Μπορώ να σας μιλάω στον ενικό?

ΦΩΝΗ Όπως θέλετε.

Μ.ΛΟΥΙΖΑ Τελικά δεν είσαι τόσο κακός όσο λένε οι άλλοι
έξω... Άσε που έχεις ΚΑΙ καταπληκτική φωνή.

ΦΩΝΗ Ευχαριστώ.

- Μ.ΛΟΥΙΖΑ** Ε, λοιπόν εμένα όλο αυτό το μυστήριο μ'αρέσει, μ'ερεθίζει... με εξιτάρει... πως το λένε... Το βρίσκω πολύ... αισθησιακό!... Είσαι παντρεμένος?
- ΦΩΝΗ** Εσύ?
- Μ.ΛΟΥΙΖΑ** (Ξεκαρδίζεται). Όχι καλέ! Παντρεμένη! Αφού είμαι ακόμα πολύ μικρή κοπέλα.
- ΦΩΝΗ** Πόσο δηλαδή?
- Μ.ΛΟΥΙΖΑ** Ε, τώρα θα σε μαλώσω... Δεν κάνουν τέτοιες ερωτήσεις σε μια κοπέλα. Άσε που οι ηθοποιοί δεν έχουμε ηλικία. Είμαστε όσο απαιτεί κάθε φορά ο ρόλος.
- ΦΩΝΗ** Σωστό κι αυτό.
- Μ.ΛΟΥΙΖΑ** Στο φινάλε, είμαι όσο φαίνομαι.
- ΦΩΝΗ** Η μαμά σου σε περιμένει έξω?
- Μ.ΛΟΥΙΖΑ** (Παραξενεύεται). Η μαμά μου? Όχι. Ήθελε να'ρθει, αλλά εγώ δε την άφησα.
- ΦΩΝΗ** Έχεις πάει με πολλούς άντρες στη ζωή σου?
- Μ.ΛΟΥΙΖΑ** ...
- ΦΩΝΗ** Λοιπόν?
- Μ.ΛΟΥΙΖΑ** Δεν απαντώ.

(Σβήνει ο προβολέας, κανονικός φωτισμός. Είμαστε πάλι στο φουαγιέ. Η Κατερίνα με τον Φρίξο φοράνε μάσκες τραγωδίας. Η Κατερίνα με ένα χαρτί στο χέρι προσπαθεί να μάθει και τα λόγια και την κίνηση. Κάνουν πρόβα ένα χωρικό απο τις «Βάκχες» του Ευριπίδη).

- ΦΡΙΞΟΣ-ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Απο τη Γη της Ασίας
Ορμάω
Το κατώφλι του Τμώλου πατώ.
Κι ήρθα. Έτρεμα. Είμαι εδώ.
Φύγε. Φύγε.
Εμπρός μου κανείς.
Όποιος είναι. Ποιος είναι? Να χαθείς.
- Μ.ΛΟΥΙΖΑ** (Βγαίνει φουριόζα απο την δίφυλλη πόρτα). Τάξτε μου!
- ΟΛΟΙ** Τι? Τι έγινε? Πως τα πήγες? Πες μας!
- ΜΑΡΘΑ** (Στην Κατερίνα σιγά). Έτσι και την πήρε θα το σκίσω το πτυχίο.
- Μ.ΛΟΥΙΖΑ** (Σε όλους). Καταρχήν αυτός είναι ένας κούκλος.

- ΑΛΕΚΑ** Τον είδες?
- Μ.ΛΟΥΙΖΑ** Ο τέλειος σας λέω!
- ΑΛΕΚΑ** Που τον είδες ρε παιδί μου? Εγώ μόνο τη φωνή του άκουγα κι ήτανε και χάλια.
- Μ.ΛΟΥΙΖΑ** Ε, όχι και χάλια. Η τέλεια φωνή!
- ΦΡΙΞΟΣ** Κι εμένα με τύφλωναν τα φώτα και δεν έβλεπα τίποτα.
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Κατέβηκε και σου μίλησε?
- Μ.ΛΟΥΙΖΑ** Κατεβαίνουν οι Θεοί απο τους θρόνους τους?
- ΜΑΡΘΑ** Τότε που τον είδες?
- Μ.ΛΟΥΙΖΑ** Σηκώθηκε κάποια στιγμή να ξεπιαστεί. Ευγενέστατος βέβαια, κύριος με τα όλα του. Να φανταστείτε μου ζήτησε και «συγγνώμη» επειδή έβηχε. Τέλος πάντων, έτσι όπως έκανε να σηκωθεί, εγώ μέχρι τότε δεν έβλεπα Χριστό, αισθάνομαι μια τρομερή ενέργεια, μια αύρα έτσι ν'απλώνεται στο χώρο και β λ έ π ω... την ογκώδη, την μεγαλειώδη σκιά του να πέφτει πάνω μου, να με καλύπτει πατόκορφα, να με πλακώνει, να διαγράφεται... να, έτσι...πάνω σε όλη τη σκηνή. Δεν έχω ζήσει τίποτα πιο ερωτικό! Ένα τσιγάρο ρε παιδιά, θα καπνίσω.
- (Μικρή παύση).*
- ΜΑΡΘΑ** Απο τη σκιά του δηλαδή κατάλαβες εσύ πως είναι κούκλος?
- Μ.ΛΟΥΙΖΑ** Μμμ...Θεός!... Κι ύστερα, πάνω που τον έψησα και θα μου έλεγε τι έργο θέλει να ανεβάσει...χτυπάει το κινητό μου! Ψύχραιμη εγώ, η καρδούλα μου το ξέρει, το κλείνω στο άψε-σβήσε και λέω: «τώρα θα με βρίσει, την έχασα τη δουλειά», αλλά...
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Αλλά?
- Μ.ΛΟΥΙΖΑ** Δεν ξέρω. Μάλλον του έκανα, του άρεσα, δεν ξέρω... Μου ζήτησε κατευθείαν τον αριθμό του κινητού μου!
- ΑΛΕΚΑ** Δε το πιστεύω!
- Μ.ΛΟΥΙΖΑ** Ούτε εγώ! Λέτε να με πάρει?
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Δε σου είπε?
- Μ.ΛΟΥΙΖΑ** Όχι, τίποτα.

ΓΙΩΡΓΟΣ Ούτε τι έργο θέλει ν'ανεβάσει?
Μ.ΛΟΥΙΖΑ Όχι βρε Γιωργάκη μου, τίποτα. Είναι λίγο στρεΐδι, αλλά καλό στρεΐδι.
ΔΙΟΝΥΣΗΣ Μυστήριο τρένο. Ωραίος τύπος. Μ'αρέσει.
ΡΙΤΑ (Κοιτώντας το σκισμένο της καλσόν). Shit! Μου έφυγε ο πόντος. Fuck fuck it all fuck! Που είναι το μπάνιο?
ΜΑΡΘΑ Κάτσε. Έρχομαι κι εγώ να βαφτώ λίγο, γιατί απ'ότι κατάλαβα του αρέσουν οι βαμμένες. (Βγαίνουν).
ΦΡΙΞΟΣ Ποιος είναι μέσα τώρα?
ΔΙΟΝΥΣΗΣ Δεν ξέρω.
ΑΛΕΚΑ Ξέρω εγώ. Η Βάσω είναι.

(Σβήνουν τα φώτα. Προβολέας στην Βάσω).

ΒΑΣΩ Γεια σας. (Παύση). Γεια σας... Μου είπανε πως είστε κάπου εκεί ψηλά και δε σας βλέπουμε, ε? Ναι... Μ'ακούτε?... Είστε εδώ?... Είναι κανείς εδώ?... (Μεγάλη παύση). Μάλιστα... Έφυγε... Ωραία. Σε μένα βρήκε? Περιμένουμε εκατό ώρες να μπούμε και μπαίνουμε και δεν είναι κανείς. Φάρσα μας κάνουνε? Αχ, Θε μου. Τι να κάνω τώρα? Ναι? Είναι κανείς εδώ?... Δεν είναι καλέ! Εξαφανίστηκε. (Κάνει να φύγει).
ΦΩΝΗ (Βήχει).
ΒΑΣΩ Α, εδώ είστε? Είπα κι εγώ... ήμουν έτοιμη να φύγω. (Παύση, εκείνος βήχει, αρχίζει να βήχει κι αυτή).
 Λέτε να με κολλήσατε?
ΦΩΝΗ Θεωρείτε τον εαυτό σας ηθοποιό του εμπορικού ή του ποιοτικού θεάτρου?
ΒΑΣΩ Εεε... του ποιο... του εμπο... Κοιτάξτε. Η γνώμη μου είναι πως δεν πρέπει να υπάρχουν τέτοιοι διαχωρισμοί. Αν ένας ηθοποιός είναι καλός, ξεχωρίζει έτσι κι αλλιώς.
ΦΩΝΗ Δεν σας ρώτησα για έναν καλό ηθοποιό. Σας ρώτησα για εσάς.
ΒΑΣΩ Θεωρώ τον εαυτό μου καλή ηθοποιό.

ΦΩΝΗ Μάλιστα, μάλιστα. Συγκεντρώνεστε πολύ πριν βγείτε στη σκηνή δεσποινίς?

ΒΑΣΩ Ανάλογα... Ανάλογα με τις συνθήκες, το έργο, το ρόλο.

ΦΩΝΗ Θέλω να κάτσετε σ' αυτή τη καρέκλα, τη βλέπετε?

ΒΑΣΩ Μάλιστα...

ΦΩΝΗ Θέλω να κάτσετε και να μη κάνετε τίποτα.

ΒΑΣΩ Τι... τι τίποτα να μη κάνω?

ΦΩΝΗ Ό,τι σημαίνει για σας το τίποτα.

ΒΑΣΩ Μάλιστα. *(Κάθεται)*. Δε θέλετε να σας κάνω ένα μονό... *(Το μετανιώνει. Ξεροβήχει)*. Μάλιστα. Τίποτα, τίποτα. *(Κάθεται για ώρα αμίλητη, ακούνητη, αγέλαστη. Η παραδοξότητα της κατάστασης της προκαλεί αμηχανία. Της ξεφεύγει ένα γελάκι)*. Με συγχωρείτε, θα το ξαναπάρω. *(Ξανασοβαρεύει απότομα. Κάθεται πάλι για λίγη ώρα σαν παγωτό. Σιγά σιγά, σκάει ένα χαμόγελο. Το χαμόγελο φέρνει πάλι ένα μικρό γέλιο. Προσπαθεί να το μαζέψει, να κρατηθεί, μάταια όμως. Την πιάνει σταδιακά ένα τρελό νευρικό γέλιο που δεν μπορεί να σταματήσει με τίποτα, σε σημείο που πέφτει από τη καρέκλα)*. Έπεσα! *(Σηκώνεται ξεκαρδισμένη)*. Με συγχωρείτε αλλά δε μπορώ. Αν ήταν να μη κάνω τίποτα, καθόμουν και στο σπίτι μου που δεν κάνω... ΤΙΠΟΤΑ!!! *(Γελάει με τη καρδιά της)*. Να'στε καλά πάντως, μου φτιάξατε το κέφι!

(Σβήνει ο προβολέας, κανονικός φωτισμός. Είμαστε πάλι στο φουαγιέ).

ΔΙΟΝΥΣΗΣ *(Στον Γιώργο)*. Το πολύ το Κύριε Ελέησον το βαριέται κι ο παπάς, ε?

ΓΙΩΡΓΟΣ Ακριβώς. Αυτό είναι πλέον συνήθεια, δεν είναι σχέση ερωτική. Αν ήταν έτσι τ'άφτιαχνα και με τα τσιγάρα μου δηλαδή, πως να σου πω...

ΔΙΟΝΥΣΗΣ Εέρω, ναι. Βαλτώνεις. Σαν να πέφτεις σε λήθαργο,ε?

ΓΙΩΡΓΟΣ Σα να κοιμάσαι όρθιος ναι.

- ΔΙΟΝΥΣΗΣ** Σαν να τρως μόνο και μόνο επειδή το ψυγείο είναι γεμάτο και πρέπει να το αδειάσεις όλο.
- ΓΙΩΡΓΟΣ** Ξέρεις πως ήμουν εγώ? Στιλάκι! Αλλά άμα συζείς στο ίδιο σπίτι τόσα χρόνια μ'έναν άνθρωπο, τ'άχεις πει όλα, τ'άχεις νιώσει όλα, τ'άχεις κάνει όλα, τ'άχεις δει όλα... Οπότε, το μόνο που σου δίνει κάποια ευχαρίστηση, είναι το φαί.
- ΔΙΟΝΥΣΗΣ** Εγώ πάλι εκτονώνομαι στο γυμναστήριο.
- ΓΙΩΡΓΟΣ** Άλλη φάση.
- ΒΑΣΩ** (Που μόλις έχει βγει κεφάλτη, γελώντας ακόμη απο την οντισιόν της και πάει κατευθείαν στο καρτοτηλέφωνο). Εμένα πάντως παιδιά και να μη με πάρει αυτός ο σκηνοθέτης, δε με νοιάζει. Αλήθεια! Ένωσα ξαφνικά εκεί μέσα, πως όλα αυτά είναι πάρα πολύ αστεία. Αν είναι έτσι το θέατρο, εμένα δε με αφορά. Μόνο ο έρωτας έχει αξία παιδιά! Εγκαταλείπω το θέ... Έλα Μιχάλη! Μόλις έδωσα ναι, τώρα μόλις βγήκα...Τι? (Της κόβεται απότομα το γέλιο). Τι σημαίνει «δε πάει άλλο»?... Κάτσε, δε κατάλαβα. Να έρθω απο κεί να τα πούμε?... Που θα πας? Μ'αφήνεις δηλαδή?... Α, έτσι?... Όχι δε θέλω να καταλάβω.... Εγώ λυπάμαι! (Το κλείνει απότομα και βάζει τα κλάματα).
- ΦΡΙΕΟΣ** ...Αχ,μη... Μη κλαίς μωρέ Βασούλα. Ότι και να'ναι θα περάσει. Θεσ ένα χαρτομάντηλο?
- ΒΑΣΩ** Όχι. Έχεις φωτιά?
- ΦΡΙΕΟΣ** Ναι, τα σπύρτα που πήγαν άχρηστα. Μισό. (Ανοίγει βαλίτσα).
- ΒΑΣΩ** Ό,τι είπα διαγράψτε το παιδιά. Ούτε ο έρωτας έχει αξία. Τίποτα δεν έχει αξία. Μια φωτιά ρε γαμώτο! (Της δίνει). Έλα μη κλαίς, θα σου φύγει η μάσκαρα.
- ΒΑΣΩ** Τον αγαπάω Μαρίτσα Λουίζα μου....
- Μ.ΛΟΥΙΖΑ** Πιο κοφτερό μαχαίρι απ'την αγάπη δεν υπάρχει. (Στην Κατερίνα). Ααα, το έχει φιλοσοφήσει τελικά αυτή.
- ΜΑΡΘΑ**
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Μου μετέδωσε όλη τη στεναχώρια της τώρα όμως, νομίζω έπαθα λαβύρινθο.

- ΑΛΕΚΑ** (Στην Ρίτα, όπου τόση ώρα είναι παρέα στο μπαρ και τα πίνουνε). Εγώ της τάλεγα. Δεν ήταν άνθρωπος αυτός να τον εμπιστευθείς και να επενδύσεις πάνω του όλη σου την ύπαρξη.
- ΡΙΤΑ** (Ψιλομεθυσμένη). Of course. Cheers!
- ΑΛΕΚΑ** Καλά να πάθει.
- ΒΑΣΩ** Τι είπες?
- ΑΛΕΚΑ** Δε σου απευθύνθηκα. Στη φίλη μου μιλάω.
(Η Βάσω σε έξαλλη κατάσταση, βγάζει μια κραυγή κι ορμάει επάνω στην Αλέκα. Κάποιοι προλαβαίνουν και την συγκρατούν ενώ χτυπιέται. Ταυτόχρονα κι η Αλέκα έξαλλη, κάνει να ορμήσει και την συγκρατούν οι άλλοι μισοί).
- ΑΛΕΚΑ** Τρελάθηκες παιδάκι μου? Να φωνάξουμε κάνα γιατρό?
- ΒΑΣΩ** Άκουσε να δεις Αλέκα, γιατί στα κρατάω μήνες τώρα! Αν εγώ ήθελα να φύγω απο το σπίτι που συγκατοικούσαμε και να πάω να μείνω με το Μιχάλη, εσένα δε σου έπεφτε λόγος!
- ΑΛΕΚΑ** Δε μου έπεφτε λόγος?
- ΒΑΣΩ** Η μάνα μου είσαι?
- ΑΛΕΚΑ** Δε μου έπεφτε λόγος? Κι όταν τσακωνόσουν με το Μιχάλη και τα σπάγατε κι έκλαιγες κι έτρεχες σε μένα να σε παρηγορήσω, μου έπεφτε ο λόγος? Κι όταν θέλαν να σε διώξουν απο τη σχολή κι εγώ τους παρακαλούσα να σε κρατήσουν, μου έπεφτε ο λόγος? Κι όταν βαριόσουν να μαγειρέψεις, να καθαρίσεις, να σφουγγαρίσεις και τ'άκανα όλα εγώ, μου έπεφτε ο λόγος?
- ΒΑΣΩ** Εντάξει ρε Αλέκα, ήσουν τέλεια! Εγώ δεν είμαι τέλεια! Είμαι κανονικιά! Τι σου είπα δηλαδή? Ότι θα πάω να μείνω με το Μιχάλη. Ήταν λόγος αυτός να μη μου ξαναμιλήσεις?
- ΑΛΕΚΑ** Δεν ήταν?
- ΒΑΣΩ** Σου είπα ότι δε θα βλέπομαστε, ότι δε θα βγαίναμε, ότι δε σ'αγαπούσα?
- ΑΛΕΚΑ** Γιατί εγώ δε σ'αγαπούσα?
- ΒΑΣΩ** Με έπνιγες! Το καταλαβαίνεις? Και καλά έκανες! Έτσι ξέρεις ν'αγαπάς εσύ! Αλλά δεν αγαπούν όλοι οι άνθρωποι με τον ίδιο τρόπο όπως εσύ!

ΑΛΕΚΑ Γιατί?

ΒΑΣΩ Γιατί ΔΕΝ μπορούν!

ΑΛΕΚΑ *(Κλαίει)*. Βασούλα μου! *(Κάνει να τρέξει προς το μέρος της, αλλά κάποιιοι ακόμη την κρατούν)*. Αφήστε με μωρέ! Βασούλα μου! *(Αγκαλιάζονται)*.

ΒΑΣΩ Αλέκα μου! Σ'αγαπάω βρε Αλεκούκο μου! Τέρας! *(Κλαυσίγελος τις πιάνει)*.

ΡΙΤΑ Αχ it's so touching! Τι ωραία! Tres bien!

ΚΑΤΕΡΙΝΑ Ρίτα, έλα σειρά σου. *(Πάνε στο καρτοτηλέφωνο)*.

ΔΙΟΝΥΣΗΣ Ε, ναι ρε κορίτσια! Έτσι είναι οι φίλοι. Μια ψυχή σε δύο σώματα.

Μ.ΛΟΥΙΖΑ Βρε η ζωή είναι ωραία!

ΜΑΡΘΑ Άμα τ'α'χεις καλά με τον εαυτό σου όλα ωραία είναι.

ΓΙΩΡΓΟΣ Άμα δε τ'α'χεις είναι το πρόβλημα. *(Βγάζει παπούτσια και μπαίνει απο τη δίφυλλη πόρτα στην αίθουσα)*.

ΡΙΤΑ *(Στο καρτοτηλέφωνο με την Κατερίνα δίπλα της)*. Έλα Σοφία. Πρέπει να έρθεις σ'αυτή την οντισιόν! Δε μπορείς να φανταστείς πόσο ωραία περνάμε!... Ρίτα με λένε, ναι, όπως στο «Εκπαιδύοντας τη Ρίτα» yeah. Και να σου πω και κάτι? Εγώ σπούδαζα πέντε χρόνια στο εξωτερικό με τους ξενέρωτους, τους βρωμιάρηδες, τους ψιλομύτες... Fuck fuck it all fuck σου λέω, τέτοια παιδιά σαν κι αυτά που είναι σήμερα εδώ, δεν έχω ξαναδεί jamais!!!

(Σβήνουν τα φώτα. Προβολέας στον Γιώργο).

ΦΩΝΗ Ποια σχολή τελειώσατε?

ΓΙΩΡΓΟΣ Του Εθνικού Θεάτρου.

ΦΩΝΗ Πότε?

ΓΙΩΡΓΟΣ ... Έχει έξι χρόνια.

ΦΩΝΗ Μάλιστα... Ποιους είχατε συμμαθητές?

ΓΙΩΡΓΟΣ Συμμαθητές?... Στη σχολή?

ΦΩΝΗ Ναι.

ΓΙΩΡΓΟΣ Εεεε... *(Ξεροβήχει)*. Τη Ναταλία τη Καλπάκη, τον Γιώργο τον Σταθόπουλο, τον Θανάση τον Ορφανό...

ΦΩΝΗ Δε τους ξέρω. Άλλους?

ΓΙΩΡΓΟΣ ... τον... μμμ... τον Σπύρο Σπύρου, τον...

ΦΩΝΗ Είσασαν συμμαθητές με τον Σπύρο Σπύρου?

ΓΙΩΡΓΟΣ Μάλιστα.

ΦΩΝΗ Τι γίνεται αυτός? Τρομερός ηθοποιός! Σπάνιο ταλέντο. Που βρίσκεται τώρα, ξέρετε?

ΓΙΩΡΓΟΣ Εεε... το χειμώνα νομίζω έπαιζε στο «Βασιλιά Ληρ».

ΦΩΝΗ Ναι? Δε το είδα. Ήταν καλός?

ΓΙΩΡΓΟΣ Ο Σπύρος Σπύρου?

ΦΩΝΗ Γ'αυτόν δε μιλάμε?

ΓΙΩΡΓΟΣ Ναι, γ'αυτόν... Καλός ήταν... Πολύ καλός.

ΦΩΝΗ Έχετε μήπως το τηλέφωνο του?

ΓΙΩΡΓΟΣ ... Του... Σπύρου...

ΦΩΝΗ Σπύρου, ναι, το έχετε?

ΓΙΩΡΓΟΣ ... Όχι. Δε νομίζω.

ΦΩΝΗ Καλά, καλά. Θα μου πείτε ένα τραγούδι?

ΓΙΩΡΓΟΣ Εγώ?

ΦΩΝΗ Ε, ποιος?

ΓΙΩΡΓΟΣ Όχι, λέω... μήπως θέλατε να σας το πει ο Σπύρος Σπύρου.

ΦΩΝΗ Με ειρωνεύεστε?

ΓΙΩΡΓΟΣ Όχι, συγγνώμη.

ΦΩΝΗ Λοιπόν?

ΓΙΩΡΓΟΣ Δεν...

ΦΩΝΗ Τι δεν?

ΓΙΩΡΓΟΣ *(Ξεφυσάει. Παίρνει βαθιά ανάσα κι αρχίζει να τραγουδάει δυνατά και φάλτσα το «Έχε γεια καημένε κόσμε»):*
 Στη στεριά δε ζει το ψάρι
 Ούτε ανθός στην αμμουδιά
 Έχετε γειά βρυσούλες
 Λόγγοι βουνά ραχούλες
 Έχετε γεια βρυσούλες
 Κι εσείς Σουλιωτοπούλες.
(Τελειώνει καταϊδρωμένος).

- ΦΩΝΗ** *(Μικρή παύση. Ξεσπάει σε ένα δυνατό, γάργαρο γέλιο). Πολύ ωραία επιλογή! Μπράβο!*
- ΓΙΩΡΓΟΣ** Ευχαριστώ.
- ΦΩΝΗ** Τραγουδάτε απαίσια.
- ΓΙΩΡΓΟΣ** Κατανοώ.
- ΦΩΝΗ** Αυτό ξέρετε μπορεί να είναι μεγάλο προσόν. Λατρεύω τους ηθοποιούς που τραγουδάνε απαίσια!
- (Σβήνει ο προβολέας, κανονικός φωτισμός. Είμαστε πάλι στο φουαγιέ).*
- ΟΛΟΙ** *(Στον Γιώργο που μόλις βγαίνει απο τη δίφυλλη πόρτα). Τι έγινε? Πως τα πήγες? Τι σου ζήτησε? Τον είδες?*
- ΓΙΩΡΓΟΣ** Θα σας πω.
- ΜΑΡΘΑ** Ναι, εγώ τι να κάνω τώρα? Να μπω?
- ΓΙΩΡΓΟΣ** Όχι. Μου είπε ότι θα κάνει ένα διάλειμμα και θα φωνάξει τον επόμενο σε λίγο.
- ΜΑΡΘΑ** Διάλειμμα? Διάλειμμα? Κι εμείς που είμαστε τόσες ώρες στον κόκκυγα δε θέλουμε διάλειμμα?
- ΓΙΩΡΓΟΣ** Μπορεί να θέλει να πάει τουαλέτα ο άνθρωπος.
- ΜΑΡΘΑ** Ας πάει κι ας τα φάει κιόλας. Εγώ δεν αντέχω άλλο. Φεύγω! *(Παίρνει τη τσάντα της).*
- ΟΛΟΙ** Μη! Κάτσε ρε Μάρθα! Όχι! Που πας?
- ΔΙΟΝΥΣΗΣ** Εδώ φάγαμε το γάιδαρο, στην ουρά θα κολώσουμε?
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Κάτσε ρε Μάρθα!
- ΜΑΡΘΑ** Όχι!
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Μόνη μου θα μ'αφήσεις?
- ΦΩΝΗ** *(Απο το μεγάφωνο ψηλά). Ο επόμενος παρακαλώ.*
- ΜΑΡΘΑ** Δε μπορεί τώρα ο επόμενος. Κάνει διάλειμμα! Πάει τουαλέτα!
- ΓΙΩΡΓΟΣ** *(Με στεντόρεια φωνή). ΜΑΡΘΑ! Σταμάτα επιτέλους την υστερία και ΜΠΕΣ ΜΕΣΑ!*
- (Παύση. Η Μάρθα κοιτάζει τον Γιώργο αγριεμένη. Κινείται αργά, χωρίς να φαίνεται αν θα φύγει ή αν θα μείνει. Κάνει στροφή και μπαίνει απο τη δίφυλλη πόρτα μέσα στην αίθουσα).*
- ΑΛΕΚΑ** Νομίζω πως έχουμε ηττηθεί. Όλοι.

Μ.ΛΟΥΙΖΑ Ε, δε θα πεθάνουμε κιόλας γι' αυτή την
οντισιόν. Γίνονται κι άλλες την επόμενη βδομάδα.
ΟΛΟΙ (Της την πέφτουν). Άντε ρε! Που? Ποιος? Λέγε!
Μ.ΛΟΥΙΖΑ Σταματήστε καλέ. Πλάκα έκανα. Τρόπος του
λέγειν.
ΟΛΟΙ (Απογοητευμένοι). Αααα...
ΦΡΙΞΟΣ (Μικρή παύση, προσπαθώντας ν' αλλάξει θέμα).
Πάντως... ανέβηκαν πολύ ωραίες παραστάσεις
φέτος.
ΚΑΤΕΡΙΝΑ Να παίζαμε και σε καμία.

(Σβήνουν τα φώτα. Προβολέας στην Μάρθα).

ΜΑΡΘΑ (Εντονα). Πως λέγεστε?
ΦΩΝΗ Έχει σημασία?
ΜΑΡΘΑ Ξέρω 'γω? Εσείς τι λέτε?
ΦΩΝΗ Σας απαγορεύει κανείς να μιλάτε σε αγνώστους?
ΜΑΡΘΑ Κοιτάξτε. Για να είμαι ειλικρινής, με έχει
εκνευρίσει αφάνταστα όλο αυτό το μυστήριο.
ΦΩΝΗ Μυστήριο? Δεν υπάρχει κανένα μυστήριο. Εσείς
είστε εκεί κι εγώ είμαι εδώ. Πρόκειται να μου
δώσετε μια οντισιόν. Θέλετε ή όχι?
ΜΑΡΘΑ Μα πως να ξέρω αν θέλω? Πως να ξέρω αν
μ' ενδιαφέρει αυτή η οντισιόν, απ' τη στιγμή που
δεν γνωρίζω ούτε ποιος είστε, ούτε τι έργο θέλετε
ν' ανεβάσετε, ούτε τίποτα! Κι εν πάση περιπτώσει,
για να έρθω σήμερα εδώ να στηθώ απ' τις
εννιάμιση το πρωί και να περιμένω μέχρι τώρα,
πάει να πει πως μ' ενδιαφέρει. Δυνητικά
τουλάχιστον. Γιατί ποιος μου λέει εμένα πως δε
πρόκειται για μια τερατώδη φάρσα ενός γελοίου
υποκειμένου που έχει τη διαστροφή να τυρρανάει
νέους ηθοποιούς? Δε το καταλαβαίνετε? Πρέπει
να νιώσουμε κι εμείς κάποια ασφάλεια για να
μπορέσουμε να λειτουργήσουμε και να
εκφραστούμε. Δεν είναι αστείο πράγμα για μας η
οντισιόν. Κι επιτέλους πρέπει να μπει ένα τέλος
στην εκμετάλλευση ηθοποιού απο σκηνοθέτη και
γενικότερα δηλαδή, έγχρωμου απο λευκούς,

γυναίκας απο άντρα, μειονοτήτων απο τη κοινωνία, ανθρώπου απο άνθρωπο εν γένει. Είμαστε καλλιτέχνες κύριε, δεν είμαστε απλώς ένα φτηνό εργατικό χέρι. Νομίζω πως μιλάω εκ μέρους όλων.

**ΦΩΝΗ
ΜΑΡΘΑ**

Κάθε πότε ζυγίζεστε?

Ορίστε! Κι αυτές οι troll ερωτήσεις πάλι που κάνετε, τι είναι? Έχουν καμία σχέση με τη δουλειά μας? Πείτε μου: Είστε σίγουρος πως δεν πρόκειται για φάρσα?

ΦΩΝΗ

(Την μιμείται). «Είστε σίγουρος πως δεν πρόκειται για φάρσα?».

ΜΑΡΘΑ

Με κοροϊδεύετε?

ΦΩΝΗ

Κάντε μου τον κόκορα δεσποινίς.

ΜΑΡΘΑ

(Αποσβολωμένη. Μικρή παύση. Δαγκώνεται).
Κικιρίκου!

(Σβήνει ο προβολέας, κανονικός φωτισμός. Είμαστε πάλι στο φουαγιέ).

ΡΙΤΑ

Να δείτε που θέλει να ανεβάσει τη «Φάρμα των ζώων».

ΜΑΡΘΑ

Μετά μου ζήτησε να κάνω αυτοσχδιασμό τη κότα που κλώθει τα αυγά.

ΑΛΕΚΑ

Κι εγώ που νόμιζα πως η τραγωδία ήταν το χειρότερο που θα μπορούσε να ζητήσει.

Μ.ΛΟΥΙΖΑ

Σκέψου να σου έβαζε τη στρουθοκάμηλο. Μου το είχανε ζητήσει σε άλλη οντισιόν, για παιδικό.

ΒΑΣΩ

Εγώ έχω παίξει τη χελώνα σε παιδικό. Τους μύθους του Αισώπου.

ΦΡΙΞΟΣ

Το είχα δει αυτό νομίζω!

ΔΙΟΝΥΣΗΣ

(Στη Μάρθα). Την έκανες τουλάχιστον καλά τη κότα?

(Σβήνουν τα φώτα. Προβολέας στην Κατερίνα. Στο κέντρο της σκηνής αυτή τη φορά, έχει τοποθετηθεί μια θεόρατη σκάλα και βλέπουμε την Κατερίνα να την ανεβαίνει δειλά).

ΚΑΤΕΡΙΝΑ

Ναι, αλλά έχω κι υψοφοβία εγώ τώρα... Πως θα γίνει δηλαδή τώρα δηλαδή δε κατάλαβα...

- ΦΩΝΗ** Τι μουρμουρίζετε?
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Τίποτα... Κάντε δουλειά σας... Εγώ κάτι φωτιστικά ήρθα να φτιάξω. *(Γελάει μόνη της)*. Ααα, δε σας φάνηκε αστείο... *(Συνεχίζει το σκαρφάλωμα)*... γιατί δεν ήτανε κι αστείο. Τ'αστεία έχουνε την ώρα τους. Εδώ τα πράγματα είναι σοβαρά. Παίζετε η καριέρα που δεν έχω...
- ΦΩΝΗ** Μα τι μουρμουρίζετε τόση ώρα? Δε καταλαβαίνω.
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** *(Δυνατά)*. Καλά είναι εδώ?
- ΦΩΝΗ** Στο τέρμα δεν είπαμε?
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Στο τέρμα είπατε...*(Ανεβαίνει)*. Κι άμα φτάσω εγώ στο τέρμα και πέσω απο το τέρμα, ποιος θα με πιάσει? Ο τερματοφύλακας? *(Κοιτάζει κάτω και την πιάνει ίλιγγος)*. Αααα!!!
- ΦΩΝΗ** Τι πάθατε?
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Είναι πάρα πολύ ψηλά! Πως θα κατέβω εγώ απο δω πάνω?
- ΦΩΝΗ** Αν προσέξετε δε θα πάθετε τίποτα.
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** *(Παίρνει βαθιές ανάσες να ηρεμήσει)*. Ωραία. Μπορείτε να μου πείτε τώρα τι θέλετε να κάνω?
- ΦΩΝΗ** Φυσικά. Θέλω να κατεβείτε τη σκάλα και να μου τραγουδήσετε τον Εθνικό Ύμνο, σαν να είσασταν η Λάιζα Μινέλι στο «Καμπαρέ».
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Πως είπατε?
- ΦΩΝΗ** Δεν ακούσατε?
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Άκουσα. Όλα αυτά σε ένα?
- ΦΩΝΗ** Εάν το θεωρείτε τόσο δύσκολο, κατεβείτε, κάποια άλλη θα το κάνει.
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Όχι, όχι, θα το κάνω εγώ. Μια στιγμή να οργανωθώ. *(Μουρμουρίζει)*. Κατεβαίνω... Εθνικός κήπος... Εθνικός κήπος είπε?
- ΦΩΝΗ** Ύμνος!
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Α, ναι... Εθνικός Ύμνος, Λάιζα Μινέλι, «Καμπαρέ»...
- ΦΩΝΗ** Θα σταματήσετε τη μουρμούρα ν' αρχίσουμε?
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Βεβαίως. Να αρχίσουμε. *(Αρχίζει να κατεβαίνει τη σκάλα τραγουδώντας ηδονικά)*. «Σε γνωρίζω από... Σε γνωρίζω από...» *(Μικρή παύση)*. Συγγνώμη, έχω

κολήσει τώρα απο το άγχος, το «όψη» ή το «κόψη» είναι πρώτα?

(Σβήνει ο προβολέας, κανονικός φωτισμός. Είμαστε πάλι στο φουαγιέ).

ΦΡΙΕΟΣ

(Στο καρτοτηλέφωνο). Πάντως κι εγώ δεν έχω δουλέψει στο θέατρο εδώ κι έξι χρόνια που αποφοίτησα απο τη σχολή, αλλά δε το βάζω κάτω... ψάχνω, τρέχω παντού κι αφήνω το άδειο μου βιογραφικό. Ε, ναι, δε γίνεται αλλιώς Σοφάκι μου... Τι «πως ζω»? Κάνω άλλες δουλειές, αμέ! Σερβιτόρος έχω κάνει, βοηθός μάγειρα έχω κάνει, καμαριέρης στη Κέρκυρα σ'ένα ξενοδοχείο, γυμνό μοντέλο στην Καλών Τεχνών... Γελάς? Σε προποτζίδικο έχω κάνει...

ΒΑΣΩ

Δε το πιστεύω!

ΔΙΟΝΥΣΗΣ

Τι κάνει ο άνθρωπος για να ζήσει.

ΦΡΙΕΟΣ

Ναι... κουλουρτζής για λίγο έχω κάνει, σε περίπτερο έχω κάνει...

ΡΙΤΑ

Fuck fuck it all fuck!

ΦΡΙΕΟΣ

Όλα τ'άχω κάνει εκτός απο αυτό που σπούδασα...

Μ.ΛΟΥΙΖΑ

Ο τζουτζούκος μου μωρέ.

ΦΡΙΕΟΣ

Ε, που θα πάει, θα παίξω και στο θέατρο. Αν δε το πίστευα θα είχα ανοίξει ένα λάκκο και θα 'χα πέσει μέσα. Ε, μα τι?... Γελάς? Γι'αυτό σου λέω, έλα απο δω να περάσουμε ωραία.

ΔΙΟΝΥΣΗΣ

Η Σοφία είναι?

ΦΡΙΕΟΣ

Ναι, μου την έδωσε η Μάρθα και πιάσαμε τη κουβέντα.

ΔΙΟΝΥΣΗΣ

Δώστης πολλά φιλάκια.

ΟΛΟΙ

Κι απο μένα! Πες της να έρθει! Έλα! κ.ο.κ

ΦΡΙΕΟΣ

Ακούς? Όλη η παρέα εδώ σου στέλνουν χαιρετίσματα.

ΟΛΟΙ

Τι λέει?

ΦΡΙΕΟΣ

Δεν πρόκειται να έρθει λέει... Δεν πάει ποτέ σε οντισιόν λέει... Φοβάται λέει... Κλαίει... Σοφία?

(Η Κατερίνα βγαίνει με φόρα απο τη δίφυλλη πόρτα, φορώντας τα παπούτσια της, πολύ φορτισμένη).

ΚΑΤΕΡΙΝΑ Να είχα εγώ ένα παιδί ας πούμε τώρα και να μου μιλούσε ο κύριος τάδε έτσι. Όχι ένα! Τρία θα μπορούσα να είχα κάνει.

ΓΙΩΡΓΟΣ Τι έγινε?

ΚΑΤΕΡΙΝΑ Τρία παιδάκια, το σπιτάκι μου, τον αντρούλη μου, δημόσιο υπάλληλο, κύριο, με τη γραβάτα του, με τα Σαββατοκύριακα μας ελεύθερα, να πάμε ας πούμε στη Χαλκίδα να φάμε ένα ψάρι, να έρθει το Πάσχα να σουβλίσουμε στη Κόρινθο, να έρθουν τα Χριστούγεννα να πάμε στη Δημητσάνα. Όχι που κάθομαι εδώ πέρα να αρρωσταίνω, για να μην έχω αργίες και να κάνω Πρωτοχρονιά στα θέατρα... (Κλαίει). Τι ωραίες που είναι οι Πρωτοχρονιές στα θέατρα ρε γαμώτο...

Μ.ΛΟΥΙΖΑ (Δεν έχει πάρει χαμπαρι, σε άλλο mood, στον καθρέφτη). Γιώργο! Τι θα κάνεις μετά?

ΓΙΩΡΓΟΣ Δε ξέρω. Έχεις να προτείνεις τίποτα καλό?

ΜΑΡΘΑ Γιώργο! Έχω εγώ να σου προτείνω κάτι...
Χ ω ρ ί ζ ο υ μ ε!

(Σβήνουν τα φώτα. Προβολέας στον Διονύση).

ΔΙΟΝΥΣΗΣ (Ακίνητος σαν άγαλμα σε μια περίεργη στάση. Παύση). Τώρα δηλαδή έτσι θα μείνουμε?

ΦΩΝΗ Τι εννοείτε?

ΔΙΟΝΥΣΗΣ Είμαι μισή ώρα έτσι και δεν έχουμε ανταλλάξει κουβέντα. (Μικρή παύση). Με ζωγραφίζετε?

ΦΩΝΗ Σας παρατηρώ. Έχετε πολύ ενδιαφέροντα χαρακτηριστικά.

ΔΙΟΝΥΣΗΣ Ευχαριστώ. Παρατηρήστε. Δεν έχω πρόβλημα. Και γυμνό κάνω άμα θέλετε.

ΦΩΝΗ Γυρίστε λίγο προφίλ. Μη κινείστε. Μείνετε όπως είστε! Μάλλον... όχι, πηγαίνετε στη καρέκλα. ΟΧΙ! Καθήστε εννοώ! Διάολε! Είστε ακριβώς αυτό που ψάχνω!

ΔΙΟΝΥΣΗΣ Εγώ?

ΦΩΝΗ Ναι, ναι, εσείς!

ΔΙΟΝΥΣΗΣ Για τη δουλειά εννοείτε, όχι για σχέση, ε?

ΦΩΝΗ Θέλω όμως άλλο ένα ίδιο!

**ΔΙΟΝΥΣΗΣ
ΦΩΝΗ** Δηλαδή?
Το δίδυμο σας θα ήταν το ιδανικό! Το ιδανικό! Οι δύο όψεις του ίδιου νομίσματος!

**ΔΙΟΝΥΣΗΣ
ΦΩΝΗ** Ναι, ε? Μήπως να το κάνουμε με κάνα καθρέφτη?
**ΔΙΟΝΥΣΗΣ
ΦΩΝΗ** Αφήστε το αυτό, είναι δικό μου θέμα!

**ΔΙΟΝΥΣΗΣ
ΦΩΝΗ** Ιδέες ρίχνω.
Δεν πειράζει... Θέλω τώρα... να προσποιηθείτε, πως αυτή η καρέκλα είναι η γυναίκα των ονείρων σας κι έχει έρθει η τρομερή στιγμή που...
... που μου την κλέβει το δίδυμο μου.
... που της κάνετε έρωτα.

**ΔΙΟΝΥΣΗΣ
ΦΩΝΗ** Της καρέκλας?
**ΔΙΟΝΥΣΗΣ
ΦΩΝΗ** Λοιπόν, εμπρός! Βγάλτε μου τον μεγάλο εραστή που κρύβετε μέσα σας!

ΔΙΟΝΥΣΗΣ *(Αμήχανα). Μάλιστα... Τό'χω. (Δημιουργεί έναν ολόκληρο αυτοσχεδιασμό όπου κάνει έρωτα στη καρέκλα. Παίρνει θάρρος σιγά σιγά και δίνει πόνο βογγώντας. Σταματάει απότομα). Να ολοκληρώσω?*

(Σβήνει ο προβολέας, κανονικός φωτισμός. Είμαστε πάλι στο φουαγιέ).

ΜΑΡΘΑ Τέρμα. Αυτό ήταν. Τελείωσε. Γυρνάω σπίτι, μαζεύω τα πράγματα μου κι επιστρέφω στη μανούλα μου.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ Ξέρεις πως παθαίνω λαβύρινθο με τους χωρισμούς, γιατί μου το έκανες αυτό? Πως είμαι? Πως είναι το χρώμα μου? Που είναι ο αναπτήρας μου?

ΜΑΡΘΑ Μου αρέσει που χτες βράδυ κάναμε σχέδια. Να έρθουμε σήμερα εδώ, να δώσουμε τον καλύτερο μας εαυτό...

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ... τα χέρια μου...

ΜΑΡΘΑ ... να μας πάρουν στη δουλειά...

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ... δεν τα αισθάνομαι...

ΜΑΡΘΑ ... και μετά να το γιορτάσουμε με σούσι, όπως κάθε χρόνο στην επέτειο μας.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ Πωωω το ξέχασα, ούτε ένα λουλούδι δε σας πήρα.

ΜΑΡΘΑ Γιατί μου πήρε αυτός?

- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Όχι ένα λουλούδι μπορούσα να σας πάρω... Που να ήξερα πως εσείς θα χωρίζατε κι εγώ θα πεθάνω?
- ΜΑΡΘΑ** Μπορείς για μια φορά στη ζωή σου, έστω και για ένα λεπτό, να βάλεις τον εαυτό σου στην άκρη και να δώσεις λίγο χώρο σε μένα?
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Τώρα γιατί αυτή η επίθεση? Εντάξει, ξέσπασε πάνω μου. Αλλά δε βλέπεις πως είμαι κι εγώ? Γιατί να τη πληρώσω εγώ? Εγώ φταίω?
- ΜΑΡΘΑ** Εγώ φταίω... Με το Γιώργο. Εγκλωβιστήκαμε. Ψάχναμε τόσα χρόνια για δουλειά και χάσαμε τη ζωή μας... Έχω τόσο ανάγκη να τον πλησιάσω κι όμως κάνω ότι μπορώ για να απομακρύνομαι. Πρέπει να είμαι τρομερή ηθοποιός τελικά. Του είπα «χωρίζουμε», ενώ αυτό που ήθελα πραγματικά να του πω είναι...
- ΓΙΩΡΓΟΣ** *(Έχει μπει λίγο πριν, κρατώντας μια ανθοδέσμη και συμπληρώνει τη φράση της).* Μ' αγαπάς?

(Σβήνουν τα φώτα. Προβολέας στην Ρίτα).

- ΡΙΤΑ** *(Μεθυσμένη, καθώς έπινε σε όλες τις προηγούμενες σκηνές).* Όχι, την ξέρω την απάντηση, απλά... την ερώτηση δε θυμάμαι τώρα, καταλάβατε?
- ΦΩΝΗ** Το βιογραφικό σας λέει πως σπουδάσατε στο εξωτερικό.
- ΡΙΤΑ** Μπούρδες! Τρεις μήνες στο Λονδίνο πήγα και μια βδομάδα στο Παρίσι έκανα ένα σεμινάριο τύπου τώρα, χαζομάρες, για φιγούρα τα γράφω...
- ΦΩΝΗ** Και που σπουδάσατε τελικά?
- ΡΙΤΑ** Κοιτάξτε... Ξεκίνησα από το ερασιτεχνικό εργαστήριο Χαϊδαρίου, έπαιξα και τη Μήδεια, βέβαια. Στο χορό δηλαδή ήμουνα. Αλλά στο Λονδίνο που πήγα, μου έδωσαν και δούλεα τον μονόλογο της Οφηλίας, ήμουνα πολύ χλωμή τότε, πολύ συννεφιά το Λονδίνο, δε μ'έβλεπε ο ήλιος, καταλαβαίνετε... Καταθλιψάρα. Εμείς οι Μεσογειακοί δεν αντέχουμε τέτοια κλίματα, ούτε

- τέτοια φαγητά. Μπλιάξ! Γιατί σας τα λέω τώρα αυτά, δε με συμφέρει... Αλλά ακόμη κι αν δε σας βλέπω, δε ξέρω, αισθάνομαι μια εμπιστοσύνη. Εσείς? Θα μου εμπιστευτείτε κάνα ρόλο?
- ΦΩΝΗ** Τι λένε οι άλλοι έξω για μένα?
- ΡΙΤΑ** Για μένα?
- ΦΩΝΗ** Ότι θα μου ερχόταν κι ο Ορέστης Μακρής σήμερα εδώ...
- ΡΙΤΑ** Α! Ξέρω το βιογραφικό του! Ορέστης Μακρής. Γεννήθηκε το 1899 βεβαίως βεβαίως, και ήταν άριστος ηθοποιός της Επιθεώρησης και του Κινηματογράφου, αμέ! Γεννημένος στη Χαλκίδα, πρωτοβγήκε σαν τενόρος σε οπερέτες του θιάσου Παπαϊωάννου, ποιός ήταν τώρα αυτός θα σας γελάσω. Η σταδιοδρομία του στην Επιθεώρηση αρχίζει στα 1930 και σχεδόν απο τότε σου λέει ο τύπος του μεθύστακα, πότε ταλαίπωρου και πότε φιλόσοφου, γίνεται απαραίτητο εξάρτημα και συχνά αποθεωτικό κορύφωμα κάθε επιθεωρησιακής παράστασης καλέ καλέ. Οι ταινίες που γύρισε με τον Τζαβέλα, τον καθιέρωσαν σαν τον δραματικότερο ηθοποιό της γενιάς του. Η «Κάλπικη Λίρα», «Το Αμαξάκι», «Ο Μεθύστακας» φανταστικές και την άλλη... πως τη λέγανε μωρέ? Μια πολύ ωραία...
- ΦΩΝΗ** Τελικά δε μου είπατε- ποια σχολή τελειώσατε?
- ΡΙΤΑ** (Παύση). Δε θυμάμαι...
- (Σβήνει ο προβολέας, κανονικός φωτισμός. Είμαστε πάλι στο φουαγιέ. Όλοι σε κατάσταση αποσύνθεσης. Παύση).*
- ΡΙΤΑ** (Ξαφνικά, μόνη της). Fuck fuck them all fuck you director!
- ΚΑΤΕΡΙΝΑ** Μη φωνάζεις σε παρακαλώ, έχω τον ίλιγγο.
- ΦΡΙΞΟΣ** Πεινάω.
- Μ.ΛΟΥΙΖΑ** Διψάω.
- ΒΑΣΩ** Πονάω.
- ΑΛΕΚΑ** Νυστάζω.
- ΜΑΡΘΑ** Βαρέθηκα.

ΓΙΩΡΓΟΣ (Αγκαλιάζει τη Μάρθα). Έχουμε κλείσει δωδεκάωρο εδώ μέσα. Το χάσαμε το σούσι.

ΔΙΟΝΥΣΗΣ Τα νεύρα μου. Θέλω κάτι να βαρέσω.

(Ο Διονύσης δίνει μια κλωτσιά στο jukebox που ήταν τόσες ώρες νεκρό κι αυτό ξαφνικά ανάβει τα φωτάκια του κι αρχίζει να μιλάει).

JUKEBOX One, two, three...

(Αρχίζει να παίζει το «All that Jazz». Τα φώτα αλλάζουν μαγικά σε φώτα παράστασης. Οι ήρωες ανοίγουν γρήγορα τη βαλίτσα του Φρίξου κι ο καθένας παίρνει απο ένα θεατρικό αξεσουάρ. Ένα μποά, μια περούκα, γυαλιά κ.ο.κ. Αρχίζουν όλοι να χορεύουν άψογα μια χορογραφία, σαν σε παράσταση του Broadway. Η μουσική τελειώνει. Όλοι λαχανιασμένοι κοιτάζουν μπροστά, σαν να έζησαν μόλις ένα όνειρο. Τα φώτα αργά, ξαναγίνονται ρεαλιστικά. Μικρή παύση).

ΦΩΝΗ Κυρίες και κύριοι. Παρακαλώ να εγκαταλείψετε το φουαγιέ. Δεν θα επανεξεταστεί κανείς. Είδα ότι ήθελα να δω. Σας ευχαριστώ πολύ. Θα σας ειδοποιήσουμε.

(Σιωπή. Αρχίζουν όλοι να μαζεύουν τα πράγματα τους και να ετοιμάζονται να φύγουν. Απογοητευμένοι, ματαιωμένοι, κουρασμένοι, αλλά κοιτάζονται με αγάπη. Ο Φρίξος στο κέντρο, έχει ανοίξει την εφημερίδα που είχε η Κατερίνα. Καθώς όλοι είναι έτοιμοι προς αναχώρηση και βρίσκονται κοντά στην έξοδο, εκείνος τους φωνάζει. Όπως διαβάζει την αγγελία, μαζεύονται όλοι γύρω απο την εφημερίδα, μία ομάδα, μία δύναμη).

ΦΡΙΞΟΣ Παιδιά, παιδιά, ακούστε κι αυτό: «Ζητούνται νέοι και νέες ηθοποιοί για θεατρική παράσταση. Η ακρόαση θα πραγματοποιηθεί το Σάββατο 14 του μήνα στις δέκα το πρωί στο θέατρο «Βέλος».

Μ.ΛΟΥΙΖΑ- ΡΙΤΑ Αύριο?

ΜΑΡΘΑ- ΚΑΤΕΡΙΝΑ Αύριο.

ΑΛΕΚΑ- ΒΑΣΩ Αύριο?

ΔΙΟΝΥΣΗΣ- ΓΙΩΡΓΟΣ Αύριο.

ΦΡΙΞΟΣ Πάμε?

(Κοιτάζουν το κοινό, σαν να περιμένουν απάντηση. Σβήνουν αργά τα φώτα).

ΤΕΛΟΣ

